ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

1,30 €

«Μακεδονικό»

Εθνικιστικά παιχνίδια υπό την πίεση των ιμπεριαλιστών

ΣΕΛΙΔΑ 16

Τσίπρας και Μητσοτάκης

Διαγωνίστηκαν ενώπιον των καπιταλιστών του ΣΕΒ

ΣΕΛΙΔΑ 3

Κρίση στην Ιταλία, κρίση στην Ευρωζώνη

ΣΕΛΙΔΑ 7

Ολιστικό μετα-Μνημόνιο και στην Εκπαίδευση

ΣΕΛΙΔΑ 11

Νέα στοιχεία για τη σκευωρία σε βάρος της Ηριάννας και του Περικλή

ΣΕΛΙΔΑ 13

ΝΙΚΗ στον απεργό πείνας Δημήτρη Κουφοντίνα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ 22ος χρόνος - αρ. φύλλου 964 - 2 Ιούνη 2018 www.eksegersi.gr

Μνημόνιο μέχρι το 2022 και έπεται συνέχεια

Scripta...Verba...

Αν έχει διαχρονικές ανακολουθίες ο Τσίπρας που «από αντιμνημονιακός έγινε μνημονιακός» -σα να μην έπρεπε- τι έχει ο Μητσοτάκης που το 2010 ήταν αντιμνημονιακός, πρώτο τραπέζι πίστα στα «Ζάππεια» του Σαμαρά, το 2012 έγινε φαν του Μνημονίου και το εφάρμοζε φανατικά και τώρα καταγγέλλει το...τέταρτο Μνημόνιο- που δεν υπάρχει κιόλας;.

Γιώργος Λακόπουλος

Τα παπαγαλάκια «μυρίστηκαν» εκλογές και «κελαηδούν» πιο δυνατά. Ιδιαίτερα τα... καλλικέλαδα.

Είναι στιγμές που η πολιτική ανατροπή γίνεται αναπόφευκτη και ο ρους της ιστορίας αλλάζει κατεύθυνση. Εμείς είμαστε εδώ, παρόντες και μάχιμοι για ό,τι υπαγορεύει το συμφέρον του λαού και του τόπου, για να βάλουμε ξανά τη δική μας σφραγίδα της πολιτικής σταθερότητας και της προοδευτικής διακυβέρνησης για μια καλύτερη επόμενη μέρα για τις Ελληνίδες, τους Έλληνες και τη νέα γενιά.

Φωτεινή (Φώφη) Γεννηματά

Καλά, θέλουν και της τα γράφουν αυτά ή τους ξεφεύγουν; Εχουν χάσει κάθε επαφή με το αίσθημα του γελοίου.

Η χώρα (σ.σ. η Ιταλία) πρέπει να αντλήσει τα σωστά συμπεράσματα από την πρόσφατη σοβαρή κρίση χρέους της Ευρώπης. Δεν μπορεί να αγνοήσει τα δικά της δημοσιονομικά δεδομένα.

Εκχαρτ Ρέχμπεργκ (CDU)

Ο κάθε παραγοντίσκος του κόμματος της Μέρκελ εξαπολύει καλυμμένες απειλές κατά της νέας ιταλικής κυβέρνησης.

Μαλώνουμε για τα ασήμαντα και δεν συμφωνούμε στα σημαντικά. Το ένα είναι η πολιτική σοβαρότητα, που λείπει από τη χώρα αυτή τη στιγμή. Το δεύτερο είναι μία οικονομική ανάπτυξη, μία άνοδος της οικονομίας, μία άνοδος των εξαγωγών.

Σταύρος Θεοδωράκης

Αυτή η χώρα παράγει συνεχώς «σοφούς», αλλά ο Θεοδωράκης αποκλείεται να περιληφθεί σ' αυτούς. Μια θέση στους παπαρολόγους την έχει κερδίσει με το σπαθί του.

Αυτή είναι η πολιτική μας. Φέρνει νέες ποιοτικές θέσεις εργασίας, αντί των επιδομάτων της ντροπής που θέλει να μοιράζει ο ΣΥΡΙΖΑ στην κομματική του πελατεία, ενάντια στην πλειοψηφία της κοινωνίας.

Βασίλης Κικίλιας

Στις ζωντανές συνεντεύξεις έχει ένα... προβληματάκι. Κοπιάρει ΣΥΡΙΖΑ («ποιοτικές θέσεις εργασίας») και στηρίζει ΣΥΡΙΖΑ («μοιράζει επιδόματα στην κομματική του πελατεία», όταν είναι γνωστό πως τα κάθε είδους επιδόματα τα παίρνουν και δεξιοί και πασόκοι και αριστεροί).

ΡΙΠΕΣ

◆ Δεν πρέπει να έχετε παράπονο ◆ Η Κόντρα σας είχε προετοιμάσει ◆ Ολο αυτό το τζέρτζελο για τον Μπουτάρη ήταν για να του δώσει ο Τσίπρας (και) το χρίσμα του ΣΥΡΙΖΑ ◆ Καλύτερη ευκαιρία δε θα μπορούσε να βρεθεί ◆ Τους την πρόσφεραν στο πιάτο τα φασισταριά ◆ Και τα φασισταριά της ΝΔ ◆ Οσο γι' αυτά που έσουρναν παλιά οι συριζαίοι στον καπιταλιστή δήμαρχο ◆ Περασμένα ξεχασμένα ◆ «Και ας παν στην ευχή τα παλιά» που θα τραγουδούσε κι ο φασιστο-Πανίκας ◆ Ορυμαγδός tweet από τον Τραμπ ενάντια στο FBI ◆ Καταγγέλλει SPYGATE ◆ Του έχωσαν, λέει, πράκτορα στην προεκλογική του καμπάνια, που έδινε ραπόρτο ◆ Δεν καταλαβαίνει ο αφελής ότι έτσι παραδέχεται πως έχει λερωμένη τη φωλιά του; ◆ Ξέρει κανέναν αμερικανό πολιτικό που να τα έβαλε με το FBI και να βγήκε αλώβητος; ◆ Συμπέρασμα: βρίσκεται σε απελπισία και καταφεύγει στο «σκληρό ροκ» ◆ Δέκα φορές επανέλαβε το «Ζητώ εκλογές» η Φώφη ◆ Και κάθε φορά ακουγόταν το ίδιο ψεύτικο ◆ Σαν μαθήτρια δημοτικού που προσπαθεί να μάθει ρόλο για σχολική παράσταση ◆ Ας το δουν λίγο αυτό οι λογογράφοι της ◆ Η κοπέλα δεν «τα λέει» ◆ Α, και κάτι ακόμα ◆ Οταν ζητάς εκλογές και δε φέρνεις αναταραχή στην κυβέρνηση, αλλά στο ίδιο σου το κόμμα, είναι... κάπως ◆ Ψοφοδεή ρεμάλια ◆ Οτι παρασύρθηκαν από το πλήθος και «κοπάνησαν» τον Μπουτάρη δήλωσαν στο δικαστήριο οι συλληφθέντες ◆ Και ζήτησαν συγγνώμη με δάκρυα στα μάτια ◆ Τέτοιοι ήταν πάντοτε οι φασίστες ◆ Δε βλέπετε τι γίνεται στη δίκη της Χρυσής Αυγής; ◆ Φίρερ και συμμορία καταδικάζουν τη βία σε όλους τους τόνους! ◆ Εγκληματίες της νύχτας ◆ Και πάντα με τις πλάτες της μπατσαρίας και του δικαστικού μηχανισμού ◆ Τομ και Τζέρι α λα περσικά, διά στόματος αγιατολάχ Χαμενεΐ ◆ Γάτος Τομ ο Τραμπ, που κυνηγά το ποντίκι Τζέρι, δηλαδή το Ιράν ◆ Εκσυγχρονίζονται οι μουλάδες ◆ «Επιστρέφω στην πολιτική» ανακοίνωσε ο Ρουσόπουλος ◆ Postman's son is back ◆ Υπάρχει ελληνική λέξη «συμβολοποιώ»; ◆ Οχι, υπάρχει η λέξη «συμβολίζω» ◆ Αμα όμως σε λένε Τσίπρα, είσαι ημιμαθής και νομίζεις πως θα εντυπωσιάσεις παριστάνοντας τον γλωσσοπλάστη, απλώς λες μαλακίες ◆ «Ο Μπουτάρης συμβολοποιεί» ◆ Ευτυχώς που τα μαλλιά μας είναι ανθεκτικά ◆ Εκτός από βαψομαλλιάς, και ψευτράκος ο Τζουζέπε Κόντε, ο παραλίγο πρωθυπουργός της Ιταλίας ◆ Φούσκωσε το βιογραφικό του με αναφορές σε σπουδές σε κάτι αμερικάνικα και γαλλικά πανεπιστήμια που έσπευσαν να τον διαψεύσουν ◆ Καραγκιόζης, ασορτί με τα αστικά κόμματα που τον τοποθέτησαν πρωθυπουργόαχυράνθρωπο ◆ Δεν το λες και αναβάθμιση του ιταλικού ιμπεριαλισμού ◆ Γι' αυτό και ανέλαβαν δράση Βερολίνο και Παρίσι, σε συνεργασία με τον πρόεδρο Ματαρέλα και την αφρόκρεμα της ιταλικής κεφαλαιοκρατίας ◆ Ετσι, η πολιτική κατάσταση στη γείτονα έγινε... putana ◆ «ΣΥΡΙΖΑ και κανονικότητα δεν υπήρξε, δεν υπάρχει και δεν πρόκειται να υπάρξει», δήλωσε ο γίγαντας (κυριολεκτικά και μεταφορικά) Κικίλιας ◆ Ο οποίος έχει καταφέρει το απόλυτο ◆ Να αναρωτιόμαστε αν ακόμα κι αυτές τις κοινοτυπίες τις σκέφτεται μόνος του ή του τις γράφουν ◆ «Ορθόδοξος μαρξιστής» δηλώνει ο Πάγκαλος! ◆Γιατί όχι, όταν δηλώνει κομμουνιστής ο Κατρούγκαλος; ◆

επί του πιεστηρίου

Ο πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ διέγραψε τον πρόεδρο της ΟΝΝΕΔ Πέλλας, που δήλωσε σε τοπικό Μέσο για την επίθεση κατά Μπουτάρη, ότι «η ΒΙΑ πάντα έχει αιτία, σίγουρα είναι καταδικαστέα σε όποια μορφή και αν υπάρχει, αλλά στην συγκεκριμένη περίπτωση νομίζω του φέρθηκαν αξιοπρεπέστατα κιόλας!». Ο πρόεδρος της ΝΔ, όμως, δε διέγραψε το μέλος της πολιτικής επιτροπής και δήμαρχο Αργους, Καμπόσο, που έγραψε στο Twitter ότι «αυτή είναι η μοίρα των προδοτών».

Ο Καμπόσος, βέβαια, δέχτηκε δημόσια επίπληξη από τον γραμματέα της ΝΔ και αναδιπλώθηκε δηλώνοντας ότι η ανάρτηση έγινε από συνεργάτη του και δεν τον εκφράζει. Σχολή έχει δημιουργήσει τελικά ο Καμμένος με τη δήλωση ότι δε δημοσίευσε αυτός τη φωτογραφία με τους φαλλούς, αλλά «το παιδί» που του πήρε το τάμπλετ χωρίς να το καταλάβει.

Μπορεί να του σούρνουν τα μύρια όσα, μπορεί ο ειδικός ανακριτής Ρόμπερτ Μιούλερ να επιμένει ότι θέλει να υποβάλει 50 ερωτήσεις στον Τραμπ, όμως το αυτί του τελευταίου δεν ιδρώνει με τίποτα. Ηδη ανακοίνωσε ότι θα είναι ξανά υποψήφιος το 2020 και άρχισε... προεκλογική εκστρατεία με το... πρωτότυπο σύνθημα «Να διατηρήσουμε την Αμερική μεγάλη!». Ο Ρούντι Τζουλιάνι, πάντως, πρέπει να κάνει «δουλίτσα». Βγήκε σε τηλεοπτικό σταθμό και δήλωσε ότι τον Σεπτέμβρη ο Μιούλερ θα κλείσει τον φάκελο. Το πιθανότερο είναι πως ο ακροδεξιός τέως δήμαρχος της Νέας Υόρκης, που ανακλήθηκε από την αποστρατεία για να αναλάβει επικεφαλής στο νομικό επιτελείο του Τραμπ, διαπραγματεύεται με τον Μιούλερ το περιεχόμενο των ερωτήσεων που ο τελευταίος θα υποβάλει στον Τραμπ για να βάλει μετά την υπόθεση στο αρχείο.

«Η Ιταλία είναι πολύ μεγάλη και δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί όπως άλλες χώρες στο παρελθόν», έγραψε αρθρογράφος των Financial Times. Μ' άλλα λόγια, άλλο Τσίπρας, Καμμένος και Μπαρουφάκης και άλλο Κόντε, Ντι Μάιο και Σαλβίνι. Είναι ζήτημα επιπέδου καπιταλιστικής ανάπτυξης και όχι προσώπων. Σωστό είν' αυτό και δεν πρέπει να μας ξεγελά η κίνηση του προέδρου Ματαρέλα. Ηταν μια κίνηση που κρίθηκε απαραίτητη από τα μεγάλα «τζάκια» της ιταλικής κεφαλαιοκρατίας, ακριβώς επειδή η Ιταλία δεν είναι Ελλάδα. Αγόρασαν χρόνο για να κάνουν τις επόμενες κινήσεις τους, σε συνεργασία με Βερολίνο και Παρίσι. Μένει να αποδειχτεί αν έκαναν τη σωστότερη κίνηση.

Ο γνωστός Παύλος Τσίμας απέδειξε και πάλι πόσο δίκιο έχουν όσοι –εδώ και χρόνια- τον μπινελικώνουν, παρουσιάζοντάς τον ως παράδειγμα χαμαιλεοντισμού. «Ατυχής μικρή φράση» που «παρεξηγήθηκε» ήταν όσα είπε σε τηλεοπτική εκπομπή, ταυτίζοντας τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα με το γιαούρτωμα του Πάγκαλου. Η τσιμαίικη « αυτοκριτική» έγινε από τη στήλη του στα σαββατιάτικα «Νέα». Αφού προηγήθηκε το γενικό σιχτίρισμα στο Διαδίκτυο (και όχι μόνο).

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Είναι αλήθεια ότι το αναπτυξιακό σχέδιο έχει δεσμεύσεις. Γιατί εμείς δεν είμαστε κουτοπόνηροι. Θέλουμε να είμαστε αξιόπιστοι. Δεν θέλαμε, δηλαδή, να παρουσιάσουμε αυτό που λέτε, ότι παρουσιάζουμε: μια έκθεση ιδεών, να βγούμε από το μνημόνιο τον Αύγουστο και ξαφνικά τον Οκτώβρη η υπουργός Εργασίας να ανακοινώσει την αύξηση του κατώτατου μισθού. Εμείς λέμε τι θέλουμε να κάνουμε για να το ξέρουν όλοι: και εσείς και οι Ευρωπαίοι και τα κράτη-μέλη και οι αγορές. Σε άλλους θα αρέσει περισσότερο, σε άλλους θα αρέσει λιγότερο.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

2/6 Ιταλία: Ημέρα δημοκρατίας-συντάγματος, Τυνησία: Ημέρα νεολαίας, Ισλανδία: Ημέρα ναυτικών **2/6/1936: Ενας νεκρός, δεκαεπτά τραυματίες από επίθεση χωροφυλάκων σε ειρηνική διαδήλωση (Βόλος)** 2/6/1972: Μετά από ανταλλαγή πυρών συλλαμβάνονται οι Αντρέας Μπάαντερ, Χόλγκερ Μάινς και Γιαν-Καρλ Ράσπε (Φρανκφούρτη) και λίγο αργότερα η Γκούντρουιν Ενσλιν (Αμβούργο) 2/6/1982: Πέντε βόμβες σε αμερικανικά αυτοκίνητα και πολυεθνικές εταιρίες (ΕΛΑ) 2/6/1989: Βόμβα στο κτίριο υπουργείου Δικαιοσύνης (ΕΛΑ) 2/6/2005: Βόμβα έξω από υπουργείο Απασχόλησης (Επαναστατικός Αγώνας) 3/6/1963: Θάνατος Ναζίμ Χικμέτ 3/6/1979: Βόμβα στο κτίριο Εθνικού Οργανισμού Καπνού (ΕΛΑ) 3/6/1989: Βίαιη καταστολή φοιτητικής εξέγερσης στην πλατεία Τιεν αν Μεν (Πεκίνο) 4/6: Ημέρα για παιδιά-θύματα επιθετικότητας, Φινλανδία: Ημέρα σημαίας (1867) **4/6/1942: Πρώτη εκτέλεση στο σκοπευτήριο Καισαριανής από Γερμανούς (πλωτάρχες Η. Καζάκος και Γ. Κωτούλας)** 4/6/1994: Δολοφονική απόπειρα κατά υποψήφιων ευρωβουλευτών ΚΚΕ Βασίλη Εφραιμίδη, Γιάννη Θεωνά και Μιχάλη Σπυριδάκη σε προεκλογική συγκέντρωση (Θεσσαλονίκη) **4/6/2001: Παράλυτος ο 15χρονος Αλβανός Afrim Salla όταν όπλο συνοριοφύλακα «εκπυρσοκρότησε τυχαία όταν σκόνταψε»** 4/6/2006: Βασίλης Παλαιοκώστας και Αλκέτ Ριτζάι διαφεύγουν με ελικόπτερο από φυλακές Κορυδαλλού 5/6: Ημέρα περιβάλλοντος **5/6/1998: Ο 28χρονος Αλβανός Μπόκαρι Μπάχο νεκρός από «εκφοβιστικά πυρά» μεθοριακής περιπόλου** 6/6: Ημέρα ρωσικής γλώσσας, Σουηδία: Ημέρα συντάγματος-σημαίας (1523-1809) 6/6/1943: Θάνατος Παντελή Πουλιόπουλου 6/6/1969: Βόμβες σε Ακαδημίας (ΔΑ) και Παλαιό Φάληρο (ΚΕΑ) 6/6/1995: Κατάργηση θανατικής ποινής στη Νότια Αφρική 7/6/1994: Βόμβα στην πρεσβεία Βελγίου (ΕΛΑ-1η Μάη) 8/6: Ημέρα κατά εγκεφαλικών όγκων, ημέρα ωκεανών 8/6/1989: Δύο εκρηκτικοί μηχανισμοί (ΕΛΑ) συνδεδεμένοι έτσι ώστε να μη γίνει έκρηξη, στέλνονται σε φακέλους στους δημοσιογράφους Δημήτρη Ρίζο («Ελεύθερος Τύπος») και Κυριάκο Διακογιάννη («Αυριανή») 8/6/2000: Εκτέλεση βρετανού στρατιωτικού ακόλουθου Στίβεν Σόντερς (17Ν).

Τσίπρας και Μητσοτάκης στη συνέλευση του ΣΕΒ

Διαγωνίστηκαν ενώπιον των καπιταλιστών

Ποιος μπορεί να υπερασπιστεί και να προάγει καλύτερα τα συμφέροντα των καπιταλιστών; Τσίπρας και Μητσοτάκης έδωσαν και φέτος τον ετήσιο διαγωνισμό τους σ' αυτό το θέμα, ενώπιον της γενικής συνέλευσης του ΣΕΒ. Δεν είχαν, βέβαια, τίποτα καινούργιο να πουν, πέρα απ' αυτά που λένε καθημερινά σε δηλώσεις ή ομιλίες τους. Ούτε συγκίνησε κανέναν από τους μεγαλοκαπιταλιστές ο διαξιφισμός τους για το αν αυτή είναι η τελευταία γενική συνέλευση του ΣΕΒ υπό καθεστώς Μνημονίων (Τσίπρας) ή αν έχει ήδη υπογραφεί τέταρτο Μνημόνιο, χωρίς χρηματοδότηση (Μητσοτάκης).

Οι καπιταλιστές ξέρουν πολύ καλά πού βρίσκεται και πού βαδίζει η ελληνική καπιταλιστική οικονομία. Και ειδικά αυτοί δεν κακοπέρασαν την περίοδο των Μνημονίων. Συνεργάστηκαν άψογα με την τρόικα των ιμπεριαλιστών δανειστών και κατάφεραν μέσα σε λίγα χρόνια να υλοποιηθούν αιτήματά τους που τα προέβαλαν εδώ και δεκαετίες. Το καθεστώς εργασιακού μεσαίωνα που διαμορφώθηκε, αυτό που εμείς ονομάζουμε κινεζοποίηση του ελληνικού λαού, προς όφελός τους είναι και όχι προς ζημιά τους.

Γι' αυτό και ο Φέσσας, που τον ξαναδιόρισαν πρόεδρο του ΣΕΒ, λόγω των δικαστικών εκκρεμοτήτων του Μυτιληναίου, κάλεσε τις πολιτικές δυνάμεις σε «εθνική ενότητα» και συνέστησε «συνολική αλλαγή νοοτροπίας για να αποτραπεί ένας νέος κίνδυνος αστάθειας **ενόψει και των επερχόμενων εκλογικών αναμετρήσεων**».

Φυσικά δεν υπήρχε περίπτωση -ειδικά ο Τσίπρας, που ακόμα παριστάνει τον αριστερό και τον κοινωνικά ευαίσθητο- να βγει και να κάνει νεοφιλελεύθερης χροιάς δηλώσεις. Φρόντισε, όμως, να στείλει με έμμεσο τρόπο καθησυχαστικά μηνύματα προς τους καπιταλιστές, με αναφορές όπως: *«Θα ήταν λάθος και ανοησία να θεωρήσουμε ότι με το ημερολογιακό τέλος του προγράμματος, θα μας περίμεναν όλοι να μας δανείσουν με επιτόκια αντίστοιχα με της Γερμανίας για παράδειγμα. Σε αντίθεση με την είσοδό μας στα μνημόνια, η έξοδός μας από αυτά δεν θα τα αλλάξει όλα στη ζωή μας απότομα και θεαματικά, αλλά* ***οι αλλαγές θα έρχονται βήμα το βήμα*** *και θα είναι προς το καλύτερο* ***και για την οικονομία και για την ελληνική κοινωνία****. Πώς θα μπορούσε άλλωστε να γίνει αλλιώς; Οταν βγάζεις έναν ασθενή από την εντατική, ακόμη κι αν είναι αθλητής, δεν τον βάζεις να τρέξει κατοστάρι.* ***Πρέπει να δώσουμε χρόνο****».*

Ακόμα και στο ζήτημα των περιβόητων μέτρων για το χρέος, ο Τσίπρας υπήρξε συγκρατημένος, γνωρίζοντας ότι μιλάει σε καπιταλιστές και όχι στην κεντρική επιτροπή ή την κοινοβουλευτική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, όπου επιλέγει το φραστικό ντοπάρισμα. Είπε ότι *«διεκδικούμε μια λύση βιώσιμη στο χρόνο που δε θα αφήνει περιθώρια αμφιβολίας ως προς την προοπτική της οικονομίας μας και θα υποστηρίζει την αναπτυξιακή της δυναμική»*. Το ρήμα διεκδικούμε σημαίνει ότι τίποτα δεν έχει ακόμη αποφασιστεί, ενώ η σκόπιμη ασάφεια αφήνει ανοιχτό το έδαφος για την αποδοχή κάθε λύσης που θα προσφέρουν οι ιμπεριαλιστές δανειστές, κυρίως οι Γερμανοί που «μοιράζουν την τράπουλα». Το μήνυμα προς τους καπιταλιστές ήταν ότι αυτός (ο Τσίπρας) δε θα βάλει τη χώρα σε «περιπέτειες», πραγματοποιώντας ρήξη επειδή δε θα του αρέσει η λύση για το χρέος. Οι καπιταλιστές, βέβαια, πάντοτε διατηρούν αμφιβολίες (ειδικά όταν έχουν μπροστά τους αριβίστες και αδίστακτους ψεύτες σαν τον Τσίπρα), όμως δεν μπορούσαν να πουν τίποτα, καθώς τους είπε αυτό που ήθελαν ν' ακούσουν.

Ο Μητσοτάκης, από την άλλη, μολονότι ανήκει σ' ένα παλιό πολιτικό τζάκι και αρχηγεύει σ' ένα κόμμα που διατηρεί παραδοσιακούς δεσμούς με τη μεγάλη κεφαλαιοκρατία, δεν τους έχει πείσει να βγουν ανοιχτά να τον στηρίξουν, ασκώντας πίεση στην κυβέρνηση. Βλέπετε, οι καπιταλιστές είναι πραγματιστές. Βλέπουν ότι ο Τσίπρας τους κάνει όλα τα χατίρια, βλέπουν ότι τον στηρίζουν όλες οι ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες, οπότε δεν έχουν κανένα λόγο να ξιφουλκήσουν εναντίον του, μόνο και μόνο επειδή ο Κούλης βιάζεται να γίνει πρωθυπουργός.

Ετσι, η ομιλία του ήταν άχρωμη, σχεδόν απολογητική και θύμιζε έντονα τις ομιλίες που βγάζει στις περιοδείες του. Οταν λες στους καπιταλιστές ότι η Ελλάδα θα μπει σ' ένα καθεστώς αυστηρής μεταμνημονιακής εποπτείας, δεν τους λες κάτι που δε θέλουν (το αντίθετο ισχύει). Κι όταν τους λες ότι πρέπει να ξεχάσουν τις πελατειακές σχέσεις με την εξουσία, αντιλαμβάνονται ότι δε μιλάς σ' αυτούς αλλά στο «πόπολο».

Κακόγουστη και κακοστημένη φάρσα

Ούτε παραγγελία να τον είχαν οι Τσιπραίοι τον ξυλοδαρμό του Μπουτάρη από τους φασιστοπόντιους. Ηταν η καλύτερη ευκαιρία για να ανακοινώσουν τη στήριξη στον Μπουτάρη για τη δημαρχία Θεσσαλονίκης, την οποία πριν από μήνες είχε υπαινιχτεί ο Τσίπρας.

Οπως επισημαίνουμε εδώ και καιρό, ο ΣΥΡΙΖΑ, βλέποντας τη γύμνια του σε δημοτικό και περιφερειακό επίπεδο, έχει αποφασίσει να «κρυφτεί» πίσω από διάφορους παράγοντες του «Κέντρου», όπως ο Αρναουτάκης στην περιφέρεια Κρήτης και ο Μπουτάρης στο δήμο Θεσσαλονίκης (μήπως και ο Κατσιφάρας στη Δυτική Ελλάδα;). Ετσι, είδε τον ξυλοδαρμό του Μπουτάρη ως μάννα εξ ουρανού. Φούσκωσε το ζήτημα πολιτικά, το χρέωσε στη ΝΔ και μετά τράβηξε ο ίδιος ο Τσίπρας κατά Θεσσαλονίκη μεριά, για να συναντηθεί με τον Μπουτάρη σε μια κακόγουστη και κακοστημένη φιέστα και να του προσφέρει το «στέμμα», όπως ο Μάρκος Αντώνιος στον Καίσαρα, που τάχαμου δεν ήθελε να γίνει αυτοκράτορας. «Στήριξη στον Μπουτάρη», κραύγαζε το πρωτοσέλιδο της «Αυγής», λες και αυτό ήταν το σημαντικότερο ζήτημα στη χώρα εκείνη την ημέρα. «Βρήκες τον μπελά σου, συμβολοποιείς ένα ολόκληρο δημοκρατικό προοδευτικό μέτωπο απέναντι στη μαυρίλα κι αυτόν τον αγώνα πρέπει να τον δώσεις» είπε ο Τσίπρας στον Μπουτάρη. Ομως, άλλο Σέξπιρ και άλλο λογογράφος του Τσίπρα, άλλο Πίτερ Μπρουκ και άλλο Βερναρδάκης. Γι' αυτό μιλάμε για κακόγουστη και κακοστημένη φάρσα.

Πρόκειται, φυσικά, για μια ακόμη χωρίς αρχές, μικροπολιτική, φιλισταϊκή πολιτική συμπεριφορά των αδίστακτων συριζαίων. Περιττεύει να σημειώσουμε ότι ο Τσίπρας δε ρώτησε κανέναν για να δώσει το χρίσμα στον Μπουτάρη. Ούτε τα «όργανα» του ΣΥΡΙΖΑ, ούτε την κομματική παράταξη στο δήμο Θεσσαλονίκης. Αμα τους αρέσει είναι το μότο που οδηγεί τα βήματα της παρέας του Μαξίμου.

Αλλωστε, στην πρόσφατη συνεδρίαση της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ είχε φτιαχτεί το απαραίτητο ιδεολογικό πλαίσιο για τέτοιες κινήσεις. Φλύαρο, όπως το συνηθίζουν οι συριζαίοι, όμως ακόμα και μέσα στην αφόρητη φλυαρία μπορεί κανείς να βρει το ζουμί. «Στόχος μας πρέπει να είναι η εδραίωση της ενισχυμένης παρουσίας του ΣΥΡΙΖΑ στην Αυτοδιοίκηση», λέει η απόφαση. Και συνεχίζει: «Αξιοποιώντας την εμπειρία του 2014, πρέπει να αποφύγουμε τα λάθη που διαμόρφωσαν ένα αρνητικό αποτέλεσμα, καθώς υπήρξε μεγάλη αναντιστοιχία, τόσο του κοινωνικού ρεύματος υπέρ του ΣΥΡΙΖΑ, όσο και του εκλογικού σώματος που τον εμπιστεύτηκε δύο φορές το 2015». Και για όσους δεν κατάλαβαν, διευκρινίζει: «Οφείλουμε να κατανοήσουμε τις συνέπειες και να αποφύγουμε την αρνητική εμπειρία από τις λογικές "καθαρότητας" και "καταγραφής" που οδηγούν σε απομόνωση».

Οπότε το «διά ταύτα» προκύπτει εύκολα: «Επιδιώκουμε τη συγκρότηση συνδυασμών νίκης, που θα διοικήσουν την επόμενη μέρα τους Δήμους και τις Περιφέρειες και θα διαδραματίσουν καθοριστικό ρόλο σε κάθε περιοχή. Προϋπόθεση για να συμβεί αυτό είναι οι ευρύτερες δυνατές συνεργασίες, που θα βασίζονται σε συγκεκριμένες προγραμματικές και προοδευτικές συγκλίσεις».

Είναι ο Μπουτάρης τέτοια περίπτωση; Φυσικά και είναι, ιδιαίτερα από τότε που έφαγε ξύλο από τους φασιστοπόντιους, λέει ο Τσίπρας. Αλλη γνώμη είχαν, βέβαια, τα τοπικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ μέχρι και πριν από λίγο καιρό. Στην προηγούμενη προεκλογική περίοδο, ο τότε υποψήφιος δήμαρχος Θεσσαλονίκης και νυν βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Τριαντάφυλλος Μηταφίδης έλεγε για τον Μπουτάρη ότι «ακολουθεί ευλαβικά τις πρακτικές και τις νοοτροπίες Παπαγεωργόπουλου» (ξέρετε, του πρώην δεξιού βουλευτή και δημάρχου που καταδικάστηκε σε ισόβια για όργιο ρεμούλας). Καμιά ομοιότητα του Μπουτάρη με τον Παπαγεωργόπουλο δεν είναι συμπτωματική!», έλεγε ο Μηταφίδης. Και συνέχιζε στο ίδιο οξύ καταγγελτικό ύφος: «Πόσο τρομακτικά του μοιάζετε κύριε Μπουτάρη! Αλλά, μη νομίζετε ότι ξεγελάτε τους πολίτες. Μια χαρά καταλαβαίνουν πως η δημοκρατική γύμνια δεν κρύβεται πίσω από τα "ατσαλάκωτα στυλ", όπως επίσης δεν κρύβεται και πίσω από τον δήθεν αντικομφορμισμό και το υφάκι του άνετου!».

Αλλαξε σε τίποτα ο Μπουτάρης από τότε; Οχι βέβαια. Απλά, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει συνειδητοποιήσει τη γύμνια του σε δημοτικό και περιφερειακό επίπεδο και επειδή φοβάται πως θα χάσει και την περιφέρεια Αττικής, αρπάζεται από τα χαϊμαλιά του Μπουτάρη, μπας και πάρει ένα μεγάλο δήμο και ιδιαίτερα αυτόν της Θεσσαλονίκης, που θεωρείται παραδοσιακό φρούριο της Δεξιάς.

«Η καθαριότητα στο δήμο Θεσσαλονίκης όχι μόνο δεν είναι "μισή αρχοντιά" αλλά ένα ακόμη ακριβοπληρωμένο από τους δημότες σκάνδαλο», κατήγγειλε η συριζαϊκή δημοτική παράταξη «Θεσσαλονίκη Ανοιχτή Πόλη», σημειώνοντας ότι «η πολιτική της διοίκησης Μπουτάρη στην καθαριότητα έχει ανεβάσει το κόστος αποκομιδής ενώ με τη "λεόντεια" συμφωνία που έχει υπογράψει με τον ιδιοκτήτη του ΚΔΑΥ Σίνδου, ο δήμος αντί να αποκομίζει έσοδα από την ανακύκλωση, τα χαρίζει στον ιδιώτη». Περασμένα ξεχασμένα και αυτά!

Και πιο πρόσφατα, η νέα επικεφαλής της δημοτικής παράταξης του ΣΥΡΙΖΑ Ρία Καλφακάκου δήλωνε ότι η παράταξή της έχει πρόγραμμα και είναι έτοιμη να αναλάβει τη διοίκηση του δήμου, εκτιμώντας ότι ο Μπουτάρης είναι «τελειωμένος» και πως η παράταξή του δεν έχει άλλον για να κατεβάσει. Σημείωνε, δε, ότι η διοίκηση Μπουτάρη δεν μπόρεσε να επιλύσει όλα αυτά τα χρόνια βασικά προβλήματα της πόλης, όπως το συγκοινωνιακό και η καθαριότητα. Πού να φανταζόταν ότι η ηγετική ομάδα του κόμματός της θα τους φόραγε καπέλο τον Μπουτάρη και θα τους ανάγκαζε να γλείψουν εκεί που έφτυναν;

Είναι ο γερμανικός ιμπεριαλισμός, ηλίθιε

«Ολαφ Σόιμπλε» αποκαλούν τα γερμανικά ΜΜΕ τον σοσιαλδημοκράτη Ολαφ Σολτς, για να δείξουν την πλήρη ταύτισή του με την πολιτική του προκατόχου του στο υπουργείο Οικονομικών της Γερμανίας. Δεν του βγαίνει σε κακό αυτό του Σολτς, αφού η προσωπική του δημοτικότητα στις δημοσκοπήσεις που δημοσιεύονται έχει ανέβει στο 46%, εν αντιθέσει με το κόμμα του, το SPD, που οι δημοσκοπήσεις το δίνουν στο 17%. Η πλάκα είναι πως προεκλογικά το SPD υποσχόταν αυξήσεις στις κοινωνικές δαπάνες (στέγαση, παιδεία, επιδόματα ανεργίας, υποδομές), όμως ο Σολτς έχει κλείσει τις κάνουλες (και έχει άποψη γι' αυτό). Ετσι, τα -σίγουρα «στημένα»- γκάλοπ δείχνουν τη δημοτικότητά του να εκτοξεύεται κι αυτός συσσωρεύει πολιτικό κεφάλαιο που θα του χρειαστεί για να διεκδικήσει την καγκελαρία μετά τη Μέρκελ. Περιττεύει να πούμε ότι ο Σολτς αδιαφορεί πλήρως για όσα λένε σε βάρος του κάποιοι σοσιαλδημοκράτες συνδικαλιστές. Δικός του στόχος είναι να κερδίσει τον «εθνικιστικό όχλο», που ενδιαφέρεται για την κυριαρχία της Γερμανίας στην Ευρωζώνη. Τις εργατικές ψήφους που παραδοσιακά παίρνει το SPD τις θεωρεί δεδομένες.

Εκείνοι που είναι εξοργιστικοί, όμως, είναι διάφοροι δημοσιολόγοι στις άλλες ιμπεριαλιστικές χώρες της Ευρώπης, της Ελλάδας συμπεριλαμβανόμενης, που θρηνούν επειδή ο Σολτς τους βγήκε ίδιος με τον Σόιμπλε. Και παραθέτουν με προσποιητή οργή διαλόγους, όπως ένας πρόσφατος μεταξύ Μακρόν και Σολτς. Ο γάλλος πρόεδρος ζήτησε να απαλλαγεί η Γερμανία από το φετίχ του δημοσιονομικού συντηρητισμού (που ο ίδιος -μολονότι καθολικός- εφαρμόζει με προτεσταντική εμμονή στη χώρα του)! «Λειτουργούμε σωστά και πραγματιστικά. Δε λατρεύουμε κανένα φετίχ», απάντησε ξερά ο Σολτς, κλείνοντας κάθε συζήτηση.

Θα με στηρίξετε άνευ όρων, διαμηνύει στον ΣΥΡΙΖΑ ο Μπουτάρης

«Εγώ όμως του ξεκαθάρισα (σ.σ. του Τσίπρα) ότι δεν είμαι, ούτε θα γίνω, ούτε θα ψηφίσω ΣΥΡΙΖΑ». Και του τόνισα πως «αν θέλετε μας στηρίζετε, αλλά μην ζητήσετε ανταλλάγματα, όπως ακριβώς μας στήριξε και ο Γιώργος Παπανδρέου, χωρίς ανταλλάγματα». Αυτά είπε ο Μπουτάρης στη συνεδρίαση της δημοτικής του παράταξης, αναφερόμενος στις συζητήσεις που είχε με τον Τσίπρα.

Ούτε πρωτάρης ούτε άσχετος είναι ο καπιταλιστής Μπουτάρης. Αφησε τον Τσίπρα να κάνει την πρώτη δημόσια κίνηση, προσφέροντάς του το «χρίσμα» ως επικεφαλής ενός «δημοκρατικού μετώπου» στη Θεσσαλονίκη, ενόψει των δημοτικών εκλογών του 2019 και τώρα βγαίνει από πάνω. Φυσικά, στο παρασκήνιο θα γίνει παζάρι. Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ θα διεκδικήσει έναν αριθμό δημοτικών συμβούλων. Ομως το πάνω χέρι θα το έχει ο Μπουτάρης, γιατί πλέον ξέρει ότι μπορεί «να χορέψει στο ταψί» τον Τσίπρα, που εκτέθηκε κι αν πάρει πίσω το «χρίσμα» θα είναι αυτός ο χαμένος της υπόθεσης.

Γερμανικές προειδοποιήσεις

Ελάχιστες μέρες πριν κορυφωθεί η ιταλική πολιτική κρίση (ή μήπως επειδή την προέβλεψαν), 154 γερμανοί οικονομολόγοι δημοσίευσαν κοινή δήλωση στη «Φρανκφούρτερ Αλγκεμάινε Τσάιτουνγ», εκφράζοντας τη ριζική πολιτική τους διαφωνία με τις προτάσεις για τοποθέτηση υπουργού Οικονομικών της Ευρωζώνης, ο οποίος θα διαχειρίζεται δικό του προϋπολογισμό, γιατί αν γίνει κάτι τέτοιο η Ευρωζώνη θα μεταμορφωθεί σε ένωση χρέους και ένωση μεταφοράς πόρων μεταξύ των χωρών-μελών της. Απορρίπτουν, επίσης, την ανάμιξη του ESM στην εξυγίανση ευρωπαϊκών τραπεζών, καθώς και τη μετατροπή του σε Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο, διότι έτσι οι χώρες-μέλη θα χάσουν το δικαίωμα βέτο που έχουν σήμερα στις αποφάσεις του ESM (ως γνωστόν, ο ESM έχει ως μέλη του ΔΣ του τους υπουργούς Οικονομικών της Ευρωζώνης, πρόεδρός του είναι ο πρόεδρος του Eurogroup, ενώ ο Ρέγκλινγκ είναι γενικός διευθυντής).

Το πρώτο που προκαλεί εντύπωση είναι ο μεγάλος αριθμός των οικονομολόγων που υπογράφουν. Ανάμεσά τους είναι «αστέρες», όπως ο Χανς Βέρνερ Ζιν, που επιχειρηματολογούσε υπέρ του Grexit, και ο Ντιρκ Μάγιερ, υποστηρικτές της «Ευρωζώνης δύο ταχυτήτων». Ολοι αυτοί στήριζαν τη «σκληρή» πολιτική του Σόιμπλε, τραβώντας τα πράγματα όσο γίνεται πιο «δεξιά», για να μπορεί ο Σόιμπλε στο Eurogroup να πετυχαίνει τους επωφελείς για τη Γερμανία «συμβιβασμούς». Δεν είναι τυχαίο που και τώρα, αντί για τις διαδικασίες «εμβάθυνσης της ενοποίησης», που υποτίθεται ότι προωθούν ο Μακρόν και ο Γιούνκερ, με τη συναίνεση και της Μέρκελ, οι γερμανοί οικονομολόγοι προτείνουν να θεσπιστεί μια διαδικασία πτώχευσης κρατών και συντεταγμένης εξόδου τους από το ευρώ. Είναι αυτό που πρότεινε ο Σόιμπλε, πρώτα στον Βενιζέλο και μετά στον Βαρουφάκη.

Ποιο ήταν το αποτέλεσμα της στρατηγικής του Grexit, που (υποτίθεται ότι) προωθούσε ο Σόιμπλε; Να εφαμοστεί η μνημονιακή πολιτική με τακτική «αστραπιαίου πολέμου». Από το 2010 μέχρι και σήμερα, που η... αντιμνημονιακή κυβέρνηση εμφανίζεται ως μνημονιακότερη κάθε προηγούμενης. Επομένως, μπορεί να υποτεθεί βάσιμα ότι το Grexit ήταν ένας εκβιασμός του Σόιμπλε, που έφερε τα ποθούμενα αποτελέσματα. Το ίδιο βάσιμα μπορούμε να υποθέσουμε ότι η ηχηρή παρέμβαση των γερμανών συντηρητικών οικονομολόγων χρησιμεύει σαν ένα διαπραγματευτικό χαρτί στα χέρια της Μέρκελ, που δέχεται μια κάποια πίεση από πλευράς Μακρόν.

Τηρουμένων των αναλογιών, η ιστορία θυμίζει την περίοδο αμέσως μετά το ξέσπασμα της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης, όταν από διάφορες κατευθύνσεις ακούγονταν αιτήματα για έκδοση διάφορων τύπων ευρωομολόγων, άλλα από τα οποία θα χρησίμευαν για την αντιμετώπιση της αδυναμίας δανεισμού των υπερχρεωμένων χωρών και άλλα θα χρησίμευαν για να εξασφαλιστούν φτηνά δάνεια για επιχειρήσεις σε όλη την έκταση της Ευρωζώνης. Καλούνταν, δηλαδή, η Γερμανία να διασφαλίσει και για τις άλλες καπιταλιστικές οικονομίες συνθήκες δανεισμού σαν τις δικές της. Και βέβαια, η Γερμανία «στήλωσε τα πόδια», γιατί ο ευρω-φεντεραλισμός είναι περισσότερο μια στρατηγική του κεφαλαίου των ευρωπαϊκών ιμπεριαλιστικών κρατών για την αντιμετώπιση του ανταγωνισμού από τις άλλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και όχι μια στρατηγική εξαφάνισης των εθνικών συνόρων και διαμόρφωσης μιας ενιαίας ευρωπαϊκής οικονομίας. Το χρηματιστικό κεφάλαιο, παρά την έκρηξη της διεθνοποίησής του, εξακολουθεί να εφορμά από εθνική βάση. Κι όταν έχει διαμορφώσει συνθήκες υπεροχής (όπως συμβαίνει με το γερμανικό κεφάλαιο), δε θα τις μοιραστεί με τους ανταγωνιστές-εταίρους του. Τα ευρωομόλογα δεν εκδόθηκαν ποτέ, οι υπερχρεωμένες χώρες οδηγήθηκαν σε δανεισμό από τους μηχανισμούς που στήθηκαν με ταχύτητα αστραπής (EFSF/ESM), για τις τράπεζες θεσπίστηκε η διαδικασία του bail in (πρόβλεψη ακόμα και για «κούρεμα» καταθέσεων) και ο «κοινός αναπτυξιακός δανεισμός» περιορίστηκε στο «πακέτο Γιούνκερ», που από άποψη όγκου είναι εξαιρετικά περιορισμένο.

Τώρα, λοιπόν, που ξαναγίνεται συζήτηση για τέτοιες φεντεραλιστικές διαδικασίες, πολύ πιο περιορισμένες σε σχέση με τα ευρωομόλογα που ποτέ δεν εκδόθηκαν, το γερμανικό κεφάλαιο ξεσηκώνεται -μέσω των οικονομολόγων του- και προσφέρει στη Μέρκελ τα «επιχειρήματα» για να «ταπώσει» τον Μακρόν. Αυτό που διακηρύσσουν οι γερμανοί οικονομολόγοι είναι πως δεν πρέπει το γερμανικό κεφάλαιο να μοιραστεί τα πλεονεκτήματά του με το κεφάλαιο των άλλων χωρών της Ευρωζώνης, ούτε η Γερμανία να επωμιστεί τη χρηματοδότηση ενός προϋπολογισμού που θα διαχειρίζεται αποκλειστικά ένας υπουργός Οικονομικών της Ευρωζώνης. Σε άλλες ιμπεριαλιστικές χώρες οι «ευρωσκεπτικιστές» αντιδρούν στη «γερμανική Ευρώπη», ενώ στη Γερμανία ξιφουλκούν υπέρ της, χωρίς να το λένε βέβαια ανοιχτά. Εκείνο που λένε είναι απλό: «κανένας δεν σας εμποδίζει να γίνετε σαν τη Γερμανία». Στο τέλος, η Μέρκελ και οι υπουργοί της θα μετρήσουν τα υπέρ και τα κατά και θα κάνουν κάποιο συμβιβασμό. Αυτός ο συμβιβασμός, όμως, δε θα υπηρετεί το «όραμα» του Μακρόν (δηλαδή του γαλλικού ιμπεριαλισμού), αλλά τη Γερμανία.

Μέση Ανατολή

Συνεχίζεται ο ενδοαστικός καυγάς Κατάρ - Κουαρτέτου

Ενας χρόνος συμπληρώνεται την ερχόμενη Τρίτη από την αιφνιδιαστική διακοπή των διπλωματικών σχέσεων πέντε αραβικών χωρών (Σαουδικής Αραβίας, Αιγύπτου, Υεμένης, Ενωμένων Αραβικών Εμιράτων και Μπαχρέιν) με το Κατάρ. Ο λόγος ήταν η «υποστήριξη της τρομοκρατίας» και η «υποδαύλιση της αποσταθεροποίησης των χωρών της περιοχής», για τα οποία υποτίθεται ότι ευθύνεται το Κατάρ. Ομως εδώ υπήρχε ένα... προβληματάκι, καθώς το Κατάρ αποτελεί εδώ και δεκαετίες σταθερό σύμμαχο των Αμερικάνων, οι οποίοι διαθέτουν στη χώρα και τη μεγαλύτερη αεροπορική τους βάση στη Μέση Ανατολή, με πάνω από 11.000 στρατιώτες και 100 αεροπλάνα. Η συμμαχία αυτή δεν τέθηκε ποτέ υπό αμφισβήτηση από τους Αμερικάνους, ούτε παλαιότερα ούτε μέσα σε αυτόν τον ένα χρόνο. Αντίθετα, το Κατάρ έκτοτε υπέγραψε Μνημόνιο συνεννόησης για την «καταπολέμηση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας» με τους Αμερικάνους, προκαλώντας πονοκέφαλο στο «αντιτρομοκρατικό κουαρτέτο» (Σαουδική Αραβία, Μπαχρέιν, Εμιράτα και Αίγυπτος, που ήταν οι χώρες που πρωτοστάτησαν στον αποκλεισμό του Κατάρ).

Οι τελευταίες εξελίξεις δείχνουν ακόμα μεγαλύτερη όξυνση των αντιθέσεων Κατάρ – Σαουδικής Αραβίας, με το πρώτο να επιβάλλει με τη σειρά του μποϊκοτάζ στα προϊόντα του Κουαρτέτου και να απαιτεί με κυβερνητική απόφαση από τα μαγαζιά όλης της χώρας να απομακρύνουν από τα ράφια τους όλα τα προϊόντα που προέρχονται από Σαουδική Αραβία, Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα, Μπαχρέιν και Αίγυπτο. Το Κουαρτέτο, όμως, που επέβαλε τον αποκλεισμό του Κατάρ, ακόμα επιμένει στην ικανοποίηση των δεκατριών αιτημάτων που έχει υποβάλει, μεταξύ των οποίων η διακοπή των διπλωματικών σχέσεων με το Ιράν, το κλείσιμο του Αλ Τζαζίρα, η αναστολή της στρατιωτικής συνεργασίας με την Τουρκία και το κλείσιμο της τουρκικής στρατιωτικής βάσης, η πλήρης ευθυγράμμιση με την οικονομική και στρατιωτική πολιτική της Σαουδικής Αραβίας και η καταβολή αποζημιώσεων για απώλειες ζωής ή άλλες οικονομικές απώλειες που σχετίζονται με την πολιτική του Κατάρ στην περιοχή! Οπως φαίνεται, θα περιμένει πολύ ακόμα για να δει κάτι τέτοιο (για να μην πούμε ότι δε θα γίνει ποτέ), αφού αυτές οι απαιτήσεις προφανώς δεν μπορούν να γίνουν δεκτές από το Κατάρ, αν αυτό δε θέλει να γίνει υποχείριο της Σαουδικής Αραβίας.

Μάταια προσπαθεί ο Τραμπ να επαναφέρει την «ενότητα» του αμερικανόδουλου μπλοκ στη Μέση Ανατολή. Οι παραινέσεις του υπουργού Εξωτερικών Μάικ Πομπέο για «ενότητα» πέφτουν μέχρι τώρα στο κενό και ο υπουργός Εξωτερικών του Μπαχρέιν εμφανίστηκε πρόσφατα απαισιόδοξος για την επίλυση της κρίσης.

Η οικονομική ανάπτυξη του Κατάρ ήταν που μπήκε στο στόχαστρο της Σαουδικής Αραβίας, η οποία σε συνεργασία με τους Σιωνιστές (που χαιρέτισαν τον αποκλεισμό του Κατάρ, θεωρώντας ότι έτσι θα χτυπηθεί η Χαμάς που διαθέτει γραφεία στο Κατάρ και έχει σχέσεις με το καθεστώς του) αποφάσισε ότι αυτός ήταν ο τρόπος να το αναγκάσει να υποταχτεί στις απαιτήσεις της. Οπως βλέπετε, πέραν των ενδο-ιμπεριαλιστικών αντιθέσεων, υπάρχουν και αντιθέσεις μεταξύ των αστικών κλικών των χωρών της Μέσης Ανατολής, η κάθε μία από τις οποίες προσπαθεί να παίξει το ρόλο του επιτηρητή της περιοχής. Οι αντιθέσεις αυτές δεν αναιρούν την υποταγή στους ιμπεριαλιστές, που στην προκειμένη περίπτωση είναι οι Αμερικάνοι, με την κάθε αστική τάξη να προσπαθεί να εμφανιστεί πιο αμερικανόδουλη από τις υπόλοιπες, όμως αυτό αποτελεί ένα ακόμα αγκάθι για την αμερικάνικη πολιτική στη Μέση Ανατολή.

Αριστεροσύνης το ανάγνωσμα...

Μπορεί ο Πάμπλο Ιγκλέσιας και η σύντροφός του Ιρένε Μοντέρο να πέρασαν δύσκολες ώρες με την προσπάθεια να μετατραπεί μία «ιδιωτική υπόθεση» σε δημόσια συζήτηση, τελικά όμως τα κατάφεραν. Το 68.42% των μελών του κόμματός τους ενέκρινε την παραμονή τους στις θέσεις που έχουν στο κόμμα (γενικός γραμματέας ο πρώτος, κοινοβουλευτική εκπρόσωπος η γυναίκα του).

Μα γιατί έγινε αυτό το δημοψήφισμα; Γιατί το ζευγάρι αγόρασε ένα... φτωχικό για να στεγάσει τη μελλοντική του οικογένεια (περιμένει δίδυμα), όπως κάνουν όλα τα ζευγάρια. Ομως η... ζήλια των ανθρώπων δεν έχει όρια! Τους κατηγόρησαν για απομάκρυνση από τα αριστερά ιδεώδη και τον απλό λαό, επειδή αγόρασαν μία βιλίτσα (με πισινίτσα και όλα τα συναφή), για εξακόσια ψωροχιλιάρικα (και μάλιστα με δάνειο)! Τι θέλετε δηλαδή να κάνουν οι άνθρωποι; Να ζουν σε κανονικά σπίτια όπως όλοι οι υπόλοιποι; Αυτοί έχουν αναλάβει το «ιστορικό καθήκον» (όπως είπε ο οργανωτικός Γενικός Γραμματέας των Ποδέμος, Πάμπλο Ετσενίκε) να οικοδομήσουν μια πιο δίκαιη χώρα, πράγμα που το έδειξαν με το δημοψήφισμα που επικύρωσε τον ταξικό διαχωρισμό: οι «ηγέτες» θα πρέπει να ζουν σε παλάτια, για να είναι ικανοί να διεκπεραιώσουν το έργο τους, οι υπόλοιποι «κοινοί θνητοί» ας τα καταφέρουν με αυτά που έχουν. Τώρα, το αν αυτό ταιριάζει με την «αριστερά» και τον «αντισυστημισμό», που υποτίθεται ότι ευαγγελίζεται το Ποδέμος, το αφήνουμε στη δική σας κρίση.

Γαλλία

Μαζικές απελάσεις γιατί... δεν έσωσαν κανέναν!

Ο τίτλος του άρθρου της βελγικής Nord Press τα λέει όλα: «2.000 μετανάστες απελάθηκαν επειδή δεν είχαν κανέναν να σώσουν το Σαββατοκύριακο»! Δεν είχαν την τύχη του Μαμαντού Γκασαμά που σκαρφάλωσε τέσσερις ορόφους για να σώσει ένα τετράχρονο παιδί που κρεμόταν από το ένα χέρι στο κενό, αποδεικνύοντας ότι οι μετανάστες δεν είναι εγκληματίες αλλά άνθρωποι με πολύ περισσότερη αλληλεγγύη και θάρρος από τους γραβατωμένους γιάπηδες που ελέγχουν τις τύχες τους από τα βουλευτικά έδρανα.

Ο Μακρόν βρήκε την ευκαιρία να κερδοσκοπήσει πολιτικά, συναντώντας τον Γκασαμά και δίνοντάς του τη γαλλική υπηκοότητα, ενώ ταυτόχρονα δεσμεύτηκε ότι θα τον πάρουν στην Πυροσβεστική (ένα σώμα που στη Γαλλία έχει καθαρά κοινωνικό ρόλο, περιλαμβάνοντας και τα ασθενοφόρα). Ακόμα κι αν γίνει αυτό (γιατί τέτοιες «δεσμεύσεις» πολλές φορές πάνε περίπατο, μόλις φύγουν τα φλας των φωτογράφων), ο νεαρός Γκασαμά θα έχει χρησιμοποιηθεί σαν φερετζές για να κρύψει την αντιμεταναστευτική υστερία της γαλλικής κυβέρνησης, που μόλις τον περασμένο Απρίλη ψήφισε -μετά από 60 ώρες συζητήσεων- νέο αντιμεταναστευτικό νόμο (με 228 ψήφους υπέρ και 139 κατά). Ο νέος νόμος κάνει χειρότερο το καθεστώς των προσφύγων και μεταναστών στη Γαλλία, καθώς προβλέπει τη φυλάκιση των παιδιών των μεταναστών που απέτυχαν να πάρουν άσυλο, πριν τα απελάσουν, καθώς και τη δίωξη των ανθρώπων που τόλμησαν να βοηθήσουν «παράνομους» μετανάστες να μπουν ή να μείνουν στη Γαλλία! Οι μετανάστες θα επιτρέπεται να κρατούνται για 90 μέρες (το διπλάσιο από όσο ισχύει σήμερα) αντί των 135 ημερών που ζητούσε αρχικά η κυβέρνηση, με ταυτόχρονη μείωση του χρόνου που ο μετανάστης δικαιούται να κάνει αίτηση για άσυλο, από τις 120 στις 90 μέρες. Το 2017, 275 παιδιά κρατούνταν σε κέντρα για να απελαθούν, πρακτική που καταδικάστηκε από την αντιπολίτευση ως «βάρβαρη».

Παλαιστινιακή Αντίσταση

Απάντηση με ρουκέτες

Τουλάχιστον 70 ρουκέτες εξαπέλυσε την Τρίτη 29 Μάη από τη Γάζα η Παλαιστινιακή Αντίσταση εναντίον των ισραηλινών εδαφών, ως απάντηση στις πρόσφατες δολοφονίες παλαιστνιων διαδηλωτών, αλλά και μελών και στελεχών της Αντίστασης, από στοχευμένα χτυπήματα του ισραηλινού στρατού, καθώς και στο βομβαρδισμό πολιτικών υποδομών. Καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας οι σειρήνες της αεράμυνας ηχούσαν στο νότιο Ισραήλ, στέλνοντας εκατοντάδες χιλιάδες ισραηλινούς στα καταφύγια, ενώ από τις ρουκέτες της Αντίστασης τραυματίστηκαν πέντε Ισραηλινοί, μεταξύ των οποίων τρεις στρατιώτες. Την ευθύνη για τις επιθέσεις ανέλαβαν με ανακοίνωσή τους η Χαμάς και η Παλαιαστινιακή Ισλαμική

Τζιχάντ.

Οι σιωνιστές προχώρησαν σε αντίποινα, βομβαρδίζοντας για άλλη μια φορά πολιτικές υποδομές, τις οποίες -κατά την προσφιλή τακτική τους- βάφτισαν εγκαταστάσεις της Αντίστασης. Την Τετάρτη, στις 4 τη νύχτα, οι σιωνιστές και η Αντίσταση συμφώνησαν κατάπαυση του πυρός με τη μεσολάβηση της Αιγύπτου.

Παρά τις δολοφονίες εκατοντάδων άοπλων παλαιστίνιων διαδηλωτών και τον τραυματισμό χιλιάδων από τα πυρά του ισραηλινού στρατού, κατά τη διάρκεια των πολυήμερων κινητοποιήσεων για την «Πορεία της Επιστροφής», παρά τις συνεχείς προκλήσεις ενάντια στις οργανώσεις της Αντίστασης, τις δολοφονίες με στοχευμένα χτυπήματα μελών και στελεχών τους και τις συνεχείς απειλές για πόλεμο με όλα τα μέσα εναντίον της Χαμάς και των άλλων οργανώσεων, οι σιωνιστές αποδείχτηκαν ιδιαίτερα πρόθυμοι στο να υπογράψουν άμεση κατάπαυση πυρός, όταν η Αντίσταση αντέστρεψε τους όρους, χτυπώντας με δεκάδες ρουκέτες τα ισραηλινά εδάφη και αποδεικνύοντας την επιχειρησιακή της ετοιμότητα. Τα γεγονότα δείχνουν ότι οι σιωνιστές είναι εξαιρετικά απρόθυμοι να ανοίξουν ένα νέο μέτωπο στη Γάζα, τη στιγμή που μπαίνουν με όλα τα μέσα στον πόλεμο της Συρίας στοχεύοντας να περιορίσουν όσο το δυνατόν περισσότερο την παρουσία της Χεζμπολά και του Ιράν στα βόρεια σύνορά τους.

Λογοκρισία στην αποκάλυψη των σιωνιστικών εγκλημάτων

Με νομοσχέδιο που έχει ήδη κατατεθεί στην ισραηλινή Κνεσέτ, οι σιωνιστές επιδιώκουν να φιμώσουν οποιαδήποτε φωνή αποκαλύπτει τα εγκλήματά τους σε βάρος του παλαιστινιακού λαού, απειλώντας με ποινή φυλάκισης έως πέντε έτη όσους βιντεοσκοπούν ισραηλινούς στρατιώτες και μπάτσους εν υπηρεσία με σκοπό να δώσουν το βιντεοσκοπημένο υλικό στη δημοσιότητα. Το νομοσχέδιο, από τους πιο ένθερμους υποστηρικτές του οποίου είναι ο φασίστας υπουργός Αμυνας Αβιγκόρ Λίμπερμαν, στοχοποιεί ευθέως ισραηλινές ΜΚΟ υπεράσπισης των ανθρώπινων δικαιωμάτων όπως η B'Tselem, η Machsom Watch Women και η Breaking the Silence.

Το νομοσχέδιο κατατέθηκε προς ψήφιση ελάχιστες μέρες μετά την σφαγή 119 άοπλων παλαιστίνιων διαδηλωτών και τον τραυματισμό χιλιάδων στη Γάζα από τα πυρά του στρατού των σιωνιστών κατά τη διάρκεια της «Πορείας της Επιστροφής». Στις έξι εβδομάδες των διαδηλώσεων στη «νεκρή ζώνη», στα σύνορα της Γάζας με το Ισραήλ, δόθηκαν στη δημοσιότητα δεκάδες βίντεο και εκατοντάδες φωτογραφίες που τεκμηριώνουν την απύθμενη βαρβαρότητα της σιωνιστικής καταστολής. Πολλά από αυτά βιντεοσκοπήθηκαν από ισραηλινούς ελεύθερους σκοπευτές τη στιγμή που πυροβολούσαν εναντίον διαδηλωτών, ενώ δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που αμέσως μετά ακούγονται κραυγές επευφημίας από τους υπόλοιπους ισραηλινούς στρατιώτες που βρίσκονταν στο σημείο.

Στα εκατοντάδες βίντεο που έχουν δοθεί κατά καιρούς στη δημοσιότητα απεικονίζονται οι εν ψυχρώ δολοφονίες ακόμα και αναίσθητων και τραυματισμένων Παλαιστινίων από ισραηλινούς στρατιώτες, όπως αυτή του 21χρονου Αμπντούλ Φατάχ Αλ Σαρίφ στη Δυτική Οχθη, από τον Ελόρ Αζάρια που τιμωρήθηκε τελικά με την ποινή-χάδι της 9μηνης φυλάκισης! Εχουν επίσης δοθεί στη δημοσιότητα βίντεο που δείχνουν την κτηνώδη συμπεριφορά ισραηλινών στρατιωτών σε βάρος Παλαιστίνιων που πάσχουν από κάποια κινητική ή νοητική αναπηρία, απειλές και εκφοβισμούς παιδιών έξω από σχολεία της Δυτικής Οχθης και βασανιστήρια ακόμα και με χρήση ηλεκτρικού ρεύματος σε βάρος ακινητοποιημένων παλαιστίνιων διαδηλωτών που είχαν την ατυχία να συλληφθούν από ισραηλινούς στρατιώτες στη Δυτική Οχθη.

Η δημοσιοποίηση των εγκλημάτων τους προκαλεί εκνευρισμό στους σιωνιστές που βλέπουν αυτά τα βίντεο να τους χαλούν την εικόνα που τόσο υπομονετικά χτίζουν στον υπόλοιπο κόσμο εδώ και χρόνια, με το μηχανισμό προπαγάνδας (και το άφθονο χρήμα) που διαθέτουν. Οι ανά τον κόσμο πρεσβείες της σιωνιστικής οντότητας διοχετεύουν τεράστια ποσά στα μίντια κάθε χώρας, που έχουν αναλάβει εργολαβικά να φιλοτεχνήσουν την εικόνα ενός Ισραήλ που αποτελεί τη «μοναδική δημοκρατία της Μέσης Ανατολής» και που αντιμετωπίζει τον «ισλαμικό εξτρεμισμό» από τη μεριά των Παλαιστίνιων, που είναι αυτοί που «τορπιλίζουν την ειρηνευτική διαδικασία».

Ισπανία: Η σχετική καπιταλιστική ανάπτυξη δεν αποσόβησε ένα νέο επεισόδιο της πολιτικής κρίσης

Την ώρα που διαβάζετε αυτές τις γραμμές εσείς θα γνωρίζετε αν η κυβέρνηση μειοψηφίας του Μαριάνο Ραχόι θα εξακολουθήσει να διοικεί την Ισπανία ή αν θα έχει χάσει την εμπιστοσύνη της Βουλής και η Ισπανία θα οδεύσει σε νέες εκλογές. Η ψηφοφορία επί της πρότασης μομφής που κατέθεσε ο ηγέτης της παραδοσιακής σοσιαλδημοκρατίας Πέδρο Σάντσεθ ήταν προγραμματισμένη για το βράδυ της Παρασκευής χτες.

Οποια κι αν είναι η εξέλιξη, όμως, αυτή αφορά το αστικό πολιτικό παιχνίδι, την κατανομή ισχύος ανάμεσα στα αστικά κόμματα, και όχι τα συμφέροντα του ισπανικού λαού, που εξακολουθεί να συνθλίβεται στις μυλόπετρες μιας σκληρής δημοσιονομικής λιτότητας και μιας υψηλότατης ανεργίας, παρά τη σχετική καπιταλιστική ανάπτυξη που γνωρίζει η Ισπανία την τελευταία διετία.

Αυτή η σχετική καπιταλιστική ανάπτυξη δε στάθηκε ικανή να αποσοβήσει ένα ακόμα επεισόδιο της πολιτικής κρίσης, που από το επίπεδο των τάσεων απόσχισης (Καταλονία), στο οποίο όλα τα αστικά κόμματα εξουσίας εμφανίστηκαν ενωμένα, πέρασε στο επίπεδο της διακυβέρνησης, στο οποίο κάθε αστικό κόμμα ενδιαφέρεται για την πάρτη του.

Με το που βγήκε η δικαστική απόφαση για το σκάνδαλο Γκιουρτέλ, «μοιράζοντας» 351 χρόνια φυλάκισης σε 29 από τους 37 κατηγορούμενους, στελέχη του κυβερνώντος Λαϊκού Κόμματος, ο Σάντσεθ έτρεξε να υποβάλει πρόταση μομφής κατά της κυβέρνησης Ραχόι. Μιας κυβέρνησης που υπάρχει χάρη στην ψήφο ανοχής (αποχή) των σοσιαλδημοκρατών, με την οποία διαφωνούσε ο Σάντσεθ, αλλά την επέβαλαν οι λεγόμενοι βαρόνοι του κόμματος με επικεφαλής των τέως πρωθυπουργό Φελίπε Γκονθάλεθ.

Θα μπορούσε να πει κανείς ότι ο Σάντσεθ παίρνει τη ρεβάνς. Δε νομίζουμε ότι είναι τα προσωπικά αισθήματα που κινούν τους αστούς πολιτικούς. Ο Σάντσεθ έκρινε πως δε θα είχε καλύτερη ευκαιρία για να εκθρονίσει τον Ραχόι, που επιζεί πολιτικά, μολονότι είναι και προσωπικά βουτηγμένος ως το λαιμό στα σκάνδαλα διαφθοράς. Ακόμα κι αν δεν πέσει η κυβέρνηση, ο Σάντσεθ θα γράψει «πόντους» ενόψει των επόμενων εκλογών που μάλλον δε θ' αργήσουν.

Το πολιτικό σκηνικό στην Ισπανία αναδιατάσσεται και πάλι. Αναδιατάσσεται όμως με τον τρόπο του καλειδοσκόπιου: νέοι συσχετισμοί, νέες συμμαχίες, ενότητα όλων όμως στη διακυβέρνηση του καπιταλισμού. Πέφτει το Λαϊκό Κόμμα, ενισχύονται οι Πολίτες, πέφτει λίγο το Μπορούμε, ενισχύονται λίγο οι σοσιαλδημοκράτες, θα μετρηθούν στις κάλπες και μετά θα φτιάξουν την επόμενη κυβέρνηση του ισπανικού καπιταλισμού.

Και με βρετανικά όπλα σκοτώνουν οι σιωνιστές

Με βρετανικά όπλα διεξάγουν πολλές από τις εκκαθαριστικές τους επιχειρήσεις οι σιωνιστές, καθώς το 2017 οι πωλήσεις όπλων της Βρετανίας προς το Ισραήλ εκτινάχτηκαν κατά 256% σε σχέση με το 2016! Ούτε ένα ούτε δύο, αλλά 294 εκατομμύρια λίρες ήταν οι εξαγωγές πολεμικού εξοπλισμού από τη Βρετανία στο Ισραήλ το 2017. Ενα χρόνο πριν (το 2016), είχε σημειωθεί άλλο ρεκόρ, με τις εξαγωγές να είναι σχεδόν εξαπλάσιες του 2015 (114 εκατομμύρια έναντι 20 εκατομμυρίων λιρών). Ετσι, συνολικά, η Βρετανία έχει εξάγει στο Ισραήλ περίπου μισό δισ. δολάρια (350 εκατομμύρια λίρες) πολεμικού εξοπλισμού την τελευταία πενταετία! Μεταξύ των όπλων που εξάγονται είναι αυτόματα όπλα, πυρομαχικά ελαφρού οπλισμού, τουφέκια ελεύθερων σκοπευτών και σκοπευτικά συστήματα.

Η στενή συνεργασία μεταξύ των σιωνιστών και της Βρετανίας αναμένεται να επισφραγιστεί με την επίσημη επίσκεψη του πρίγκιπα Γουίλιαμ τον ερχόμενο μήνα. Ποιος είπε ότι οι σιωνιστές στηρίζονται μόνο από τους Αμερικανούς; Προπύργιο των ιμπεριαλιστικών συμφερόντων της Δύσης αποτελούν, δίνοντας μάλιστα την ευκαιρία στα πολεμικά μονοπώλιά της να κερδοσκοπούν πάνω στο αίμα των Παλαιστίνιων που δολοφονούν τα όπλα τους.

ΗΠΑ: Εγκληματίες κατ' εξακολούθηση οι «επιτηρητές της τάξης»

Σάλο έχει προκαλέσει ένα ακόμα κρούσμα αστυνομικής βίας στις ΗΠΑ. Αυτή τη φορά θύμα δεν ήταν κάποιος «επικίνδυνος» Αφροαμερικανός, αλλά μία λευκή κοπέλα που αν και ανήλικη τόλμησε να πιει με την παρέα της αλκοόλ σε μια παραλία του Νιου Τζέρσεϊ! Ηταν όμως άτυχη καθώς πιάστηκε από τα... άγρυπνα βλέμματα των υπερασπιστών της... τάξης και της ασφάλειας, ο ένας από τους οποίους έπεσε πάνω της ουρλιάζοντας να σταματήσει να αντιστέκεται. Επειδή όμως η κοπελίτσα ήταν λίγο ατίθαση, ο μπάτσος έσπευσε να την... συνετίσει, γρονθοκοπώντας τη στο κεφάλι και περνώντας της χειροπέδες!

Η κοπέλα αναφέρει ότι όντως η παρέα της είχε πιει αλκοόλ στην παραλία (τι έγκλημα!), όμως το αλκοτέστ που της έκαναν βγήκε αρνητικό. Παρολαυτά, οι μπάτσοι επέμεναν να τους δώσει τα στοιχεία της, πράγμα που την έκανε να αντιδράσει, λέγοντάς τους ότι δεν έχουν κάτι καλύτερο να κάνουν από το να ψάχνουν στην παραλία για ανήλικους με αλκοόλ. Αυτό θεωρήθηκε μεγάλη πρόκληση από τα ανθρωπόμορφα κτήνη που αντέδρασαν όπως περιγράψαμε παραπάνω.

Η αστυνομική βαρβαρότητα έχει θεριέψει στις ΗΠΑ. Αυτό πλέον καταντά κοινοτυπία να το λες. Καθημερινά σκοτώνονται τρεις άνθρωποι από αστυνομικές σφαίρες, όπως προκύπτει από έρευνα για το 2017, που είχε δημοσιεύσει παλαιότερα η Washington Post (βλ. https://www.washingtonpost.com/graphics/national/police-shootings-2017/), ενώ το 22% από αυτούς είναι Αφροαμερικανοί. Η πλήρης δικαστική ασυλία των μπάτσων τούς έχει κάνει να ξεσαλώσουν. Να ποια είναι η «καλύτερη δημοκρατία του πλανήτη», που εμφανίζεται και ως νταβατζής του.

στο ψαχνό

Αταφο πτώμα

Αυτά που γίνονται τις τελευταίες μέρες στην Ιταλία εμείς τα έχουμε ζήσει. Με διαφορετικό τρόπο, αλλά ίδια στην ουσία. Στην Ελλάδα δε χρειάστηκε κάποιος πρόεδρος Ματαρέλα για ν' ακυρώσει τη λαϊκή ψήφο. Το έκανε ο ίδιος ο Τσίπρας. Προκήρυξε ένα δημοψήφισμα-απάτη, εγκλώβισε τον κόσμο στη γραμμή του Οχι και την ίδια κιόλας νύχτα το μετέτρεψε σε Ναι. Σε λίγες μέρες είχε υπογράψει το τρίτο Μνημόνιο κι αμέσως έβαλε πλώρη για εκλογές, το αποτέλεσμα των οποίων -παρά την αποχή ρεκόρ- εμφανίζει έκτοτε ως θριαμβευτική λαϊκή επικύρωση της πολιτικής του!

Η Μέρκελ, που δεν είναι Εντιγκερ για να κάνει λυσσασμένες ιμπεριαλιστικές δηλώσεις και μετά να τις παίρνει πίσω, το είπε με χαρακτηριστικό τρόπο: *«Κοιτάξτε, όταν έγιναν εκλογές στην Ελλάδα και ο Αλέξης Τσίπρας έγινε πρωθυπουργός, υπήρχαν πολλά ερωτηματικά στο τραπέζι. Μιλήσαμε πολλά βράδια, αλλά μαζί καταφέραμε κάτι. Πρέπει λοιπόν να κάνουμε αυτή τη δουλειά, από τη στιγμή που η Ιταλία είναι ένα σημαντικό μέλος της ΕΕ».*

Είτε με τη μέθοδο Ματαρέλα (που δεν άφησε τους νικητές των εκλογών να κάνουν μόνοι τους την κωλοτούμπα) είτε με τη μέθοδο Τσίπρα (που έκανε μόνος του την κωλοτούμπα), το αποτέλεσμα είναι το ίδιο. Και το συμπέρασμα σαφέστατο και μη επιδεχόμενο αμφισβήτησης: η λαϊκή ψήφος δεν έχει καμιά αξία. Ούτε καν την περιορισμένη αξία που είχε παλαιότερα, όταν είχε μια μικρή αντανάκλαση στα προγράμματα των αστικών κομμάτων και στην κυβερνητική πολιτική που αυτά ασκούσαν.

Ο καπιταλισμός δεν έχει πλέον την πολυτέλεια της ρεφορμιστικής πολιτικής. Γι' αυτό και η αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία είναι πλέον ένα άταφο πτώμα. Στην εποχή μας επιβεβαιώνεται με κραυγαλέο τρόπο το διεισδυτικό συμπέρασμα του Μαρξ: *Και η πιο δημοκρατική κοινοβουλευτική δημοκρατία δεν είναι παρά δικτατορία του κεφαλαίου.*

Αν έχουν μια σημασία οι τελευταίες πολιτικές εξελίξεις στην Ιταλία, δεν είναι για να πάρουμε το μέρος των σαλταδόρων-τυχοδιωκτών του Κ5Α και της φασιστικής Λέγκα, ενάντια στον θεσμικό πραξικοπηματία Ματαρέλα, αλλά για να σκεφτούμε ότι όλοι αυτοί αποτελούν τις δυο όψεις του αστικού Ιανού. Οτι είναι εφραστές της εξουσίας του κεφαλαίου, η οποία ασκείται με όλο και πιο στυγνό αντεργατικό τρόπο.

Εδώ και οχτώ χρόνια, από τότε που ο ελληνικός λαός άρχισε να υφίσταται τον «αστραπιαίο πόλεμο» του κεφαλαίου, ο αστικός κοινοβουλευτισμός λειτούργησε ως αποτελεσματικότατο όπλο, με την καλλιέργεια φρούδων ελπίδων και τον εγκλωβισμό πλατιών εργατικών και μικροαστικών στρωμάτων στα σχήματα που «πουλούσαν» από τα προεκλογικά μπαλκόνια και τις «πλατείες της οργής» αυτές τις ελπίδες. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Σήμερα δε συζητάμε πια για την παλιά ψευδεπίγραφη αντίθεση μνημόνιου-αντιμνημόνιου, αλλά για το Μετα-μνημόνιο, μέσω του οποίου θα συνεχιστεί η ίδια πολιτική. Και το παραμύθι πηγαίνει σύννεφο και πάλι.

Ειδικά σήμερα, επιβάλλεται η πλήρης ρήξη με τον αστικό κοινοβουλευτισμό. Ν' αφήσουμε τη μπόχα του άταφου πτώματος να ταρακουνήσει τους εργαζόμενους, που αυταπατώνται ότι είναι πολίτες με δικαιώματα, και όχι να λειτουργούμε σαν αποσμητικό που καλύπτει αυτή τη μπόχα.

«Οι δρόμοι μας περιμένουν». Οχι για να μαζέψουμε ψήφους, αλλά για να οικοδομήσουμε ένα καινούργιο κίνημα, χωρίς κοινοβουλευτικές αυταπάτες, ικανό να βάλει τη δική του πολιτική σφραγίδα στις εξελίξεις.

ΚΟΝΤΡΕΣ

Περί ανοησίας

Δεν είμαι ανόητος για να κάνω εκλογές, δήλωσε ο Τσίπρας όταν τον ρώτησαν σχετικά στη Θεσσαλονίκη, στη φιέστα με τον Μπουτάρη. Αμέσως, τα παπαγαλάκια της κυβερνητικής προπαγάνδας άρχισαν να «τιτιβίζουν» ότι «ο πρωθυπουργός έκλεισε το θέμα των εκλογών» και τα παρόμοια. Υπήρχε όμως περίπτωση να τους απαντήσει «ναι, σκέφτομαι να κάνω εκλογές»; Οι πρόωρες εκλογές και η υποτίμηση του νομίσματος (που πλέον δεν υπάρχει ως δυνατότητα) είναι τα μόνα που δεν προαναγγέλλονται, αλλά διαψεύδονται μέχρι τη στιγμή της υλοποίησής τους, έλεγε ένα παλιό ρητό της αστικής πολιτικής.

Ναι, αλλά αν προκηρύξει εκλογές, θα κατηγορηθεί για ασυνέπεια, θα μας πουν κάποιοι. Αυτό σίγουρα θα γίνει, όμως αυτό το πολιτικό κόστος δε λογαριάζεται. Το έκανε και τον Αύγουστο του 2015 ο Τσίπρας και κανείς δε στάθηκε στο γεγονός ότι ακόμα και στις 24 Ιούλη, στη γιορτή του Παυλόπουλου για την πτώση της χούντας, διαβεβαίωνε τους άλλους πολιτικούς αρχηγούς ότι δεν πρόκειται να κάνει εκλογές. Οταν ένας πρωθυπουργός αποφασίζει να πάει σε πρόωρες εκλογές, σημαίνει ότι ο ίδιος και οι στενοί συνεργάτες του έκριναν πως αυτή είναι η καλύτερη συγκυρία για τους ίδιους και το κόμμα τους (ακόμα κι αν πρόκειται σίγουρα να χάσουν). Τότε, λοιπόν, εύκολα βρίσκονται ιδεολογήματα για να δικαιολογήσουν την πρόωρη προσφυγή στις κάλπες («κρίσιμα εθνικά ζητήματα» συνήθως). Οι δε ψηφοφόροι δε θα καθορίσουν τη στάση τους από τον πολιτικό αιφνιδιασμό και από τη... μικρή ασυνέπεια του πρωθυπουργού. Θα υπάρχει σωρεία σοβαρότερων ζητημάτων από τα οποία θα καθορίσουν τη στάση τους.

Καρνάβαλος

«Εγχώριοι οικονομικοί παράγοντες εκτιμούν ότι αν το ιταλικό τσουνάμι εκδηλωθεί, η Ελλάδα δεν θα έχει άλλη επιλογή από το να ζητήσει η ίδια προληπτικό δίχτυ ασφαλείας» (Τα Νέα, 25-26.5.2018). Εχει πλάκα ο Στουρνάρας όταν μεταμφιέζεται σε «εγχώριο οικονομικό παράγοντα». (Στο «εγχώριος» είναι το πρόβλημα, όπως αντιλαμβάνεστε. Ειδικά όταν αναφέρεται κανείς στον Στουρνάρα).

Σφάζονται στα πόδια των καπιταλιστών

«Και στης Μαρίας την ποδιά σφάζονται παλικάρια» λέει το γνωστό δημοτικό τραγούδι της Πενταγιώτισσας. Το θυμηθήκαμε παρακολουθώντας μια «στιχομυθία» Μητσοτάκη-Φάμελλου. «Ξέρετε πόσες μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων κάθονται πάνω στο γραφείο υπουργού και δεν υπογράφονται γιατί ο υπουργός δεν θέλει να κινηθεί με ταχύτητα;», είπε ο Κούλης -με το γνωστό του ύφος- στην κυριακάτικη συνέντευξή του στον ΣΚΑΙ. Του απάντησε αστραπιαία ο Φάμελλος, δηλώνοντας ότι την Παρασκευή 25 Μάη μόνο ένας φάκελος περιβαλλοντικής αδειοδότησης ήταν σε εκκρεμότητα κι αυτός της τελευταίας βδομάδας.

Τι είναι οι μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων; Ο φερετζές της εγκληματικής ασυδοσίας των καπιταλιστών επί του περιβάλλοντος. Οσο περισσότερο καθυστερεί η έγκριση μιας τέτοιας μελέτης τόσο περισσότερα και βαρύτερα είναι τα περιβαλλοντικά εγκλήματα. Και η καθυστέρηση δεν έρχεται από τους υπουργούς, αλλά από κάποιες υπηρεσίες που προσπαθούν να περισώσουν κάποια πράγματα. Οταν λοιπόν βλέπεις Μητσοτάκη και Φάμελλο να τσακώνονται για το ποιος είναι πιο... γρήγορος, σημαίνει ότι τσακώνονται για το ποιος είναι περισσότερο περιβαλλοντοκτόνος.

Ιστορία και λήθη

Στους σημερινούς 17χρονους δε λένε τίποτα οι αναφορές στο παρελθόν, όπως για παράδειγμα η δολοφονία του Λαμπράκη, δήλωσε ο Μητσοτάκης. Θα μπορούσαμε να στηλιτεύσουμε την υποκρισία του, θυμίζοντάς του τι λέει αυτός για την εκτέλεση του Μπακογιάννη, για την οποία επίσης δε θα ξέρουν τίποτα πολλοί από τους σημερινούς δεκαεφτάρηδες. Θα πάμε όμως στον πυρήνα της σκέψης Μητσοτάκη, ο οποίος λέει πως δε χρειάζεται η Ιστορία. Τα γεγονότα πρέπει να ριχτούν στη λήθη. Οχι όλα τα γεγονότα,

Πολιτική κρίση

«Περισσότερο από ποτέ, η Ευρώπη χρειάζεται έναν αξιόπιστο ιταλό εταίρο, που όπως και πριν, θεωρεί πως η θέση του βρίσκεται στην καρδιά της Ευρώπης και όχι στην απατηλή ασφάλεια του εθνικισμού», δήλωσε σε συνέντευξή του στο «Σπίγκελ» ο γερμανός υφυπουργός Εξωτερικών Μίκαελ Ροτ. Ακούγεται, ασφαλώς, σαν πρόκληση η καταγγελία του εθνικισμού από γερμανικά χείλη. Θα μπορούσε, όμως, να εκληφθεί και ως χείρα φιλίας προς τον ιταλικό ιμπεριαλισμό: «ελάτε και θα τα βρούμε».

Δεν είμαστε καθόλου σίγουροι ότι υπό τη σημερινή πολιτική του ηγεσία ο ιταλικός ιμπεριαλισμός είναι σε θέση να διεκδικήσει από το γαλλογερμανικό άξονα κάπως μεγαλύτερο μερίδιο. Γι' αυτό και είδαμε να επαναλαμβάνεται (με διαφορετικό σενάριο) η ιστορία με τον Μπερλουσκόνι, που πριν από μερικά χρόνια τον έπνιξαν μέσα στο σκάνδαλο «μπούγκα-μπούγκα πάρτι» και έβαλαν στη θέση του τον Μόντι. Οι διαψεύσεις των Πανεπιστημίων της Σορβόννης και της Νέας Υόρκης ότι ο Κόντε πραγματοποίησε σπουδές σ' αυτά, όπως αναφέρει σε μία από τις βερσιόν του βιογραφικού του, έδειξαν ότι από την πρώτη κιόλας μέρα άρχισε το «κούρεμα» του νέου πρωθυπουργού. Η κίνηση Ματαρέλα να μη δεχτεί τον υπουργό Οικονομικών ήταν η επόμενη κίνηση, που πέταξε τον Κόντε στο σκουπιδοτενεκέ, πριν καν εμφανιστεί στα δύο νομοθετικά σώματα της Ιταλίας για να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης.

βέβαια, αλλά εκείνα που βοηθούν στη διαμόρφωση της συνείδησης των σημερινών νέων. Αυτοί πρέπει να μαθαίνουν μόνο ό,τι συμφέρει τον κάθε Μητσοτάκη, για να γίνουν «καλοί πολίτες» της αστικής δημοκρατίας.

Καλοχαιρέτας

Το ρεπορτάζ δημοσίευσε ο Παπαχρήστος στα «Νέα», επικαλούμενος τηλεφωνική επικοινωνία του με τον Π. Κουρουμπλή, μετά τη δημοσίευση φωτογραφιών του υπουργού με τον φερόμενο ως αρχηγό της ομάδας που διακινούσε μετανάστες από την Ελλάδα προς ευρωπαϊκές χώρες. Σύμφωνα με τη συνομιλία του με τον Κουρουμπλή, που δημοσίευσε ο Παπαχρήστος, ο υπουργός λέει πως ένας δημοσιογράφος, φίλος του, του πήγε τον Γεωργιανό και του ζήτησε να τον βοηθήσει με κάτι προβλήματα περιβαλλοντικής αδειοδότησης που είχε ξενοδοχείο του στη Βόρεια Ελλάδα. Ο υπουργός ισχυρίζεται πως δήλωσε αναρμοδιότητα και η σχέση του με τον Γεωργιανό έληξε εκεί! Οσο για τον δημοσιογράφο, τον φίλο του υπουργού, αυτός -λέει- γνωριζόταν με τον Γεωργιανό γιατί ήταν γείτονες στην Αργυρούπολη!

Δε χρειάζεται να συνεχίσουμε. Εχετε ήδη καταλάβει πώς δουλεύει η «φάμπρικα». Ρουσφέτι στο ρουσφέτι με υπουργούς και δημοσιογράφους-μεσάζοντες. Γιατί άμα δε δούλευε έτσι η «φάμπρικα», ο δημοσιογράφος δε θα τολμούσε να πάει τον «γείτονά του» Γεωργιανό στον «φίλο του» υπουργό.

Γιατί «στο ντούκου»;

Ο Καμμένος, σε τηλεοπτική του συνέντευξη, είπε -μεταξύ των άλλων- ότι οι εταιρίες δημοσκοπήσεων παίρνουν λεφτά για να «στήνουν» τα αποτελέσματα. Μια εταιρία (που την κατονόμασε) του ζητούσε πενήντα χιλιάρικα παλιά, αλλά δεν τους έδινε. Τώρα έχουν ρίξει την ταρίφα στο «τάληρο». Δεν έδωσε το «τάληρο» στην τάδε εταιρία και έβαλε τους ΑΝΕΛ στο 1,5%. Αμα τους δώσει ένα «τάληρο», θα τους βάλει στο 4%. Είπε κι άλλα, της ίδιας κατηγορίας, αλλά πέρασαν όλα «στο ντούκου». Γιατί άραγε; Είναι ανάξια διάψευσης, επειδή αυτός που τα είπε είναι ο Καμμένος; 'Η μήπως το «α, ο Καμμένος τα είπε, δεν τρέχει τίποτα» είναι ένα εύκολο άλλοθι; Οι συνεταίροι του στον ΣΥΡΙΖΑ τι λένε άραγε;

Υπάρχουν κι αλλού οσφυοκάμπτες

«Εμείς, ο λαός της Νότιας Κορέας, περιμένουμε πολλά από εσάς. Σας παρακαλώ να μας φροντίσετε». Αυτή η δήλωση έγινε από τον πρόεδρο της Νότιας Κορέας Μουν Τζάε Ιν, ενώπιον του Τραμπ στον Λευκό Οίκο. Οπως βλέπετε, οι ελεεινοί οσφυοκάμπτες δεν είναι είδος που ανθούσε τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια, σε χώρες όπως η Ελλάδα ή η Κορέα, στις οποίες έγινε αμερικάνικη στρατιωτική επέμβαση για να «γλιτώσουν» από τον «κομμουνιστικό κίνδυνο». Εξακολουθεί να ανθεί ακόμα και σήμερα. Απλά, κάποιοι σκύβουν τη μέση με φανερή δουλικότητα, όπως ο Μουν, ενώ άλλοι ανακαλύπτουν στον Τραμπ την... απόλυτη έφεση προς το καλό, όπως ο Τσίπρας. Ιδια ουσία, διαφορετικό στιλ.

Ταλιμπάν του νεοφιλελευθερισμού

«Καμία απόλυση δημοσίου υπαλλήλου δεν θα γίνει», δήλωσε ο Κούλης, αποδίδοντας τα περί απολύσεων σε «συστηματική προπαγάνδα της κυβέρνησης». Και συνέχισε: «Το νέο δημόσιο που οραματίζομαι θα μπορεί να συνεργάζεται καλύτερα με τον ιδιωτικό τομέα, θα εκχωρούνται υπηρεσίες και όσοι περισσεύουν θα μετακινούνται, δεν θα απολύονται». Το εξήγησε και αναλυτικότερα: «Θέλω να κρατήσω μια αναλογία με περισσότερες αποχωρήσεις, όχι ένα προς ένα, τουλάχιστον για δύο χρόνια. Αυτό δεν είναι απολύσεις. Θέλουμε πιο μικρό και αποτελεσματικό δημόσιο»!

Ο τύπος είναι Ταλιμπάν του νεοφιλελευθερισμού. Ακόμα κι αν πιστέψουμε ότι δε θα γίνουν απολύσεις μονίμων δημόσιων υπάλληλων (για τους συμβασιούχους δεν το συζητά - «οι συμβάσεις δεν είναι εισιτήριο για μονιμοποίηση» είπε), αλλά θα τους περιφέρει από υπηρεσία σε υπηρεσία (με υποχρεωτικές μετατάξεις), μέχρι να βγουν όλοι στη σύνταξη, εκείνο που περιγράφει είναι το βασίλειο της εργολαβίας. Το βασίλειο του δουλεμπόριου, του εργασιακού μεσαίωνα.

Ιμπεριαλιστικά σκυλιά

Ποιος να είναι ο «ευρωπαίος αξιωματούχος» που δήλωσε στο Politico τα εξής; *«Πρέπει να βρεθεί ένας τρόπος να σταματήσουμε τους Ελληνες από την επιστροφή στις παλιές κακές συνήθειες. Πρέπει να παραμείνουμε προσηλωμένοι στις μεταρρυθμίσεις».*

Οποιος και να είναι, δεν είναι παρά ένα ιμπεριαλιστικό σκυλί. Επειδή ακριβώς έχει επίγνωση αυτών που λέει, γι' αυτό επέλεξε την ανωνυμία. Ομως, στη σύντομη αυτή δήλωση καθρεφτίζεται η ουσία των σχέσεων εξάρτησης κατά την εποχή του μονοπωλιακού καπιταλισμού, του ιμπεριαλισμού. Σχέσεων εξάρτησης που δε διαφέρουν απ' αυτές την εποχή της αποικιοκρατίας. Δεν μπορούμε να διορίσουμε την κυβέρνηση στην Αθήνα, μπορούμε όμως να διαμορφώσουμε ένα τέτοιο αποικιοκρατικό πλαίσιο που να μας είναι αδιάφορο ποια θα είναι η κυβέρνηση στην Αθήνα. Αυτό λέει ο «ευρωπαίος αξιωματούχος». Η πλάκα είναι πως κάποιοι στην Ελλάδα νομίζουν πως η ψήφος τους έχει αξία.

Κρίση στην Ιταλία, κρίση στην Ευρωζώνη

Italiano mascara! Ο χαρακτηρισμός ταιριάζει απόλυτα στα όσα διαδραματίζονται τις τελευταίες μέρες στην Ιταλία. Αφού πέρασαν εβδομάδες παζαρεμάτων, η νεοφασιστική Λέγκα και το «αριστερό» Κίνημα 5 Αστέρων αποφάσισαν να σχηματίσουν κυβέρνηση συνασπισμού και διέθεταν άνετη πλειοψηφία στη Βουλή για να πάρει η κυβέρνησή τους ψήφο εμπιστοσύνης. Εφτιαξαν ένα «κοινό πρόγραμμα» σε διάφορες βερσιόν (άλλη για τα μέλη τους και άλλη για τη δημοσιότητα), βρήκαν και πρωθυπουργό στο πρόσωπο ενός παντελώς άγνωστου καθηγητή Νομικής (ο οποίος μάλιστα είχε «μαϊμουδίσει» το βιογραφικό του με ανύπαρκτες σπουδές, για να δείχνει σπουδαίος διανοούμενος), αυτός πήρε εντολή σχηματισμού κυβέρνησης από τον πρόεδρο Ματαρέλα, αλλά όταν του παρουσίασε τον κατάλογο με τους υπουργούς του, ο πρόεδρος δεν ενέκρινε τον υπουργό Οικονομικών και ο εντολοδόχος πρωθυπουργός έγινε... παραλίγο πρωθυπουργός καταθέτοντας την εντολή.

Ο πρόεδρος φώναξε αμέσως έναν συνταξιούχο του ΔΝΤ, γνωστό ως «ο κύριος ψαλιδοχέρης» (επειδή είχε επεξεργαστεί το σκληρό πρόγραμμα λιτότητας της κυβέρνησης Λέτα) και έδωσε σ' αυτόν την εντολή σχηματισμού κυβέρνησης, προκαλώντας θύελλα αντιδράσεων. Ο Ντι Μάιο του Κ5Α και ο Σαλβίνι της Λέγκα σκαρφάλωσαν στα κάγκελα καταγγέλλοντας πραξικόπημα. Ο πρώτος δε δίστασε να ζητήσει την παραπομπή του προέδρου Ματαρέλα σε δίκη επί εσχάτη προδοσία. Γέλασε και το παρδαλό κατσίκι, καθώς ο ιταλός πρόεδρος έχει αυτή την προνομία. Αλλωστε, ο Μπερλουσκόνι και το Δημοκρατικό Κόμμα είχαν από την πρώτη στιγμή εκφράσει την υποστήριξή τους στον Ματαρέλα, δηλώνοντας ότι είχε το δικαίωμα να θέσει βέτο για έναν ή περισσότερους υπουργούς.

Κι εκεί που ο «ψαλιδοχέρης» ετοιμαζόταν να φτιάξει την κυβέρνησή του, διαπιστώθηκε ότι το κλίμα που είχε διαμορφωθεί στη χώρα, δε θα επέτρεπε σ' αυτή την κυβέρνηση να φτάσει ούτε μέχρι τον Σεπτέμβρη. Ο Μπερλουσκόνι, μολονότι είχε καλύψει πλήρως τον Ματαρέλα, δήλωσε ότι δε θα δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση του «ψαλιδοχέρη». Το Δημοκρατικό Κόμμα έκανε πίσω από την αρχική του πρόθεση να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης και προσανατολιζόταν στην αποχή. Ετσι, ο «ψαλιδοχέρης» βάδιζε ολοταχώς προς ένα παγκόσμιο ρεκόρ: το σχηματισμό κυβέρνησης που δεν πήρε ούτε μία ψήφο εμπιστοσύνης στη Βουλή.

Ηταν που ήταν στραβό το κλίμα, ήρθε κι ένας γάιδαρος που τον λένε Εντινγκερ και του 'φαγε και το τελευταίο βλαστάρι. Ο γερμανός επίτροπος, με ύφος που θύμιζε ανθυπολοχαγό των SS σε κατεχόμενη από τους ναζί χώρα, δήλωσε ότι οι «αγορές» θα δώσουν ένα καλό μάθημα στους Ιταλούς για να μάθουν να ψηφίζουν σωστά! Φυσικά, έγινε της putana. Βγήκε ο Γιούνκερ να τα μαζέψει, το Βερολίνο διέταξε τον Εντινγκερ να ζητήσει συγγνώμη, αλλά η ζημιά είχε γίνει. Η κυβέρνηση του «ψαλιδοχέρη» ήταν για τους Ιταλούς ένα αντίγραφο της κυβέρνησης του Σαλό, που ίδρυσε ο Μουσολίνι το 1943, μεταφερμένος σ' αυτή τη βορειοϊταλική πόλη από τους ναζί, την ώρα που η κυβέρνηση Μπαντόλιο συμμαχούσε με τους Αγγλοαμερικανούς. Την Τρίτη, ο Κάρλο Κοταρέλι, όπως είναι το πραγματικό όνομα του «ψαλιδοχέρη» μπήκε καμαρωτός στο Κυρηνάλιο για να παρουσιάσει στον Ματαρέλα τον κατάλογο με τους υπουργούς του, όμως έφυγε από την πίσω πόρτα για ν' αποφύγει τους δημοσιογράφους. Οι δημοσιογράφοι πήραν χαμπάρι ότι η συνάντηση έληξε, όταν είδαν τους φρουρούς με τις πλουμιστές στολές να αποσύρονται από την είσοδο του Κυρηνάλιου. Ετσι, εκπρόσωπος της προεδρίας αναγκάστηκε να τους ενημερώσει ότι ο εντολοδόχος πρωθυπουργός ζήτησε λίγο χρόνο ακόμα για να βάλει τις... τελευταίες πινελιές στο υπουργικό του συμβούλιο!

Ματαρέλα και Κοταρέλι συναντήθηκαν και την Τετάρτη το πρωί, «ανεπίσημα» όπως ανακοινώθηκε. Οι «τελευταίες πινελιές» απαίτησαν κι άλλο χρόνο. Ούτε την Καπέλα Σιξτίνα να ζωγράφιζε ο «ψαλιδοχέρης».... Στο μεταξύ, ο Ντι Μάιο, που μέχρι την προηγουμένη ζητούσε την κεφαλή του Ματαρέλα επί πίνακι, έκανε «γαργάρα» το αίτημα για παραπομπή του προέδρου επί εσχάτη προδοσία και ζήτησε από τον... προδότη Ματαρέλα να δώσει μια ακόμα ευκαιρία στα δύο κόμματα, το Κ5Α και τη Λέγκα να σχηματίσουν κυβέρνηση! Τον τσίμπησε ξαφνικά κάνα δηλητηριασμένο «νταβάνι»; Οχι βέβαια. Εβλέπε τα γκάλοπ που έδειχναν τη Λέγκα να καλπάζει (κέρδιζε 10 μονάδες μέσα σε δυο μέρες) και το Κ5Α να υποχωρεί (κάθε μέρα από μια-δυο μονάδες) και τον έπιανε σύγκρυο τι μπορεί να γίνει μέχρι τις 29 Ιούλη ή τις 5 Αυγούστου, που ήταν η επικρατέστερη ημερομηνία για τις εκλογές.

Ο Ντι Μάιο έκανε και επίσκεψη στον... προδότη Ματαρέλα, ζητώντας του να δώσει λίγο χρόνο στα δύο κόμματα να σχηματίσουν πολιτική κυβέρνηση. Κύκλοι της προεδρίας διέρρευσαν πως ο κ. Ματαρέλα εξετάζει την πρόταση ντι Μάιο «πολύ σοβαρά». Ο «ψαλιδοχέρης», σύμφωνα με το κρατικό πρακτορείο ANSA, δήλωσε ότι έχουν προκύψει «νέες πιθανότητες» για τον σχηματισμό «πολιτικής κυβέρνησης» και γι' αυτό ο ίδιος αναστέλλει τις προσπάθειές του για συγκρότηση κυβέρνησης τεχνοκρατών (οι «τελευταίες πινελιές» έμειναν μετέωρες). Ο Ντι Μάιο κάλεσε δημόσια τη Λέγκα να δεχτεί να τοποθετηθεί ο Πάολο Σαβόνα (η «πέτρα του σκανδάλου») σε άλλη κυβερνητική θέση (π.χ. υπουργός Εξωτερικών) και όχι στο υπουργείο Οικονομικών, όπου δεν τον θέλει ο πρόεδρος.

«Αν κάποιος είναι τερματοφύλακας πρέπει να παίξει ως τερματοφύλακας, αν κάποιος είναι επιθετικός πρέπει να παίξει ως επιθετικός», απάντησε, σύμφωνα με το Reuters, ο Σαλβίνι της Λέγκα, επιμένοντας στον Σαβόνα για το υπουργείο Οικονομικών. Στην πραγματικότητα, ο Σαλβίνι θέλει εκλογές το συντομότερο δυνατό, βλέποντας ότι τα γκάλοπ ευνοούν τη Λέγκα. Σύμφωνα με το ANSA, ο Σαλβίνι θύμισε πως πριν από μερικές μέρες ο Ντι Μάιο είχε συμφωνήσει πως ο Σαβόνα θα ήταν καταλληλότερος εκφραστής των οικονομικών θέσεων της Ρώμης στις Βρυξέλλες, υποστηρίζοντας ότι το υπουργικό συμβούλιο που παρουσίασε ο Τζιουζέπε Κόντε στον Ματαρέλα δεν πρέπει ν' αλλάξει. Σ' αυτή την περίπτωση θα έπρεπε να αυτοεξευτελιστεί ο Ματαρέλα, αποδεχόμενος ως υπουργό Οικονομικών τον Σαβόνα, που πριν από μερικές μέρες είχε απορρίψει, προκαλώντας πολιτική κρίση.

Το ρεπορτάζ «Italiano mascara» σταματά για εμάς την Πέμπτη το μεσημέρι, με τον «ψαλιδοχέρη» να έχει ακόμα την εντολή (αλλά να μην προχωρά σε σχηματισμό κυβέρνησης), με τον Ντι Μάιο να παρακαλά τον Σαλβίνι να δεχτεί τη μετάθεση του Σαβόνα σε άλλο υπουργείο, με τον Σαλβίνι να μην ενδίδει και με τον Ματαρέλα να διαρρέει ότι δε βιάζεται και ότι θα δώσει στα δύο κόμματα χρόνο για πολιτικές διαβουλεύσεις χωρίς πίεση. Μέχρι το Σάββατο, που εσείς θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές, ίσως να έχουν υπάρξει νέα επεισόδια σ' αυτή την πολιτική τραγικωμωδία.

Η Ιταλία βρίσκεται σε πολιτική κρίση, αυτό είναι σίγουρο. Ομως αυτή είναι ταυτόχρονα και κρίση της Ευρωζώνης. Η Ιταλία είναι η τρίτη σε δύναμη ιμπεριαλιστική χώρα, δεν είναι η Ελλάδα του Τσίπρα και του Μπαρουφάκη, που από άποψη ΑΕΠ και εν γένει οικονομικής δύναμης δεν αντιπροσώπευε τίποτα (γι' αυτό και ο Σόιμπλε έδινε και «μπόνους» για το Grexit). Το ιταλικό πολιτικό σύστημα βρίσκεται σε αναταραχή, καθώς έχουν συμβεί τεράστιες ανακατατάξεις. Ενα τσούρμο τυχοδιωκτών, υπό την ηγεσία του «Λαζόπουλου της Ιταλίας» Μπέπε Γκρίλο έγινε πρώτο κόμμα, ενώ η νεοφασιστική Λέγκα, με περιθωριακό μέχρι τώρα ρόλο, υπερσκέλισε το κόμμα του Μπερλουσκόνι. Αυτές οι κοινοβουλευτικές ανακατατάξεις δείχνουν από τη μια τη βαθιά δυσαρέσκεια του ιταλικού προλεταριάτου και από την άλλη την πολιτική του κατάντια.

Οι εσωτερικές αντιθέσεις μπλέκονται και με τις αντιθέσεις ανάμεσα στην Ιταλία και τον γερμανο-γαλλικό άξονα. Ο Σαβόνα δεν είναι κανένας τυχάρπαστος τύπου Μπαρουφάκη. Στα 81 του χρόνια έχει να επιδείξει μια ζηλευτή καριέρα νεοφιλελεύθερου οικονομολόγου, μάνατζερ και πολιτικού. Εχει διδάξει στα μεγαλύτερα ιταλικά πανεπιστήμια, έχει διατελέσει διευθύνων σύμβουλος μεγάλων επιχειρήσεων, διευθυντικό στέλεχος στην Τράπεζα της Ιταλίας και σε ιδιωτικές τράπεζες, γενικός διευθυντής στην πανίσχυρη Confindustria (τον ιταλικό ΣΕΒ), υπουργός στην κυβέρνηση Τσιάμπι τη δεκαετία του 1990 και βασικός οικονομικός σύμβουλος στις κυβερνήσεις του Μπερλουσκόνι, υπεύθυνος για τον καταρτισμό των προγραμμάτων λιτότητας. Πρόκειται για ένα τυπικό στέλεχος της ιταλικής κεφαλαιοκρατίας και όχι για κάποιον «λαϊκιστή» που εμπνέει φόβο στο κεφάλαιο.

Ο Σαβόνα, όμως, τα τελευταία χρόνια αρθρογραφούσε συστηματικά ενάντια στη «γερμανική Ευρώπη». Μιλούσε ακόμα και για «plan B» εξόδου της Ιταλίας από το ευρώ. Αυτό ίσως να τον φέρνει απέναντι σ' ένα τμήμα της ιταλικής κεφαλαιοκρατίας, που ενδεχομένως φοβάται επανάληψη της βρετανικής περιπέτειας με ένα Italexit. Ο ίδιος, πάντως, διαμαρτυρόμενος ενάντια στη συμπεριφορά του Ματαρέλα απέναντί του, με επιστολή στην ιστοσελίδα milanofinanza.it, αποδίδει στον ιταλό πρόεδρο «άσκηση δριμείας κριτικής σε υποθετικές μου προθέσεις, σχετικά με έξοδο από το ευρώ, και όχι βάσει των ιδεών που πρεσβεύω και επανέλαβα σε πρόσφατο ανακοινωθέν μου, το οποίο κατακρίθηκε από τα περισσότερα μέσα ενημέρωσης, χωρίς καν να παρουσιάσουν το περιεχόμενό του». Υπογραμμίζει, δε, ότι ως υπουργός «δε θα έθετε ποτέ υπό αμφισβήτηση το ευρώ, αλλά θα ζητούσε από την ΕΕ να προσφέρει απαντήσεις στα αιτήματα αλλαγής που προέρχονται από το εσωτερικό των χωρών μελών».

Η κρίση είναι παρούσα και είναι ευρωπαϊκή. Είναι μια κρίση που τροφοδοτείται από το σύνολο των αντιθέσεων που μαστίζουν τον καπιταλισμό.

Για το δικαίωμα στην άδεια, που το στερούν και πάλι

Σε απεργία πείνας ο Δημήτρης Κουφοντίνας

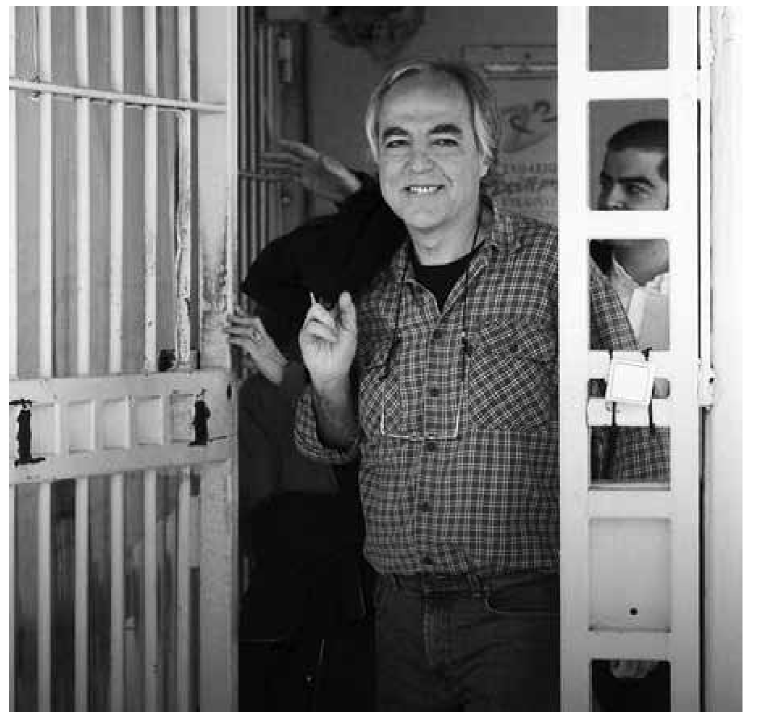

Επειδή για μια φορά ακόμη επανέρχεται η απαίτηση να υποβάλω δήλωση μετανοίας, αποκηρύσσοντας την προσωπική μου διαδρομή.

Επειδή όλα αυτά υπερβαίνουν το απλό ζήτημα μιας άδειας, στοχεύοντας στον πυρήνα της συνείδησης του πολιτικού κρατούμενου και στην προσωπική του αξιοπρέπεια. Και για εμάς αυτή είναι η απαράβατη κόκκινη γραμμή μας.

Και επειδή τίποτα και ποτέ δεν μας χαρίστηκε και αυτά που αποκαλούνται δικαιώματα δεν είναι παρά οι κατακτήσεις μακρών και πολύχρονων αγώνων,

Απαντώ με αυτό που αντιστοιχεί στον πολιτικό κρατούμενο.

Από την Τετάρτη 30 Μαΐου ξεκινώ απεργία πείνας με αιτήματα:

α) Κανονική τακτική άδεια

β) Κατάργηση του εισαγγελικού βέτο.

Δημήτρης Κουφοντίνας

29.5.2018

Απεργία πείνας ξεκίνησε την περασμένη Τετάρτη (30 Μάη του 2018) ο Δημήτρης Κουφοντίνας, διεκδικώντας το δικαίωμά του στην τακτική άδεια, που του χορηγήθηκε δύο φορές μέχρι τώρα και που του τη στερούν και πάλι, χωρίς κανένα νομικό έρεισμα, χωρίς κανένα νομιμοφανές πρόσχημα, παράνομα, ετσιθελικά, τραμπούκικα. Ετσι όπως ξέρουν να κάνουν ο «μαύρος» αστικός εσμός και η θεραπαινίδα του, η αστική Δικαιοσύνη. Ετσι όπως μας έχει συνηθίσει να ενεργεί η τσογλανοπαρέα του ΣΥΡΙΖΑ, που δεν μπορεί να σταθεί ούτε σαν μια αστικοδημοκρατική κυβερνητική δύναμη, αλλά αγκαλιάζεται και συνεργεί με ό,τι πιο μαύρο ενδημεί στη χώρα μας.

Δήλωση μετάνοιας

Είναι γνωστό πως επί σειρά ετών αρνούνταν να χορηγήσουν στον Δ. Κουφοντίνα την τακτική άδεια που δικαιούνταν. Επρεπε να μπει στον 15ο χρόνο φυλάκισης για να ψηφίσουν τα δύο από τα τρία μέλη του Συμβουλίου Φυλακής, οι εκπρόσωποι της διεύθυνσης και της κοινωνικής υπηρεσίας της φυλακής, υπέρ της χορήγησης άδειας σε έναν κρατούμενο που από χρόνια πληρούσε όλες τις προϋποθέσεις που θέτει ο νόμος. Ομως, το τρίτο μέλος του Συμβουλίου, ο εκπρόσωπος της Εισαγγελίας, ψήφιζε κατά. Κι αυτή η αρνητική ψήφος επικρατούσε της πλειοψηφίας, γιατί με ρύθμιση που είχε θεσπίσει ο Δένδιας, ως υπουργός Δικαιοσύνης της ΝΔ, η αρνητική εισαγγελική ψήφος ισοδυναμεί με βέτο.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, μολονότι είχε ψηφίσει νόμο και είχε επιφέρει αλλαγές στο σύστημα των φυλακών, δεν «ακούμπησε» το νόμο Δένδια. Ηξερε πολύ καλά ότι ο νόμος αυτός εφαρμόζεται σε περιπτώσεις πολιτικών κρατούμενων και «ζωηρών» ποινικών κρατούμενων και προτίμησε να παραστήσει τον Πόντιο Πιλάτο, κρυπτόμενος πίσω από τη δήθεν ανεξαρτησία της αστικής Δικαιοσύνης, που ξέρουμε πολύ καλά ότι συνδέεται με χίλια δυο νήματα με την αστική τάξη, με «μαύρους» κύκλους, αλλά και με την κυβερνητική εξουσία, μέσω του υπουργείου Δικαιοσύνης.

Από τον Δ. Κουφοντίνα ζητούσαν δήλωση μετάνοιας και αποκήρυξης της ιδεολογίας του. Κι αυτός, βέβαια, αρνούνταν να προχωρήσει σε πολιτικό και ηθικό αυτοχειριασμό. *«Κρίνεται ότι κατά τον χρόνο κράτησης* ***ουδόλως διαφοροποιήθηκε το συνειδησιακό υπόβαθρο****»*, είπε το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Πειραιά, στο οποίο προσέφυγε κάποια στιγμή ο Δ. Κουφοντίνας. Και επικύρωσε το εισαγγελικό βέτο.

«Οσο με αφορά, θέλω να ξεκαθαρίσω ότι ένας πολιτικός κρατούμενος μπορεί να ζήσει και χωρίς άδεια. Αλλωστε ποτέ η προσωπική του τύχη δεν μπορεί να είναι στην κορυφή των προτεραιοτήτων του. Ομως δεν μπορεί να ζήσει άτιμος. Δίχως ακέραια τη συνείδηση και την ιδεολογία του», απάντησε ο Δ. Κουφοντίνας στις 12 Ιούλη του 2017. Και συνέχισε: *«Και επειδή η δική μας συνείδηση τροφοδοτείται από τη μνήμη των αγώνων, να το πούμε άλλη μια φορά, για να το καταλάβουνε, ότι αυτήν τη μνήμη ξέρουμε να την υπερασπίζουμε με κάθε κόστος».*

Διώξεις εισαγγελέων

Μέχρι που τον Νοέμβρη του 2017, ο εισαγγελέας Εφετών Πειραιά Δημήτριος Σαββαΐδης, που είχε τοποθετηθεί στις Φυλακές Κορυδαλλού τον Αύγουστο του 2017 (ΦΕΚ 881Γ/2017), ψήφισε υπέρ της χορήγησης άδειας στον Δ. Κουφοντίνα. Στην πραγματικότητα, ψήφισε υπέρ του νόμου. Ετσι, ο Δ. Κουφοντίνας δρασκέλισε για πρώτη φορά το κατώφλι της φυλακής. Δε χρειάζεται να θυμίσουμε τι ακολούθησε. Λύσσα γενική. Οχι μόνο από τους Μητσοτάκηδες, τον εσμό των «ως εδώ» και τα γνωστά παπαγαλάκια της «αντιτρομοκρατίας», αλλά και από τον συριζαίο Παπαδημούλη, που βγήκε πρωί-πρωί στο πρωινάδικο του Real FM και υπαινίχτηκε ότι η άδεια στον Κουφοντίνα είναι... προβοκάτσια του δικαστικού μηχανισμού κατά της κυβέρνησης, εκφράζοντας παράλληλα –με νόημα- τη συμφωνία του με τη φράση του Καραμανλή για τους χουντικούς: «όταν λέμε ισόβια, εννοούμε ισόβια»! «Ολα πρέπει να τα περιμένει κανείς απ' αυτά τα εξουσιαστικά καθάρματα», σχολιάζαμε τότε.

Και άμ' έπος άμ' έργον. Οπως μάθαμε πρόσφατα, **η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου άσκησε πειθαρχική δίωξη κατά του εισαγγελέα Εφετών Σαββαΐδη!** Δε γνωρίζουμε την ακριβή αιτιολογία της δίωξης κατά του ανώτερου εισαγγελέα, όμως οι πληροφορίες αναφέρουν ότι ελέγχεται γιατί δεν ακολούθησε τη γραμμή των προηγούμενων εισαγγελέων. Δηλαδή, να απορρίψει τη χορήγηση άδειας στον Κουφοντίνα, επειδή δεν υπογράφει δήλωση μετάνοιας! Μ' άλλα λόγια, επειδή δεν παρανόμησε, αλλά εφάρμοσε το νόμο.

Οι μάσκες έπεσαν εντελώς. Γιατί είναι γνωστοί οι δεσμοί που συνδέουν την εισαγγελέα του Αρείου Πάγου με τον ΣΥΡΙΖΑ και ιδιαίτερα με κορυφαίο στέλεχος του Μαξίμου (Τζανακόπουλος).

Παρά ταύτα, ένας ακόμα εισαγγελέας της φυλακής, ο εισαγγελέας Πρωτοδικών Αλέξανδρος Σπηλιώτης, που είχε τοποθετηθεί σ' αυτή τη θέση τον Απρίλη του 2017 (ΦΕΚ 431Γ/2017), εν γνώσει ότι σε βάρος του προϊσταμένου του εισαγγελέα Εφετών είχε ήδη ασκηθεί πειθαρχική δίωξη, ψήφισε στο Συμβούλιο Φυλακής υπέρ του νόμου. Ετσι, τον Φλεβάρη του 2018, εντός των ορίων που προβλέπει ο νόμος, ο Δ. Κουφοντίνας διάβηκε για δεύτερη φορά την εξώπορτα της φυλακής.

Και την πρώτη και τη δεύτερη φορά ο Δ. Κουφοντίνας τήρησε αυστηρά τους όρους της άδειας, που στην περίπτωσή του ξεπερνούσαν τους τυπικούς όρους που τίθενται στους κρατούμενους που παίρνουν άδεια. Μέχρι και καθορισμένες ώρες εμφάνισης –δυο φορές την ημέρα- στο αστυνομικό τμήμα του είχαν θέσει!

Ο εσμός λύσσαξε και πάλι, αν και αυτή τη φορά οι εκδηλώσεις λύσσας ήταν λιγότερες και είχαν περισσότερο ψευδο-ηθικολογικό παρά νομικό μανδύα. Ηξεραν, βλέπετε, ότι όλα είχαν γίνει απολύτως νόμιμα. Παρά ταύτα, **η Εισαγγελία του Αρείου Πάγου άσκησε πειθαρχική δίωξη και κατά του εισαγγελέα Πρωτοδικών Σπηλιώτη!**

Ο Δ. Κουφοντίνας υπέβαλε στις 9 Μάρτη του 2018 νέο αίτημα για άδεια, όπως δικαιούται. Και βρέθηκε μπροστά στο γκροτέσκο φαινόμενο να μην υπάρχει Συμβούλιο Φυλακής που θα εγκρίνει το αίτημά του, γιατί και οι δύο εισαγγελείς **αυτοεξαιρέθηκαν** από την εξέταση του αιτήματός του, λόγω των πειθαρχικών διώξεων που εκκρεμούν σε βάρος τους!

Κυβερνητική καθοδήγηση

Το ζήτημα θα μπορούσε να είχε λυθεί με μια απλή νομοθετική παρέμβαση της κυβέρνησης: με την κατάργηση της φασιστικής διάταξης του νόμου Δένδια, που θέσπισε το εισαγγελικό βέτο. Η κυβέρνηση αρνήθηκε και εξακολουθεί να αρνείται να εξαφανίσει από το νομικό πλαίσιο των φυλακών αυτό το έκτρωμα, που μετατρέπει τους εισαγγελείς σε απόλυτους δικτάτορες, πάνω και πέρα από το νόμο.

Ο υπουργός Δικαιοσύνης είχε και εξακολουθεί να έχει δικαίωμα –και υποχρέωση- να ελέγξει την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου που ασκεί τρομοκρατία σε εισαγγελείς που τόλμησαν να εφαρμόσουν το νόμο, αντί να τον παραβούν όπως οι προηγούμενοι. Δεν το έκανε, εξακολουθώντας να παριστάνει τον Πόντιο Πιλάτο.

Η θητεία του εισαγγελέα Πρωτοδικών Σπηλιώτη μάλλον ολοκληρώθηκε σιωπηλά (στις 28 Απρίλη), χωρίς ανανέωση. Με Προεδρικό Διάταγμα της 10ης Μαΐου του 2018, που υπογράφει ο Κοντονής (ΦΕΚ 541 Γ/2018), τοποθετείται στις Φυλακές Κορυδαλλού ο εισαγγελέας Πρωτοδικών Πειραιά Ιωάννης Χατζόγλου.

Ηδη, έχουν περάσει πάνω από δυόμισι μήνες από τότε που ο Δ. Κουφοντίνας υπέβαλε το νόμιμο αίτημα για χορήγηση άδειας. Εύκολα μπορεί να αντιληφθεί κανείς σε τι κατάσταση βρίσκεται ένας εισαγγελέας καριέρας, που έχει δει δύο συναδέλφους του (τον ένα ανώτερο δικαστικό, μάλιστα) να βρίσκονται υπό κατηγορίαν επειδή σεβάστηκαν το νόμο και συμφώνησαν να χορηγηθεί άδεια σε έναν κρατούμενο που τη δικαιούται (και την έχει ξαναπάρει δύο φορές). Που βλέπει ότι ο ομοιόβαθμος συνάδελφός του, πέραν της πειθαρχικής δίωξης, τέθηκε εκποδών από τη θέση του στις Φυλακές Κορυδαλλού, με ατιμωτικό -και ζημιογόνο για την καριέρα του στο δικαστικό σώμα- τρόπο.

Αλληλεγγύη μαζική και δυναμική

Ο Δημήτρης Κουφοντίνας δεν είχε άλλο τρόπο να αντιδράσει, εκτός απ' αυτόν που εδώ και αιώνες έχουν οι πολιτικοί κρατούμενοι: την απεργία πείνας.

Καθήκον δικό μας είναι να σταθούμε στο πλάι του επαναστάτη πολιτικού κρατούμενου, χτίζοντας **άμεσα** ένα πλατύ και δυναμικό κίνημα αλληλεγγύης. Ξέρουμε όλοι και όλες τι πρέπει να κάνουμε.

Συνέλευση αλληλεγγύης στον απεργό πείνας Δ. Κουφοντίνα

Την Τετάρτη το απόγευμα συγκροτήθηκε στο Πολυτεχνείο η **Συνέλευση Αλληλεγγύης στον Απεργό Πείνας Δημήτρη Κουφοντίνα**, με καθήκον να κινηθεί άμεσα με βάση το στόχο που περιλαμβάνεται στον τίτλο της. Ηδη αποφασίστηκαν οι δυο πρώτες ενέργειες. **Την Τετάρτη 6 Ιούνη (απόγευμα) μοτοπορεία αλληλεγγύης και το Σάββατο 9 Ιούνη (μεσημέρι) συγκέντρωση στο Μοναστηράκι και πορεία αλληλεγγύης**. Θα εκδοθεί σχετική αφίσα (με κεντρικό σύνθημα: Νίκη στον απεργό πείνας Δημήτρη Κουφοντίνα). Για τις λεπτομέρειες των κινητοποιήσεων (ώρα κτλ) θα σας ενημερώσουμε από την ιστοσελίδα μας (www.eksegersi.gr), η οποία θα έχει συνεχή αναφορά στις εξελίξεις.

Στο στόχαστρο της καμπάνιας αλληλεγγύης μπαίνουν η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και η αστική Δικαιοσύνη, που δουλεύουν χέρι-χέρι στερώντας από τον επαναστάτη πολιτικό κρατούμενο το δικαίωμα στην κανονική άδεια, που προς στιγμήν του είχαν αναγνωρίσει.

Πρέπει, επίσης, να χτυπηθεί ανελέητα η τρομοϋστερία, η οποία άρχισε να εμφανίζεται στα αστικά ΜΜΕ και αναμένεται να ενταθεί τις επόμενες μέρες. Την Τετάρτη υπήρχε απεργία των δημοσιογράφων και οι εφημερίδες δεν είχαν την είδηση, ενώ την Πέμπτη δεν υπήρχαν εφημερίδες. Στις αστικές ιστοσελίδες, όμως, άρχισαν να εμφανίζονται τα πρώτα εχθρικά (έως εμετικά) δημοσιεύματα, τα οποία παραβλέπουν την παρανομία και τον πραξικοπηματισμό του αστικού κράτους (κυβέρνησης και Δικαιοσύνης) και πηγαίνουν την κουβέντα στη δράση της 17Ν και στην πολιτική ευθύνη αυτής της δράσης, που ανέλαβε ο Δ. Κουφοντίνας.

Αυτή η προπαγάνδα πρέπει να διαλυθεί. Να μην της μείνει κανένα περιθώριο να επηρεάσει έστω και ελάχιστα τον ελληνικό λαό (γιατί αυτός είναι ο σκοπός της). Πρέπει να γίνει σαφές ότι στον Δ. Κουφοντίνα επιβάλλεται ένα «καθεστώς εξαίρεσης». Οτι **παράνομα** του κόβουν τις άδειες που **δικαιούται ως κρατούμενος**, βάσει του ισχύοντος δικαίου των φυλακών. Και το κάνουν **για πολιτικούς λόγους**. Επειδή δεν κάνει δήλωση μετάνοιας και αποκήρυξης της ιδεολογίας του.

Το κίνημα αλληλεγγύης, όμως, οφείλει να μη μείνει σ' αυτό το επίπεδο. Οι λέξεις «ό,τι κι αν έχει κάνει» (που ήδη έχουν γραφεί) δεν έχουν καμιά θέση στο λόγο του κινήματος αλληλεγγύης, που οφείλει να ξεκαθαρίσει ότι η δράση της 17Ν και του Δ. Κουφοντίνα υπήρξε πολιτικά και κοινωνικά νόμιμη. Το αντάρτικο πόλης είναι κομμάτι του κινήματος για την επαναστατική ανατροπή, για την κοινωνική απελευθέρωση. Δε θα παίξει, λοιπόν, το κίνημα αλληλεγγύης το ρόλο του... ιδεολογικοπολιτικού Πόντιου Πιλάτου, αφήνοντας ελεύθερο το πεδίο στην τρομοϋστερία της αστικής προπαγάνδας.

Μνημόνιο μέχρι το 2022 και έπεται συνέχεια

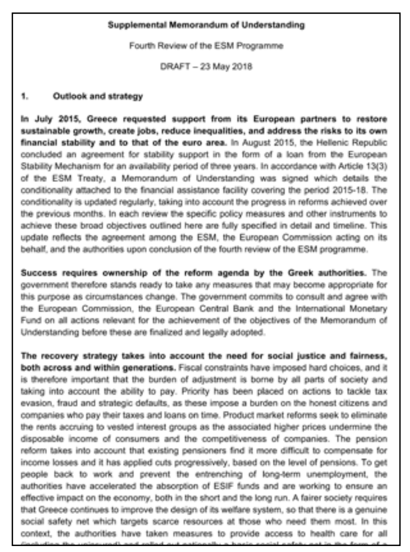

Supplemental Memorandum of Understanding

Fourth Review of the ESM Programme

DRAFT – 23 May 2018

1. Outlook and strategy

In July 2015, Greece requested support from its European partners to restore sustainable growth, create jobs, reduce inequalities, and address the risks to its own financial stability and to that of the euro area. In August 2015, the Hellenic Republic concluded an agreement for stability support in the form of a loan from the European Stability Mechanism for an availability period of three years. In accordance with Article 13(3) of the ESM Treaty, a Memorandum of Understanding was signed which details the conditionality attached to the financial assistance facility covering the period 2015-18. The conditionality is updated regularly, taking into account the progress in reforms achieved over the previous months. In each review the specific policy measures and other instruments to achieve these broad objectives outlined here are fully specified in detail and timeline. This update reflects the agreement among the ESM, the European Commission acting on its behalf, and the authorities upon conclusion of the fourth review of the ESM programme.

Success requires ownership of the reform agenda by the Greek authorities. The government therefore stands ready to take any measures that may become appropriate for this purpose as circumstances change. The government commits to consult and agree with the European Commission, the European Central Bank and the International Monetary Fund on all actions relevant for the achievement of the objectives of the Memorandum of Understanding before these are finalized and legally adopted.

The recovery strategy takes into account the need for social justice and fairness, both across and within generations. Fiscal constraints have imposed hard choices, and it is therefore important that the burden of adjustment is borne by all parts of society and taking into account the ability to pay. Priority has been placed on actions to tackle tax evasion, fraud and strategic defaults, as these impose a burden on the honest citizens and companies who pay their taxes and loans on time. Product market reforms seek to eliminate the rents accruing to vested interest groups as the associated higher prices undermine the disposable income of consumers and the competitiveness of companies. The pension reform takes into account that existing pensioners find it more difficult to compensate for income losses and it has applied cuts progressively, based on the level of pensions. To get people back to work and prevent the entrenching of long-term unemployment, the authorities have accelerated the absorption of ESIF funds and are working to ensure an effective impact on the economy, both in the short and the long run. A fairer society requires that Greece continues to improve the design of its welfare system, so that there is a genuine social safety net which targets scarce resources at those who need them most. In this context, the authorities have taken measures to provide access to health care for all

Ούτε ένα από τα -τέσσερα μέχρι τώρα- Συμπληρωματικά Μνημόνια, που συμφωνούνται και υπογράφονται μετά από κάθε αξιολόγηση, δεν έχει δώσει στη δημοσιότητα η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Ούτε ένα δεν υπάρχει επίσημα μεταφρασμένο στα ελληνικά. Κάθε φορά, πληροφορούμαστε το περιεχόμενό τους από την ιστοσελίδα της Κομισιόν, στην οποία κάποια στιγμή αναρτώνται. Δεν υπήρχε, λοιπόν, τίποτα το καινούργιο στο ότι δε δημοσίευσαν και το τελευταίο Συμπληρωματικό Μνημόνιο. Αυτή τη φορά, μάλιστα, είχαν έναν παραπάνω λόγο. Πριν το Eurogroup ήταν κανονισμένη η προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση στη Βουλή, που είχε ζητήσει η Γεννηματά, στην οποία ο Τσίπρας έπρεπε να εμφανιστεί με τον αέρα του νικητή που «βγάζει τη χώρα από τα Μνημόνια».

Δεν είναι δύσκολο να καταλάβει κανείς ότι η δημοσίευση ειδικά αυτού του Συμπληρωματικού Μνημόνιου θα στραπατσάριζε τον «αέρα» που χρειαζόταν ο Τσίπρας για την κοινοβουλευτική-τηλεοπτική του εμφάνιση. Γιατί θα αποδεικνυόταν απτά, ότι όχι μόνο δεν υπάρχει έξοδος από τα Μνημόνια, αλλά ότι το τελευταίο, το τρίτο Μνημόνιο, συνεχίζεται μέχρι το 2022. Θα υπάρξει και συνέχεια, φυσικά, όμως τουλάχιστον μέχρι το 2022 το Μνημόνιο συνεχίζεται και με τη βούλα (των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ). Φυσικά, αυτά σχολιάστηκαν δεόντως δυο μέρες μετά, όταν η Κομισιόν ανήρτησε στην ιστοσελίδα της το Συμπληρωματικό Μνημόνιο, όμως ξέρουμε πια ότι οι συριζαίοι πολιτεύονται κυνηγώντας τις εντυπώσεις της στιγμής.

Απάτη στην απάτη

Πριν δούμε τι προβλέπει το Συμπληρωματικό Μνημόνιο και επειδή μιλάμε για την απάτη των συριζαίων, αξίζει τον κόπο να κάνουμε μια συγκριτική παρουσίαση της δήλωσης του Μάριο Σεντένο μετά την ολοκλήρωση του Eurogroup της 24ης Μάη και του non paper που διένειμε ο Τσακαλώτος μέσω του Γραφείου Τύπου του υπουργείου Οικονομικών.

◆ ***Τσακαλώτος:*** *Το Eurogroup χαιρέτισε τη συμφωνία σε τεχνικό επίπεδο και έστρεψε την προσοχή του στην ελάφρυνση του χρέους που αποτελεί τον τελευταίο κρίσιμο κρίκο για την ολοκλήρωση του προγράμματος.*

Σεντένο*: Καλωσορίσαμε αυτό το πακέτο (σ.σ. το Συμπληρωματικό Μνημόνιο). Φαίνεται πως όταν υπάρχει αμοιβαία εμπιστοσύνη και πραγματική οικειοποίηση (ownership) των μεταρρυθμίσεων μπορούμε να επιτύχουμε συμβιβασμούς σε σύντομο χρονικό διάστημα. Ενθαρρύναμε την ελληνική κυβέρνηση να διατηρήσει το ρυθμό και να υλοποιήσει αυτές τις μεταρρυθμίσεις σύντομα πριν από τη συνάντησή μας τον Ιούνιο. Αυτό είναι ένα* ***κρίσιμο στοιχείο για την ολοκλήρωση του προγράμματος****. Επίσης, πραγματοποιήσαμε μια πρώτη ανταλλαγή απόψεων σχετικά με μια δέσμη μέτρων για την ελάφρυνση του χρέους που θα εφαρμοστούν στο τέλος του προγράμματος, υπό την προϋπόθεση της επιτυχούς εφαρμογής του και* ***στο βαθμό που είναι αναγκαίο****.*

Ο Τσακαλώτος «ενημέρωσε» τον ελληνικό λαό ότι τα μέτρα για το χρέος αποτελούν «τον τελευταίο κρίσιμο κρίκο για την ολοκλήρωση του προγράμματος», ενώ ο Σεντένο δήλωσε πως το κρίσιμο στοιχείο για την ολοκλήρωση του προγράμματος είναι να υλοποιήσει η ελληνική κυβέρνηση έγκαιρα όλα τα προαπαιτούμενα. Μόνο όταν ολοκληρωθεί το πρόγραμμα θα γίνει συζήτηση για τα μέτρα για το χρέος, **αν είναι απαραίτητο**!

◆ ***Τσακαλώτος:*** *Το Eurogroup ανέθεσε στους θεσμούς την ολοκλήρωση ενός επικαιροποιημένου DSA (ανάλυσης βιωσιμότητας χρέους) που θα αποτελέσει τη βάση για τον τελικό προσδιορισμό των μέτρων ελάφρυνσης.*

Σεντένο: *Ο κοινός στόχος μας είναι να διασφαλίσουμε τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους. Για το σκοπό αυτό, έχουμε δώσει εντολή στα θεσμικά όργανα να εκπονήσουν μια τελική Ανάλυση Βιωσιμότητας Χρέους - βάσει της οποίας μπορούμε να ρυθμίσουμε τα* ***πιθανά*** *μέτρα για το χρέος. Ολα αυτά, εντός των ορίων που καθορίστηκαν τον περασμένο Ιούνιο και εγκρίθηκαν από το Eurogroup.*

Ο Σεντένο εξακολουθεί να μιλά για πιθανά μέτρα για το χρέος, αλλά ο Τσακαλώτος το έχει δέσει κόμπο. Και βέβαια, ο Σεντένο, που είναι πολύ προσεκτικός στις διατυπώσεις του, για να μην τα χαλάσει με τους Γερμανούς (γι' αυτό μιλάει για «πιθανά μέτρα» ή για μέτρα που θα παρθούν «αν είναι απαραίτητο»), δε λέει κουβέντα για τους **όρους** που θα συνοδεύουν τα μέτρα για το χρέος. Θυμίζουμε ότι η γερμανική θέση είναι πως τα μέτρα δεν πρέπει να είναι για όλη την περίοδο αποπληρωμής του χρέους, αλλά για μικροπεριόδους, που θα συνοδεύονται με συγκεκριμένους όρους (conditionality) για την ελληνική πλευρά. Αυτές οι περιοδικές υπό όρους ρυθμίσεις θα πρέπει κάθε φορά να εγκρίνονται από τη γερμανική Βουλή.

Είναι χαρακτηριστικές οι διαρροές που υπήρξαν μετά το Eurogroup σχετικά με την «πρώτη ανταλλαγή απόψεων» που έγινε μεταξύ των υπουργών για το ελληνικό χρέος. Γαλλία και Ιταλία υποστήριξαν την άποψη για επιμήκυνση των λήξεων των ομολόγων του ESM κατά δέκα χρόνια, όμως ο γερμανός υπουργός Εξωτερικών απέρριψε αυτή την πρόταση, υποστηρίζοντας πως η επιμήκυνση δεν πρέπει να ξεπερνά τα τρία χρόνια, **αν χρειαστεί** (αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, γιατί ο Σεντένο φρόντισε σε κάθε σχετική αναφορά του να προσθέτει το «αν χρειαστεί»).

Να θυμίσουμε εδώ ότι πέρυσι τέτοια εποχή, όταν οι μακρές διαπραγματεύσεις για τη δεύτερη αξιολόγηση έφταναν στο τέλος τους, με τις περιβόητες «κόκκινες γραμμές» των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να διαλύονται η μία μετά την άλλη, ο Τσακαλώτος έβαζε στοίχημα ότι η απόφαση για το χρέος δε θα περιλαμβάνει το περιβόητο «if needed» («αν χρειαστεί»). Φυσικά, το «αν χρειαστεί» παραμένει και τον κυνηγάει μέχρι σήμερα. Είναι ένα καλό δώρο που άφησε ο Σόιμπλε στον διάδοχό του, για να μπορεί να το χρησιμοποιεί ως εκβιασμό και να οδηγήσει τη διαπραγμάτευση στο έσχατο χρονικό της περιθώριο, ώστε να επιβάλει τη γερμανική θέση. Δεν είναι η πρώτη φορά που η Γερμανία ενεργεί έτσι. Η θέση της ως ηγέτριας ιμπεριαλιστικής δύναμης της Ευρωζώνης της το επιτρέπει.

◆ ***Τσακαλώτος:*** *Το Eurogroup δεσμεύεται να υπάρχει συνολική συμφωνία για το χρέος μαζί με την ολοκλήρωση της τελευταίας αξιολόγησης του 3ου προγράμματος στις 21/6.*

Σεντένο: *Εχουμε δώσει εντολή στους βοηθούς μας να επεξεργαστούν περαιτέρω όλα τα χαλαρά σημεία του ελληνικού πακέτου. Κατά την επόμενη συνεδρίασή μας -στο Λουξεμβούργο τον Ιούνη- θα αποφασίσουμε για όλα όσα χρειάζονται για να εξασφαλιστεί η επιτυχής έξοδος της Ελλάδας από το πρόγραμμα μέχρι τον Αύγουστο. Αυτή είναι η κορυφαία προτεραιότητά μας όσον αφορά την Ελλάδα.*

Οπως βλέπετε, ο Σεντένο πουθενά δε μίλησε για δέσμευση ότι στο επόμενο Eurogroup θα υπάρξει και συμφωνία για το χρέος, όπως ψευδώς «ενημέρωσε» ο Τσακαλώτος. Αναφέρθηκε μόνο στην «επιτυχή έξοδο της Ελλάδας από το πρόγραμμα», την οποία ο ίδιος είχε προηγουμένως συνδέσει με την υλοποίηση όλων των προαπαιτούμενων από πλευράς ελληνικής κυβέρνησης. Και δε θα μπορούσε να πει κάτι το διαφορετικό ο πρόεδρος του Eurogroup, όταν είναι γνωστό ότι τα μέτρα για το χρέος δε συζητιούνται στο Eurogroup, αλλά συζητιούνται είτε μεταξύ γερμανικού υπουργείου Οικονομικών και ΔΝΤ είτε στο πλαίσιο του περιβόητου Washington Group, στο οποίο συμμετέχουν οι «θεσμοί» (ΔΝΤ, Κομισιόν, ΕΚΤ, ESM) και τα υπουργεία Οικονομικών της Γερμανίας, της Γαλλίας, της Ιταλίας και της Ισπανίας (όχι και της Ελλάδας).

Ο Κλάους Ρέγκλινγκ του ESM, που μίλησε επίσης στους δημοσιογράφους, όπως συνηθίζεται, είχε πει πριν από την έναρξη της συνεδρίασης του Eurogroup ότι η λύση για το χρέος δεν πρόκειται να έρθει πριν από τον Ιούνη ή και τον Ιούλη, τονίζοντας ότι αυτό που προέχει είναι η υλοποίηση των μεταρρυθμίσεων για την ολοκλήρωση του προγράμματος τον Αύγουστο. Αποσύνδεσε, δηλαδή, και αυτός την ολοκλήρωση του προγράμματος από τα μέτρα για το χρέος. Οταν υπάρξει κατάληξη στο Washington Group μεταξύ Γερμανίας και ΔΝΤ, αυτή η συμφωνία θα πάει στο Eurogroup ως «τελειωμένη υπόθεση» και θα πουν στον Τσακαλώτο το γνωστό «take it or leave it» (ή το παίρνεις όπως είναι ή το αφήνεις).

Ο Τσακαλώτος είχε μια σειρά λόγους για να παρουσιάσει μια ψεύτικη εικόνα.

Πρώτο, η κυβέρνηση και ειδικά ο ίδιος με τον Χουλιαράκη (που πάντοτε τον συνοδεύει στις συνεδριάσεις του Eurogroup, ενώ είναι και ο εκπρόσωπος της Ελλάδας στο EuroWorkingGroup) έχουν αφήσει πίσω τις εποχές της «σκληρής διαπραγμάτευσης». Μετά τη δεύτερη αξιολόγηση κινούνται στον κόσμο της σκέτης «διαπραγμάτευσης». Τους φέρνουν τα «πακέτα» με τα μέτρα, ψιλοδιορθώνουν κάποια σημεία και υπογράφουν τη συμφωνία με την τρόικα, χωρίς καν να μπουν στον κόπο να μεταφράσουν αυτή τη συμφωνία στα ελληνικά, για να μπορούν να τη διαβάσουν και οι μη αγγλομαθείς Ελληνες (που αποτελούν την πλειοψηφία του ελληνικού λαού). Στα ελληνικά γράφουν μόνο τα πολυνομοσχέδια, τα οποία ψηφίζουν με συνοπτικές διαδικασίες, αφού προηγουμένως περάσουν από τον έλεγχο των λεγόμενων τεχνικών κλιμακίων της τρόικας (τα οποία είναι στελεχωμένα από Ελληνες). Οπως ανακοίνωσε ο Βούτσης, το ίδιο θα γίνει και τώρα. Με συνοπτικές διαδικασίες (ως κατεπείγοντα) θα πρέπει να ψηφιστούν μέχρι τις 14 Ιούνη δύο νομοσχέδια-μαμούθ. Το πολυνομοσχέδιο με τα προαπαιτούμενα και το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2019-2022, που -όπως θα δούμε παρακάτω- θα καθορίζει όλους τους στόχους για τους κρατικούς προϋπολογισμούς των επόμενων ετών (και στο σκέλος των δαπανών και στο σκέλος των εσόδων)!

Δεύτερο, επειδή πριν από το Eurogroup του Ιούνη θα πρέπει να ψηφιστούν από τη Βουλή το Μεσοπρόθεσμο και το νέο μνημονιακό πολυνομοσχέδιο, το οποίο θα περιέχει διατάξεις κάθε άλλο παρά «ευχάριστες», έχει κάθε λόγο να καλλιεργήσει μια τεχνητή αισιοδοξία. Οχι πως αμφιβάλλει για τον κοινοβουλευτικό λόχο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ (έχουν ψηφίσει και χειρότερα), όμως υπάρχει και η παραπλανητική προπαγάνδα για τον ελληνικό λαό. Την ώρα που οι Φίληδες θα γκρινιάζουν (λίγο πριν ξαναπούν το «μεγάλο ναι σε όλα»), ο Τσακαλώτος πρέπει να μπορεί να λέει «φάγαμε τον γάιδαρο, αυτή είναι η ουρά». Και μετά... φτου ξελευτερία. Γι' αυτό αναποδογύρισε τα συμπεράσματα του Eurogroup της 24ης του Μάη.

Για πολλά χρόνια

«Η επιτυχία της ανάκαμψης θα απαιτήσει τη βιώσιμη εφαρμογή των συμφωνηθεισών πολιτικών για πολλά χρόνια - πράγμα που απαιτεί την πολιτική δέσμευση, αλλά επίσης την τεχνική ικανότητα της ελληνικής διοίκησης να ανταποκριθεί σ' αυτό - και γι' αυτό οι αρχές έχουν δεσμευτεί να κάνουν πλήρη χρήση της διατιθέμενης τεχνικής υποστήριξης».

Αυτά γράφει -με έντονους χαρακτήρες για να μη διαφύγει της προσοχής κανενός- το τελευταίο Συμπληρωματικό Μνημόνιο στη δεύτερη σελίδα του. Θα μπορούσαμε να σταματήσουμε εδώ, γιατί υπάρχει πια σε όλους μας η πείρα για να καταλάβουμε τι εννοούν όταν γράφουν ότι η μνημονιακή πολιτική θα πρέπει να συνεχιστεί **για πολλά χρόνια**. Θα μπούμε, όμως, σε περισσότερες λεπτομέρειες.

Ακόμα και για την περιβόητη ανάκαμψη, το Συμπληρωματικό Μνημόνιο, αφού αναφέρει ότι *«η Ελλάδα χρειάζεται να οικοδομήσει πάνω στη συμφωνημένη στρατηγική ανάκαμψης και να επιδιώξει μια πραγματική αναπτυξιακή ατζέντα»*, τονίζει: *«Αυτή (σ.σ. η αναπτυξιακή ατζέντα) πρέπει να πάρει υπόψη της τις μεταρρυθμίσεις που περιλαμβάνονται σ' αυτό το Συμπληρωματικό Μνημόνιο Κατανόησης»*. Μ' άλλα λόγια, το περιβόητο «ολιστικό σχέδιο ανάπτυξης» των συριζαίων δεν μπορεί παρά να είναι ένα **μνημονιακό σχέδιο**. Αυτό που εμείς έχουμε ονομάσει μετα-Μνημόνιο (και σύντομα έτσι θα το ονομάζουν όλοι).

Αυτό το γράφουν και ευθέως: *«Οι ελληνικές αρχές έχουν παρουσιάσει ένα σχέδιο Αναπτυξιακής Στρατηγικής στο Eurogroup της 27ης Απρίλη του 2018 (...) Η Αναπτυξιακή Στρατηγική οικοδομείται πάνω σε μεταρρυθμίσεις που συμφωνήθηκαν στο πλαίσιο του προγράμματος καθώς επίσης και σε υπάρχοντα μεσοπρόθεσμα σχέδια δράσης σε τομείς-κλειδιά»*! Αυτό είναι το περιβόητο «ολιστικό σχέδιο ανάπτυξης»! Οικοδομημένο πάνω στη μνημονιακή πολιτική, χωρίς την παραμικρή παρέκκλιση απ' αυτήν. Και η μεγάλη ξεφτίλα: *«Οι αρχές θα εφαρμόσουν τη Στρατηγική με τη βοήθεια ενός Επιστημονικού Συμβουλίου Ανάπτυξης που θα περιλαμβάνει τους κοινωνικούς εταίρους και τις τομεακές επιχειρηματικές οργανώσεις καθώς επίσης και ένα Συμβουλευτικό Πάνελ από ξένους επενδυτές»*! Η κυβέρνηση δε θα βρίσκεται υπό επιτροπεία μόνο από την τρόικα, αλλά και από ένα Συμβούλιο των καπιταλιστών και ένα άλλο Συμβούλιο ξένων καπιταλιστών!

Σκληρή λιτότητα

«Οι ελληνικές αρχές δεσμεύονται στην εξασφάλιση βιώσιμων δημόσιων οικονομικών ακολουθώντας το δημοσιονομικό μονοπάτι που συμφωνήθηκε τον Αύγουστο του 2015, που βασίζεται σε ένα ***στόχο πρωτογενούς πλεονά-***

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ

***σματος 3,5% του ΑΕΠ το 2018**. Ο στόχος πρωτογενούς πλεονάσματος του 3,5% του ΑΕΠ θα διατηρηθεί μεσοπρόθεσμα μέχρι το 2022. Η κυβέρνηση ως **προαπαιτούμενο** θα εγκρίνει τη Μεσοπρόθεσμη Δημοσιονομική Στρατηγική 2019-22 που θα προβλέπει οροφές δαπανών συμβατές με τους στόχους του προγράμματος του ESM και πρωτογενές πλεόνασμα 3,5% του ΑΕΠ για το 2019-2022».*

«Βγαίνουμε από τα Μνημόνια» και την ίδια στιγμή η μνημονιακή πολιτική θα συνεχιστεί μέχρι το 2022, βάσει του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος που θα ψηφιστεί μέσα στις επόμενες δύο εβδομάδες **ως προαπαιτούμενο**!

Πέρα από αυτόν τον γενικό κανόνα, το Συμπληρωματικό Μνημόνιο (κεφάλαιο 2.1 Δημοσιονομική πολιτική) αναφέρει ότι η κυβέρνηση θα παρακολουθεί τους δημοσιονομικούς κινδύνους, συμπεριλαμβανόμενων μελλοντικών δικαστικών αποφάσεων *«και θα παίρνει αντισταθμιστικά μέτρα όπου χρειάζεται για να εκπληρώνει τους μεθοπρόθεσμους δημοσιονομικούς στόχους στο πλαίσιο της Μεσοπρόθεσμης Δημοσιονομικής Στρατηγικής και των ετήσιων αναθεωρήσεών της».*

Στη συνέχεια, το Συμπληρωματικό Μνημόνιο αναφέρεται στα προνομοθετημένα μέτρα και «αντίμετρα», περιγράφοντάς τα ένα προς ένα και τονίζει: *«Οι αρχές, ως **προαπαιτούμενο**, θα φέρουν μπροστά στο 2019 την εφαρμογή των μέτρων για το ατομικό εισόδημα (σ.σ. το πετσόκομμα του αφορολόγητου), εάν το ΔΝΤ, σε συνεργασία με τους ευρωπαϊκούς θεσμούς και τις ελληνικές αρχές, στο πλαίσιο της τελικής αξιολόγησης του προγράμματος, θεωρήσει, βασισμένο σε μια διαφανή εκτίμηση για το μέλλον, ότι η εμπροσθοβαρής εφαρμογή είναι απαραίτητη προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος του συμφωνημένου πρωτογενούς πλεονάσματος 3,5% το 2019, που θα πρέπει να επιτευχθεί χωρίς επιβλαβή για την ανάπτυξη μέτρα, και αν χρειαστεί θα ψηφίσει νομοθεσία, σε συμφωνία με τους θεσμούς, για να εξασφαλίσει την ακριβή επίτευξη του δημοσιονομικού στόχου, με τρόπο που θα είναι θετικός για την ανάπτυξη».*

Οι ψευταράδες του ΣΥΡΙΖΑ, με πρώτον τον Τσακαλώτο, που διαβεβαίωνε ότι το ζήτημα της εφαρμογής από 1.1.2019 και του νέου πετσοκόμματος του αφορολόγητου έκλεισε, ξεβρακώνονται για μια ακόμα φορά, καθώς το Συμπληρωματικό Μνημόνιο αφήνει ανοιχτό το θέμα, παραπέμπει σε μια ακόμα αξιολόγηση (την τελική) και αναφέρει πως αν το ΔΝΤ ζητήσει να εφαρμοστεί από το 2019 και το πετσόκομμα του αφορολόγητου (μαζί με το πετσόκομμα των συντάξεων), αυτό θα εφαρμοστεί **ως προαπαιτούμενο**. Σκεφτείτε μόνο ότι αυτοί οι αλήτες μέχρι πρότινος έλεγαν με νόημα ότι μπορεί να μην εφαρμοστεί ούτε το πετσόκομμα των συντάξεων. Δεν το έλεγε μόνο ο Φίλης, αλλά και υπουργοί, μεταξύ των οποίων και η Αχτσιόγλου που συμμετέχει στις συζητήσεις με την τρόικα. Στο τέλος, μπορεί το ΔΝΤ να μην επιμείνει να εφαρμοστεί από 1.1.2019 και το πετσόκομμα του αφορολόγητου, σίγουρα όμως θα πάρει «ανταλλάγματα» γι' αυτό.

Εννοείται πως τα περιβόητα «αντίμετρα», προνομοθετημένα και αυτά για το 2019 και το 2020, θα εφαρμοστούν **μόνο με τη σύμφωνη γνώμη των θεσμών**. Κατά τα άλλα, το Μνημόνιο τελειώνει τον Αύγουστο!

Στο Συμπληρωματικό Μνημόνιο αναφέρονται μια σειρά μέτρα οργάνωσης των δημόσιων οικονομικών, πολλά από τα οποία προβλέπεται να εφαρμοστούν τα επόμενα χρόνια. Μπαίνει «ταβάνι» στους μισθούς των δημόσιων υπάλληλων (το κονδύλι θα διατηρηθεί στο ύψος του 2018 ως ποσοστό του ΑΕΠ), «ταβάνι» στις συντάξεις, «ταβάνι» στον αριθμό των συμβασιούχων κτλ. Κι αναρωτιέται κανείς: αφού «βγαίνουμε από τα Μνημόνια» τον προσεχή Αύγουστο, γιατί ορίζονται μεταρρυθμίσεις για το 2019 και το 2020, πολλές από τις οποίες είναι οργανωτικού χαρακτήρα; Δε θα μπορεί η ελληνική κυβέρνηση να ρυθμίζει «τα του οίκου της» και χρειάζεται να της τα υπαγορεύσει η τρόικα; Ρητορικό είναι, φυσικά, το ερώτημα, για να αποκαλύψει την υποκρισία και την αισχρότητα των συριζαίων.

Troica for ever

Η μετα-μνημονιακή εποπτεία είναι ήδη συμφωνημένη. Δεν αναφέρεται στο Συμπληρωματικό Μνημόνιο, γιατί είναι εκτός του πεδίου του, όμως ο Τσακαλώτος μας έχει προϊδεάσει ήδη από το προηγούμενο Eurogroup, ότι αντί η τρόικα να έρχεται δύο φορές το χρόνο, όπως γίνεται στις άλλες χώρες που βγήκαν από Μνημόνια, θα έρχεται τέσσερις. Κάθε τρεις μήνες, δηλαδή, όπως γινόταν τα πρώτα χρόνια της μνημονιακής περιόδου.

Φυσικά, η τρόικα δε θα έρχεται για να πιουν τα μέλη της καφέ με τον Τσακαλώτο, τον Σταθάκη και την Αχτσιόγλου στο Χίλτον. Θα έρχεται, θα ελέγχει την τήρηση των συμφωνηθέντων και ιδιαίτερα της δημοσιονομικής πολιτικής και θα προτείνει διορθωτικά αντιλαϊκά μέτρα. Οπως γίνεται και μέχρι τώρα. Δεν είναι τυχαία η διαβεβαίωση από τον γερμανικό Τύπο, ότι το ΔΝΤ θα παραμείνει σε κάθε περίπτωση ως σύμβουλος στο ελληνικό πρόγραμμα (αυτό που υποτίθεται ότι τελειώνει τον Αύγουστο).

Αυτή η επιτροπεία ξεπερνά την εποπτεία που ασκούν οι μηχανισμοί της Κομισιόν στο πλαίσιο του λεγόμενου «ευρωπαϊκού εξαμήνου», η οποία είναι αρκούντως γραφειοκρατική, ώστε να αφήνει περιθώρια παζαρεμάτων με την Κομισιόν. Είναι η γνωστή σκληρή μνημονιακή επιτροπεία, που δεν περιορίζεται σε διαπιστώσεις και εκκλήσεις, αλλά μπορεί και επιβάλλει τις απαιτήσεις της. Κι αυτό θα γίνει, φυσικά, με εργαλείο το χρέος και τις απαραίτητες αναδιαρθρώσεις του, που οι ιμπεριαλιστές δανειστές θα τις δίνουν με το σταγονόμετρο και σε στενό χρονικό ορίζοντα, όπως είδαμε.

Τα ασημικά

Δεν είναι τυχαίο ότι σχεδόν οι μισές από τις 40 σελίδες του Συμπληρωματικού Μνημόνιου καταλαμβάνονται από αναφορές στις προγραμματισμένες ιδιωτικοποιήσεις. Από την εισαγωγή ακόμα (σελίδα 2) ξεκαθαρίζεται: *«Οι αρχές θα συνεχίσουν να εφαρμόζουν ένα φιλόδοξο πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων και το ανεξάρτητο Ταμείο Ιδιωτικοποιήσεων και Επενδύσεων έχει ιδρυθεί για να υποστηρίξει μια αποτελεσματικότερη ρευστοποίηση των πολύτιμων κρατικών περιουσιακών στοιχείων».* Μπορεί ο εύσχημος τίτλος του Υπερταμείου να είναι Ελληνική Εταιρία Συμμετοχών και Περιουσίας, όμως η τρόικα το αποκαλεί εισαγωγικά με το πραγματικό του όνομα: Ταμείο Ιδιωτικοποιήσεων και Επενδύσεων (σε άλλο σημείο το αποκαλεί και με το τυπικό του όνομα).

Φυσικά, οι ιδιωτικοποιήσεις δε θα περιοριστούν στο σημερινό σχέδιο (που πιάνει τα πάντα, από το 5% του ΟΤΕ μέχρι τις τέσσερις λιγνιτικές μονάδες και το 17% της ΔΕΗ και μέχρι το Διεθνές Αεροδρόμιο Αθηνών). Οταν ολοκληρωθούν οι προγραμματισμένες, θα μπουν μπροστά άλλες. Αρκεί να υπάρχει ενδιαφέρον από «επενδυτές». Οπου υπάρχει τέτοιο ενδιαφέρον, το Μνημόνιο γίνεται λεπτομερέστατο, όπως για παράδειγμα η Εγνατία. Ο Σπίρτζης πρέπει να κάνει γαργάρα όσα έταζε και να θεσπίσει άμεσα όσα θέλουν οι υποψήφιοι αγοραστές (η γαλλική Vincy μάλλον).

Φωτιά και λαύρα τα ομόλογα

Το όνειρο της «εξόδου στις αγορές», το οποίο θα προσέδιδε μεγαλύτερη αληθοφάνεια στο σλόγκαν της «καθαρής εξόδου», πνίγηκε στα απόνερα της ιταλικής πολιτικής κρίσης. Το 5% άγγιξε η απόδοση του ελληνικού δεκαετούς ομολόγου την περασμένη Τρίτη. Το πενταετές έφτασε στο 4,3%, ποσοστό που είναι απαγορευτικό ακόμα και για επταετές ομόλογο. Αρκεί να θυμίσουμε ότι την τελευταία φορά που η κυβέρνηση «βγήκε στις αγορές», έκλεισε το επταετές με 3,5%, που θεωρήθηκε «τσουχτερό». Γι' αυτό και αναζητούσε ένα χαμηλότερο επιτόκιο για τις επόμενες «εξόδους στις αγορές», που μάλλον δεν πρόκειται να γίνουν μέχρι τον Αύγουστο που ολοκληρώνεται η δανειακή σύμβαση (τρίτο Μνημόνιο). Δύσκολα θα έχουν ηρεμήσει οι «αγορές», ακόμα κι αν προκηρυχτούν εκλογές στην Ιταλία.

Δεν είναι και «προς θάνατον», βέβαια. Μπορούν να βγουν στις «αγορές» και μετά τον Αύγουστο, ενώ έχουν και το «μαξιλάρι ρευστότητας» για ένα διάστημα. Μέχρι τότε, όμως, θα πρέπει να αποκρούσουν την πίεση εκείνων που ζητούν «προληπτική γραμμή πίστωσης», οι οποίοι έχουν τη στήριξη της ΕΚΤ. Κι αν η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων καταφέρει να αποκρούσει αυτή την πίεση, θα έχει καταθέσει στο τραπέζι των ιμπεριαλιστών και την τελευταία ικμάδα διαπραγματευτικής δύναμης που διαθέτει και θα δεχτεί ό,τι της παρουσιάσουν οι Γερμανοί, έστω κι αν αυτό δεν εξυπηρετεί τα εκλογικά της σχέδια.

Αφιερωμένο...

«Εργαζόμενοι συνταξιούχοι, άνεργοι, έδωσαν δυναμικό παρών στη σημερινή Συγκέντρωση Διαμαρτυρίας στην πλατεία Κλαυθμώνος αλλά **και στις υπόλοιπες κινητοποιήσεις** που διοργανώθηκαν για την Πανεθνική Ημέρα Δράσης, σε όλες τις μεγάλες πόλεις της χώρας.

Η Πανεθνική Ημέρα Δράσης, με 24ωρη Γενική Απεργία από ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ στο πλαίσιο της "Κοινωνικής Συμμαχίας" πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία με επιστημονικούς και κοινωνικούς φορείς».

Το απόσπασμα είναι από την ανακοίνωση της ΓΣΕΕ, λίγο πριν από το μεσημέρι της 30ής του Μάη. Οπως βλέπετε, οι πουλημένοι εργατοπατέρες είναι... λαρτζ και δε διστάζουν να χαιρετίσουν και τις υπόλοιπες συγκεντρώσεις της ίδιας μέρας: του ΠΑΜΕ, της ΛΑΕ, των εξωκοινοβουλευτικών, όλων αδιακρίτως. Ο καλός ο μύλος όλα τ' αλέθει. Αρκεί που συμμετείχαν στην απεργία-πρόκληση, στην απεργία της ντροπής. Το «δικό τους ταξικό περιεχόμενο» το είδαν οι ίδιοι, άντε και ελάχιστοι άλλοι. Τα αστικά ΜΜΕ είδαν το κάλεσμα της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, παρέα με καπιταλιστές και διάφορους «κοινωνικούς φορείς». Ολοι μαζί, εθνικά ενωμένοι, για να ξαναστήσουμε τη χώρα στα πόδια της. Με κινεζοποίηση, βεβαίως, βεβαίως...

Ξέρουμε ότι η... αφιέρωση δε θα κάνει να ιδρώσει το αυτί εκείνων που έχουν τάξει τους εαυτούς τους και τα σχήματά τους σε ρόλο αριστερού μαϊντανού στο αστικό συνδικαλιστικό σύστημα. Ηταν όμως μια ευκαιρία αυτή η απεργία της ντροπής για να συνειδητοποιήσουν οι ταξικοί εργάτες ποιο είναι το χρέος τους: η πλήρης ρήξη με τον αστισμό σε όλες του τις μορφές και η ανάληψη του δύσκολου έργου της ταξικής ανασυγκρότησης και της αυτοτελούς και αυτόνομης πολιτικής παρουσίας του προλεταριάτου στο κοινωνικό γίγνεσθαι.

Τζάμπα εργάτες για τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις

◆ *«Η ΕΥΕΔ ΕΣΠΑ ΑπΚΟ του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος (ΣΒΒΕ) ως **συνδικαιούχος**, υλοποιούν ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα επαγγελματικής κατάρτισης, συμβουλευτικής υποστήριξης και πιστοποίησης προσόντων που απευθύνεται σε ανέργους ηλικίας 18 – 24 ετών στους τομείς: (α) της εφοδιαστικής αλυσίδας–logistics, και (β) του εξαγωγικού εμπορίου προϊόντων».*

Από δελτίο Τύπου του συνδικάτου των καπιταλιστών της Βόρειας Ελλάδας πληροφορούμαστε ότι μια υπηρεσία του υπουργείου Εργασίας και το συνδικάτο των καπιταλιστών είναι **συνδικαιούχοι** ενός προγράμματος για ανέργους! Ενα το κρατούμενο.

◆ *«Το πρόγραμμα αυτό φιλοδοξεί να αμβλύνει το **βασικό πρόβλημα** στην αγορά εργασίας που είναι η αναντιστοιχία μεταξύ προσφοράς και ζήτησης προσόντων και δεξιοτήτων εργαζομένων».*

Εδώ αρχίζεις και βγαίνεις από τα ρούχα σου, όταν συνειδητοποιείς τι γράφουν. Το βασικό πρόβλημα στην αγορά εργασίας είναι πως υπάρχει ζήτηση για χέρια, αλλά δεν υπάρχουν εργάτες για να καταλάβουν τις θέσεις! Και πού; Στις αποθήκες και τις διανομές (αυτό σημαίνει logistics). Δεν βρίσκουν χαμάληδες, συσκευαστές, χειριστές κλαρκ, οδηγούς, αποθηκάριους, που αποτελούν τη συντριπτική πλειοψηφία των εργατών του συγκεκριμένου κλάδου. Μιλάμε κυρίως για εργάτες με καθόλου ειδίκευση ή με ειδίκευση που αποκτάται σε σύντομο χρονικό διάστημα στη δουλειά. Και για κάποιους ειδικευμένους, απ' αυτούς που οι λίστες των ανέργων είναι τίγκα μέχρι πάνω.

◆ *«Στο πλαίσιο υλοποίησης του ανωτέρου προγράμματος, δίνεται η δυνατότητα σε επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στις τέσσερις περιφέρειες του βορειοελλαδικού τόξου (Κεντρική Μακεδονία, Δυτική Μακεδονία, Ανατολική Μακεδονία και Θράκη, Ηπειρος) **να απασχολήσουν νέους ηλικίας 18-24 ετών, με τη μορφή πρακτικής άσκησης για χρονικό διάστημα περίπου δύο (2) μηνών**. Οι προσφερόμενες θέσεις πρακτικής αφορούν ειδικότητες συναφείς με τους δύο κλάδους αιχμής, δηλ. την εφοδιαστική αλυσίδα-logistics και το εξαγωγικό εμπόριο, καλύπτοντας διάφορα τμήματα της επιχείρησης, όπως π.χ. εξαγωγών, πωλήσεων, marketing, αποθήκη, κλπ. Σημειώνεται ότι **οι επιχειρήσεις που θα ενταχθούν στις δράσεις του έργου δεν έχουν καμία επιβάρυνση**, καθώς οι ωφελούμενοι λαμβάνουν το επίδομά τους απευθείας από το πρόγραμμα. Ο συνολικός χρόνος πρακτικής άσκησης ανά ωφελούμενο είναι 260 ώρες (περίπου 35 εργάσιμες ημέρες)».*

Εδώ οι καπιταλιστές, όσο κι αν προσπαθούν να κρατήσουν κάποια προσχήματα, μιλούν επί του πρακτέου ωμά. Λένε στα μέλη τους ότι έχουν τη δυνατότητα «να απασχολήσουν» νέους, χωρίς να τους πληρώνουν, γιατί αυτοί θα παίρνουν ένα επίδομα (όχι μισθό) από το πρόγραμμα. Εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς τι θα γίνει στην πράξη. Νέα παιδιά, χτυπημένα από την ανεργία, θα «χορεύουν» στο χαβά των αφεντικών, κάνοντας ό,τι δουλειά τους ζητηθεί, δουλεύοντας ώρες πέραν του καθορισμένου ωράριου, με την ελπίδα ότι τ' αφεντικά θα πάρουν κάποιους στη δουλειά και μετά το τέλος του προγράμματος «πρακτικής άσκησης».

Ο στόχος αυτών των προγραμμάτων δεν είναι μόνο να εξασφαλίζουν τζάμπα εργατικό δυναμικό για τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις και να δημιουργούν μια ψεύτικη μείωση της ανεργίας. Είναι να χτυπούν και «στο μυαλό» τη νέα εργατική βάρδια. Να παράγουν εργάτες πειθήνιους, χωρίς αυτοπεποίθηση, χωρίς ίχνος ταξικής συνείδησης, αλλά με τη συνείδηση του «ωφελούμενου», του «ζήτουλα», που ψάχνει συνεχώς να βρει ένα τέτοιο πρόγραμμα για να πάρει ένα άθλιο επίδομα (και όχι μισθό). Η έκρηξη της ανεργίας κατά τα χρόνια της κρίσης, που έπληξε ιδιαίτερα τη νέα γενιά, επέτρεψε στους καπιταλιστές να τσακίσουν τα μεροκάματα και τους μισθούς των συλλογικών συμβάσεων και να μπορούν να εκμεταλλεύονται τα διάφορα προγράμματα που συγχρηματοδοτούνται από το ελληνικό κράτος και την ΕΕ, εξασφαλίζοντας τζάμπα εργατική δύναμη και αντλώντας μέσω αυτών των προγραμμάτων ένα εργατικό δυναμικό πάμφθηνο, φοβισμένο, υποταγμένο, έτοιμο να υποστεί κάθε αυθαιρεσία και κάθε εξευτελισμό.

Ολιστικό μετα-Μνημόνιο και στην Εκπαίδευση

Δείγμα τέλειου εξευτελισμού και συνειδητού ενστερνισμού της μνημονιακής πολιτικής αποτελεί η έκθεση ιδεών των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που «συνέταξαν» οι ίδιοι (έτσι τουλάχιστον ισχυρίζονται) και της έδωσαν το βαρύγδουπο τίτλο «ολιστικό πρόγραμμα ανάπτυξης».

Ο «εντυπωσιακά μεγάλος αριθμός μεταρρυθμίσεων, χωρίς προηγούμενο εύρος», η «δυναμική» των οποίων «έφθασε στον υψηλότερο ρυθμό της από το 2015 και μετά και συμπληρώθηκε από ένα ισχυρό ιστορικό δημοσιονομικών αποτελεσμάτων τα τελευταία τρία χρόνια» αποτελεί το μνημονιακό credo της συγκυβέρνησης και μια βαθιά και σταθερή υπόσχεση στους ιμπεριαλιστές δανειστές ότι θα μείνει προσηλωμένη σ' αυτήν την πολιτική, που οδήγησε την εργαζόμενη κοινωνία σε απίστευτη φτωχοποίηση και απόγνωση.

Στις «μεταρρυθμίσεις», άλλες εκ των οποίων «ολοκληρώθηκαν», άλλες «βρίσκονται σε διαδικασία εφαρμογής ή χρειάζονται περισσότερη εμβάθυνση» και οι οποίες συμπεριλαμβάνονται στην «ολιστική στρατηγική», ανήκουν και οι «μεταρρυθμίσεις» στην εκπαίδευση. Οι «μεταρρυθμίσεις» αυτές περιγράφονται στο τριετές σχέδιο του υπουργείου Παιδείας, μια στρατηγική υποταγής στις κατευθύνσεις του Μμνημόνιου-3, του ΟΟΣΑ και της ΕΕ.

Οι αναφορές στη «δημοσιονομική εξυγίανση» που «βασίστηκε σε διαρθρωτικές και δημοσιονομικές παρεμβάσεις τόσο στην πλευρά των δαπανών όσο και σε αυτή των εσόδων», στις «παρεμβάσεις» που πέτυχαν να μειώσουν τις δαπάνες της γενικής κυβέρνησης λόγω και της «μείωσης του μισθολογικού κόστους από 11,2% του ΑΕΠ σε 9,2%» την περίοδο 2009-2016, στα άλλοτε «ματωμένα» για τους συριζαίους «μεγάλα δημοσιονομικά πλεονάσματα», που «πέτυχε γρήγορα» η Ελλάδα, στο επίτευγμα της μείωσης των δαπανών, όπου η «μεγαλύτερη συνεισφορά προέρχεται από τις συντάξεις (6,5% του ΑΕΠ), το μισθολογικό κόστος του δημόσιου τομέα (4,8% του ΑΕΠ) και τα λειτουργικά έξοδα (1,9% του ΑΕΠ)» δίνουν καθαρά το στίγμα της μνημονιακής προσήλωσης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ αλλά και του χαρακτήρα των αλλαγών που θα επιχειρηθούν και στην εκπαίδευση, κάποιες εκ των οποίων ήδη εφαρμόζονται.

Αποτελεί ύβριν για τη δημόσια εκπαίδευση που έχει κυριολεκτικά στραγγαλιστεί, για τους νέους που δεν έχουν μέλλον και πυκνώνουν τις στρατιές των ανέργων , για τους νέους πτυχιούχους που παίρνουν των ομματιών τους και ξενιτεύονται, ο ισχυρισμός που αναφέρεται σ' αυτήν την «ολιστική» κοροϊδία ότι «είναι σημαντικό να τονισθεί ο σημαντικός ρόλος της εκπαίδευσης στην επίτευξη βιώσιμης ανάπτυξης η οποία θα προωθήσει τη μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων και την ανάπτυξη οικονομικής δραστηριότητας υψηλής προστιθέμενης αξίας που θα υποστηρίζεται από εξειδικευμένο εργατικό δυναμικό».

Εκπαίδευση με αποκλεισμούς

Αυτός ο τίτλος ταιριάζει στο κεφάλαιο που αναφέρεται στην εκπαίδευση και επιγράφεται ψευδώς «Εκπαίδευση χωρίς αποκλεισμούς».

Σύμφωνα με το «ολιστικό πρόγραμμα», «κύριοι στόχοι είναι ο εκσυγχρονισμός των εκπαιδευτικών δομών, η βελτίωση των εκπαιδευτικών αποτελεσμάτων και η ομαλή ένταξη των αποφοίτων στην αγορά εργασίας».

Τα φανταχτερά λόγια γίνονται σκόνη με όλα όσα ήδη έχουν δρομολογηθεί και δρομολογούνται στη δημόσια εκπαίδευση. Ας δούμε πώς:

◆ **Διορισμοί εκπαιδευτικών**

Σύμφωνα με την «ολιστική στρατηγική», ο στόχος της βελτίωσης των εκπαιδευτικών αποτελεσμάτων «απαιτεί την πλήρωση των υφιστάμενων κενών θέσεων του διδακτικού προσωπικού». Τι κάνει η κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας γι' αυτό; Συντάσσει για τα μάτια «μελέτη» για μόνιμους διορισμούς δασκάλων για μια περίοδο τριών ετών, προβάλλει προπαγανδιστικά την Εκθεση για την Εκπαίδευση που κατέθεσε ο ΟΟΣΑ για το 2018, που «αναγνωρίζει» αυτήν την αναγκαιότητα, ενώ με το άλλο χέρι υπογράφει νόμο που απαγορεύει τους διορισμούς και το 2019.

Καταρχάς, θυμίζουμε ότι η περιβόητη έκθεση του ΟΟΣΑ κάνει απλά μια διαπίστωση και η εκπρόσωπός του, Γκαμπριέλα Ράμος, κατά την παρουσίασή της ήταν πολύ ξεκάθαρη. Οι διορισμοί είναι ένα ευχολόγιο. Συναρτώνται με την πορεία της ελληνικής οικονομίας και από το εάν αυτή θα «πιάσει» τους μνημονιακούς στόχους.

Οι εκπρόσωποι του ιμπεριαλιστικού οργανισμού μιλούν επίσης και για «ευελιξία» όσον αφορά στην πρόσληψη εκπαιδευτικών και τη συνδέουν με την επίτευξη «μεγαλύτερης αποκεντροποίησης των διαδικασιών στα σχολεία».

Οσο για το τί υπέγραψε η συγκυβέρνηση, θυμίζουμε ότι στην αιτιολογική έκθεση τροπολογίας (κατατέθηκε στο νομοσχέδιο «Ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 2014 για τη συγκρισιμότητα των τελών που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών, την αλλαγή λογαριασμών πληρωμών και την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά και άλλες διατάξεις») ομολογείται ότι μόνιμοι διορισμοί δεν πρόκειται να γίνουν μέχρι και το 2019!

◆ **Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση**

1. Ως σημαντική μεταρρύθμιση θεωρείται η εισαγωγή δύο ετών προσχολικής εκπαίδευσης, «που χρειάζεται στήριξη».

Πώς υλοποιείται αυτή η «στήριξη»;

Πρώτον με μια κολοβή νομοθετική ρύθμιση, αφού η υποχρεωτικότητα της φοίτησης στο Νηπιαγωγείο για τα προνήπια δεν εφαρμόζεται άμεσα, αλλά κατά δήμους και μάλιστα σε βάθος τριετίας. Δεύτερον, με το να αναγορεύονται οι δήμοι σε συνδιαμορφωτές της εκπαιδευτικής πολιτικής, ανοίγοντας επικίνδυνους δρόμους για το μέλλον του Νηπιαγωγείου και γενικά της εκπαίδευσης, δεδομένων των νόμων της αποκέντρωσης. Τρίτον, με το να αποκτήσουν οι δήμοι αποφασιστικό ρόλο στον εκπαιδευτικό σχεδιασμό για το Νηπιαγωγείο. Αυτό έγινε με την έκδοση της σχετικής ΚΥΑ που προβλέπει ο νόμος. Η «γνώμη» για την εφαρμογή της υποχρεωτικότητας, που εκφράζουν οι τριμελείς επιτροπές έγινε «ομόφωνη γνώμη» και μάλιστα απέκτησε και αποφασιστικό χαρακτήρα στο σχεδιασμό του υπουργείου Παιδείας. Δεδομένης της σαμποταριστικής τακτικής των δήμων και του βρόμικου ρόλου της ΚΕΔΕ στο συγκεκριμένο ζήτημα, που αναζητούν «πελάτες» για τις δομές τους, ο δρόμος για την εφαρμογή της καθολικότητας στη διετή υποχρεωτική φοίτηση στο Νηπιαγωγείο γίνεται δύσβατος και απροσπέλαστος. Το πλαίσιο αυτό έδωσε την αναμενόμενη συνέχεια: Η εφαρμογή της δίχρονης Προσχολικής Εκπαίδευσης αποφασίστηκε να γίνει μόνο σε 184 δήμους από τους 325 της χώρας για τη σχολική χρονιά 2018-2019, ενώ εξαιρέθηκαν μεγάλοι δήμοι της χώρας, με τη μεγαλύτερη συγκέντρωση πληθυσμού, άρα και νηπίων!

2. Σύμφωνα με το κείμενο ο τύπος του ενιαίου ολοήμερου δημοτικού σχολείου δημιουργήθηκε «για να διασφαλιστεί ότι όλα τα δημοτικά σχολεία της χώρας θα έχουν κοινή κατεύθυνση σε όλους τους γνωστικούς και διδακτικούς κλάδους».

Πολλές φορές έχουμε επισημάνει πως με τον Ενιαίο Τύπο Ολοήμερου Δημοτικού και Νηπιαγωγείου, τα Ολοήμερα Σχολεία γίνονται και με τη βούλα πλέον παιδοφυλακτήρια. Με μείωση των ωρών της πρωινής ζώνης στο Δημοτικό, κατάργηση του υπεύθυνου δάσκαλου για την απογευματινή ζώνη, τη διδασκαλία μαθημάτων ειδικότητας διαφορετικών ανά σχολείο ανάλογα με τις ώρες που περισσεύουν από την πρωινή λειτουργία του σχολείου, με την αυστηροποίηση των προϋποθέσεων εγγραφής, την προαιρετική λειτουργία, την κατάργηση του ενιαίου των θέσεων των Νηπιαγωγών, με αποτέλεσμα την κατηγοριοποίησή τους και την υποβάθμιση του εκπαιδευτικού και παιδαγωγικού τους ρόλου.

Η έκδοση του Π.Δ. 79, με το οποίο παγιώνεται ο ανώτατος αριθμός μαθητών ανά τμήμα στους 25 μαθητές (συν ένα 10% ειδικά στα τμήματα της Δευτεροβάθμιας) και συγκροτείται τριμελής επιτροπή στο πλαίσιο κάθε Περιφερειακής Διεύθυνσης, που διαχειρίζεται και κατανέμει τους μαθητές που εγγράφονται στα όμορα σχολεία, καταργώντας τα γεωγραφικά όριά τους, συμπληρώνει την εικόνα του «αναβαθμισμένου» σχολείου.

◆ **Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση**

Το «ολιστικό πρόγραμμα» αναφέρει ότι: «Η κυβέρνηση μείωσε το βάρος των εξετάσεων εξορθολογίζοντας το πρόγραμμα σπουδών, δημιούργησε νέα προγράμματα μαθημάτων, καθόρισε μια θεματική εβδομάδα για μια σειρά από ζητήματα που αφορούν τους μαθητές, εφάρμοσε μια περιγραφική αξιολόγηση για όλους τους μαθητές των γυμνασίων ενώ θεσμοθέτησε τη συμμετοχή σε δημιουργικά προγράμματα για τα λύκεια. Το πλάνο για την αναδιάρθρωση του λυκείου συντάσσεται σταδιακά ώστε να συμπεριλάβει σημαντικές αλλαγές στο σύστημα εισαγωγικών εξετάσεων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με στόχο την ολοκλήρωση όλων των απαραίτητων προετοιμασιών εντός του σχολείου χωρίς προσφυγή στην παραπαιδεία, ένα ζήτημα που αναφέρεται συχνά στις συστάσεις του ΟΟΣΑ».

Τα παραπάνω επιχειρούν να δείξουν μια ωραιοποιημένη και επίπλαστη εικόνα. Το σχολείο στον καπιταλισμό, με όσες φιριτούρες και αν στολιστεί, που πάντα θα έχουν αποσπασματικό χαρακτήρα (επεμβάσεις στα προγράμματα σπουδών, θεματική εβδομάδα, «καινοτόμα προγράμματα» και τα ρέστα), ουδέποτε θα απαρνηθεί τον αντιδραστικό ιδεολογικό του προσανατολισμό, ενώ πάντα θα αναπαράγει τους κοινωνικούς αποκλεισμούς και τις διαχωριστικές γραμμές ανάμεσα στις κοινωνικές τάξεις.

Οι ποικίλες αξιολογικές κρίσεις (επώδυνες και μη), οι εξετάσεις (πολλές ή λιγότερες) είναι ταξικοί φραγμοί, που βαραίνουν ιδιαίτερα στις πλάτες των παιδιών της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

Το «νέο λύκειο» που ετοιμάζει το υπουργείο Παιδείας, είναι ένα αριστοκρατικό σχολείο, ένα σχολείο για λίγους κι εκλεκτούς, προσηλωμένο στην ειδίκευση (ειδικά η τελευταία τάξη του, που γίνεται τάξη-φροντιστήριο). Συμπληρώνεται από ένα σύστημα πρόσβασης ισχυρών ταξικών φραγμών, με διπλές πανελλαδικές εξετάσεις.

◆ **Ειδική Εκπαίδευση**

Εκθειάζεται ο νόμος για την ειδική αγωγή και εκπαίδευση που «εκσυγχρονίστηκε, υιοθετώντας μια φιλική προς την ένταξη προσέγγιση, με στόχο την άρση των φραγμών και την εφαρμογή της ισότιμης εκπαίδευσης των μαθητών με αναπηρία».

Τον «κόφτη» στην Παιδεία τον πλήρωσε πολύ επώδυνα η Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση: α) Με την τροπολογία που κατέθεσε το υπουργείο Παιδείας στο σχέδιο νόμου «Μέτρα για την επιτάχυνση του κυβερνητικού έργου και άλλες διατάξεις», με την οποία ουσιαστικά καταργήθηκαν τα Τμήματα Ενταξης (ΤΕ), με τη διάχυση των μαθητών τους στις συμβατικές τάξεις. Η τακτική αυτή καλύφθηκε με εύηχες φράσεις όπως «συνεκπαίδευση», «προώθηση της ένταξης και των ίσων ευκαιριών στην εκπαίδευση», κ.λπ. β) Με το έγγραφο της Διεύθυνσης Ειδικής Αγωγής του υπουργείου Παιδείας (Α.Π. 50351 /Δ3/24-03-2016) με θέμα «Οδηγίες σχετικά με τις ιδρύσεις Σχολικών Μονάδων Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης Π.Ε και Τμημάτων Ενταξης Π.Ε & Δ.Ε σχολικού έτους 2016-17», που έδινε εντολή για συγχωνεύσεις ΤΕ σε σχολικές μονάδες που είχαν συγχωνευθεί. γ) Με την τροπολογία σε νομοσχέδιο του υπουργείου Οικονομικών, που ενσωμάτωνε ευρωπαϊκή οδηγία (βλ. Κόντρα, αρ. φύλ. 911), βάσει της οποίας εκπαιδευτικοί της γενικής εκπαίδευσης μετακινούνται στην Ειδική Αγωγή για «συμπλήρωση ωραρίου», ανάγκη που προέκυψε με καθαρά τεχνητό τρόπο, ώστε να μειωθούν οι προσλήψεις προσωπικού. δ) Με τη λειτουργία των σχολείων ειδικής αγωγής σχεδόν αποκλειστικά με αναπληρωτές.

◆ **Αξιολόγηση-Αποκέντρωση-Αυτονομία**

Τα τρία μαχαίρια που θα μπηγούν στο «σώμα» του δημόσιου σχολείου καλύπτονται υπό τον παραπλανητικό τίτλο «Υποστηρικτικές Δομές στο Εκπαιδευτικό Εργο». Σύμφωνα με το πρόγραμμα, αυτές «όπως εμφανίζονται στο Τριετές Πλάνο, θα νομοθετηθούν σύντομα (Μάιος 2018)».

Αποκέντρωση και αυτονομία αποτελούν ουσιαστικά συστατικά στοιχεία μιας διαδικασίας, που τελικό στόχο έχει την αυτοαξιολόγηση, που σε αυτήν τη φάση θα βοηθήσει τους εκπαιδευτικούς να αποκτήσουν «κουλτούρα αξιολόγησης». Το επόμενο βήμα, η αξιολόγηση των σχολείων και των εκπαιδευτικών, μολονότι τώρα δεν ομολογείται, θα γίνει στη συνέχεια. Αποτελεί, άλλωστε, σταθερή απαίτηση του ΟΟΣΑ και μνημονιακή δέσμευση (Μνημόνιο-3).

Το σχετικό σχέδιο νόμου για τις Δομές της Εκπαίδευσης είναι αποκαλυπτικό. Η αυτοαξιολόγηση έχει όλα τα χαρακτηριστικά της αξιολόγησης του Αρβανιτόπουλου: Προγραμματισμό στην αρχή της σχολικής χρονιάς με αποσαφήνιση και διατύπωση «στόχων» και «επιλογή στοχευμένων δράσεων», με τη δυνητική συμμετοχή στελεχών του ΠΕΚΕΣ (Περιφερειακό Κέντρο Εκπαιδευτικού Σχεδιασμού), κατάρτιση «σχεδίων δράσης», κριτική αποτίμηση του παραγόμενου εκπαιδευτικού έργου στο τέλος της χρονιάς.

Τα κριτήρια της αξιολόγησης των στελεχών εκπαίδευσης μας δίνουν μια πρώτη γεύση των κριτηρίων που θα υιοθετηθούν και για την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

Η «αποκέντρωση» της εκπαίδευσης στους χρεοκοπημένους δήμους θα επιταχύνει την πορεία της ιδιωτικοποίησης του δημόσιου σχολείου, θα δώσει τη χαριστική βολή στις ήδη ξεχαρβαλωμένες εργασιακές σχέσεις και στην εκπαίδευση και θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια στην αύξη-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ

Καμιά συμμετοχή στη Eurovision των σιωνιστών

Η γνώμη μας για το τσίρκο της Eurovision είναι γνωστή. Πετάνε τα λεφτά του ελληνικού λαού για τη συμμετοχή της ΕΡΤ κάθε χρόνο. Πλέον, όμως, η υπόθεση έχει αποκτήσει έναν ξεχωριστό πολιτικό χαρακτήρα, καθώς η επόμενη διοργάνωση θα πρέπει να γίνει στο Ισραήλ. Η τραγουδίστρια που πήρε την πρώτη θέση φέτος, γνωστή σιωνίστρια, που με τα τραγούδια της εμψύχωνε τους δολοφόνους για να βομβαρδίσουν σχολεία, τζαμιά, νοσοκομεία και φτωχογειτονιές στη Γάζα, είπε με νόημα στο κοινό: «Ραντεβού του χρόνου στην Ιερουσαλήμ». Οι αποθρασυμμένοι -μετά τη μεταφορά της αμερικάνικης πρεσβείας στην Ιερουσαλήμ- σιωνιστές, θέλουν να οργανώσουν και το τσίρκο της Eurovision στην Ιερουσαλήμ.

Η πρώτη αντίδραση ήρθε από την Ισλανδία, όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο. Μέσα σε μια μόνο μέρα συγκεντρώθηκαν χιλιάδες υπογραφές κάτω από αίτημα προς την κρατική τηλεόραση της χώρας RUV, που την καλεί να μποϊκοτάρει το διαγωνισμό της Eurovision, που το 2019 θα γίνει στο Ισραήλ. Το αίτημα στηρίζεται στα τελευταία σιωνιστικά εγκλήματα στη Λωρίδα της Γάζας. Ενας απ' αυτούς που το στήριξαν από την πρώτη στιγμή είναι ο Παλ Οσκαρ Χαλμτίσον, που παλιότερα είχε εκπροσωπήσει την Ισλανδία στο ευρωτζέρτζελο. Φαίνεται, όμως, πως δεν είναι μόνο η Ισλανδία. Το ισπανικό κανάλι Formula TV μετέδωσε ότι η EBU (η ένωση των ευρωπαϊκών κρατικών καναλιών) προειδοποίησε την ισραηλινή κυβέρνηση ότι ο διαγωνισμός τραγουδιού του 2019 θα μπορούσε να μεταφερθεί στην Κύπρο ή την Αυστρία, αν κάποιες χώρες μποϊκοτάρουν τη διοργάνωση στο Ισραήλ. Η είδηση επιβεβαιώθηκε και από την ισραηλινή «Χααρέτζ», που έγραψε ότι αρκετές χώρες ήρθαν σε επαφή με την EBU και εξέφρασαν την απογοήτευσή τους για την πιθανή πόλη υποδοχής του επόμενου διαγωνισμού (Ιερουσαλήμ). Ανάμεσα στις χώρες που διαμαρτυρήθηκαν είναι η Ιρλανδία, η Σουηδία, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ισλανδία.

Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι πρόκειται για διπλωματικό παιχνίδι, με στόχο να φύγει από τη μέση η Ιερουσαλήμ, να γίνει το τσίρκο στο Τελ Αβίβ (που είναι η επίσημη πρωτεύουσα του Ισραήλ) και να τελειώσουν οι ενστάσεις. Η Κύπρος, που ήρθε δεύτερη στο φετινό διαγωνισμό και θα μπορούσε να πάρει τη διοργάνωση, μούγκα. Το ίδιο και η Αθήνα. Λογικό, αν σκεφτούμε ότι οι δυο χώρες αποτελούν τους «στρατηγικούς εταίρους» του Ισραήλ στην περιοχή. Για μας, λοιπόν, είναι μια ευκαιρία να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας στον παλαιστινιακό λαό, απαιτώντας από την ΕΡΤ να μην πάρει μέρος στο διαγωνισμό, όπου κι αν γίνει αυτός στο σιωνιστικό κράτος, στην Ιερουσαλήμ, στο Τελ-Αβίβ ή οπουδήποτε αλλού.

Στον «πάγκο» ο Μυτιληναίος

Οπως είναι γνωστό, στον ΣΕΒ τύποις μόνο γίνονται εκλογές για πρόεδρο, αντιπροέδρους και μέλη του ΔΣ. Ολα συμφωνούνται παρασκηνιακά, ανακοινώνονται μήνες πριν και σε μια επόμενη γενική συνέλευση γίνεται η τυπική εκλογή, στην οποία συμμετέχει μόνο ένα ψηφοδέλτιο. Οι καπιταλιστές δε θέλουν να μετατρέψουν το «μαγαζί» τους σε αρένα στην οποία θα συγκρούονται κομματικά ψηφοδέλτια. Είναι πρώτα καπιταλιστές και μετά μέλη αστικών κομμάτων. Ετσι, οι καυγάδες για το ποιον θα κάνουν πρόεδρο γίνονται στο παρασκήνιο και οι αποφάσεις παίρνονται με καθαρά επιχειρηματικά κριτήρια. Ολη η διαδικασία έχει τη μορφή ενός επιχειρηματικού «ντιλ».

Πριν από μήνες, λοιπόν, ανακοινώθηκε ότι ο επόμενος πρόεδρος του ΣΕΒ θα είναι ο Ευάγγελος Μυτιληναίος, πρόεδρος του γνωστού ομίλου επιχειρήσεων. Σημειώναμε τότε (Κόντρα, 9.12.17): Σίγουρα, η απόφαση του Μυτιληναίου να γίνει πρόεδρος του ΣΕΒ δεν είναι άσχετη από τις αλλαγές που έχουν δρομολογηθεί στο εσωτερικό ενεργειακό πεδίο, με την πώληση τμήματος της ΔΕΗ, την υποχρεωτική μεταφορά του 50% των καταναλωτών της ΔΕΗ στους ιδιωτικούς καπιταλιστικούς ομίλους κτλ. Το κεφάλαιο που δραστηριοποιείται στον κλάδο της ενέργειας θέλει να χρησιμοποιήσει τη δύναμη του ΣΕΒ για τα επιχειρηματικά του σχέδια.

Δεν είχαν υπολογίσει, όμως, μια... λεπτομέρεια. Πριν από λίγο καιρό, η Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών άσκησε ποινική δίωξη κατά του Μυτιληναίου και του πρώην διευθύνοντος συμβούλου της ΔΕΗ Στέργιου Νέζη για τρία κακουργήματα: ενεργητική και παθητική δωροδοκία και ξέπλυμα μαύρου χρήματος. Η δίωξη αφορά μίζα 250.000 ευρώ που φέρεται να δόθηκε στον Νέζη, μέσω εμβάσματος, προκειμένου η ΜΕΤΚΑ του Μυτιληναίου να πάρει έργο (μονάδα της ΔΕΗ στο Λαύριο). Μέχρι να «καθαρίσει» από αυτή τη δικαστική εκκρεμότητα, ο Μυτιληναίος θα τοποθετηθεί σε θέση αντιπροέδρου με αυξημένες αρμοδιότητες, ενώ παρατείνεται η θητεία του Φέσσα. Ετσι, οι καπιταλιστές προσφέρουν τη στήριξή τους στο εξέχον μέλος τους, ενώ (υποτίθεται ότι) τηρούν και τα προσχήματα.

Ολιστικό μετα-Μνημόνιο και στην Εκπαίδευση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ

ση των «ανταποδοτικών τελών» για τους δημότες.

Η άλλη πλευρά του νομίσματος είναι η «αυτονομία» της σχολικής μονάδας. Τα διάφορα εκπαιδευτικά «προγράμματα» και δράσεις που θα αναλαμβάνονται από τις σχολικές μονάδες, ο τρόπος διαχείρισης της χρηματοδότησης και η αναζήτηση νέων πηγών της, που θα αποτελούν και κριτήρια αυτοαξιολόγησής τους, θα γίνονται σε συνδυασμό με τις «τοπικές κοινωνίες», τους επιχειρηματίες και τους ιδιώτες κάθε είδους.

Ολες οι παραπάνω «μεταρρυθμίσεις», μαζί και «η έναρξη ενός Εθνικού Σχεδίου για την Κατάρτιση Εκπαιδευτικών, η ενίσχυση της υποστήριξης του εκπαιδευτικού δυναμικού με εξειδικευμένο προσωπικό» (σ.σ. οι εξαγγελίες αυτές έχουν καθαρά δημαγωγικό χαρακτήρα, τη στιγμή που τα σχολεία, ειδικά στην Πρωτοβάθμια, δεν έχουν τη στοιχειώδη γραμματειακή υποστήριξη, ενώ ακόμη και αυτή η «παράλληλη στήριξη» των παιδιών με ειδικές ανάγκες γίνεται με το σταγονόμετρο και σε πολλές περιπτώσεις καλύπτεται οικονομικά από τους ίδιους τους γονείς), συνοδεύονται, σύμφωνα με την «ολιστική στρατηγική» «από μέτρα για τον εξορθολογισμό των πόρων του εκπαιδευτικού συστήματος». Ο «εξορθολογισμός των πόρων», σε περιόδους σκληρής δημοσιονομικής πειθαρχίας, που θα συνεχιστεί με το μετα-Μνημόνιο, γίνεται πάντα σε βάρος των δαπανών και για τη δημόσια εκπαίδευση.

◆ **Ανώτατη Εκπαίδευση**

Γίνεται ιδιαίρερη μνεία στα περιφερειακά Ακαδημαϊκά Συμβούλια για την Ανώτατη Εκπαίδευση και Ερευνα, που αντικατέστησαν τα «δυσλειτουργικά (sic!) Συμβούλια των Πανεπιστημίων και των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων».

Θυμίζουμε ότι τα περιφερειακά Ακαδημαϊκά Συμβούλια δημιουργήθηκαν επειδή ακριβώς τα κακόφημα Συμβούλια διοίκησης του νόμου Διαμαντοπούλου «δεν περπατούσαν» και είχαν ξεσηκώσει θύελλα αντιδράσεων από τους φοιτητές και τους πανεπιστημιακούς. Τα νέα Συμβούλια, από τη στιγμή που επέστρεψαν στη Σύγκλητο οι διοικητικές αρμοδιότητες, ανέλαβαν να προωθούν τα επιχειρηματικά σχέδια των Πανεπιστημίων και τη σύνδεσή τους με την «αγορά».

Οι συριζαίοι στο «ολιστικό πρόγραμμα» σημειώνουν ότι «το **ελληνικό κράτος** έχει αναγνωρίσει τη σημασία του αναπροσανατολισμού των εκπαιδευτικών συστημάτων προς μια προετοιμασία για την αγορά εργασίας». Αποδέχονται δηλαδή όχι μόνον ότι η συγκυβέρνησή τους αποτελεί συνέχεια όλων των προηγούμενων αστικών κυβερνήσεων στη διαχείριση του ελληνικού καπιταλισμού («το ελληνικό κράτος»), αλλά και ότι και αυτοί έχουν ως στόχο τον προσανατολισμό του εκπαιδευτικού συστήματος στις ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς εργασίας.

Γίνεται ιδιαίτερη αναφορά στα διετή προγράμματα κατάρτισης (νόμος 4485/2017) «που θα οργανωθούν και θα επιτηρούνται από τα ΑΕΙ **σε συνεργασία με άλλους ενδιαφερόμενους φορείς από την αγορά και τις τοπικές αρχές**. Με αυτόν τον τρόπο, τα ΑΕΙ αποκτούν πιο άμεση σύνδεση με τις ανάγκες της πραγματικής οικονομίας **και η αγορά μπορεί εύκολα να συμμετέχει στην διαμόρφωση των προγραμμάτων σπουδών των συγκεκριμένων μαθημάτων ώστε να βρίσκει εργαζόμενους με ανώτερο επίπεδο ετοιμότητας να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε πεδία-κλειδιά για την ελληνική οικονομία**» (οι εμφάσεις δικές μας).

Εκθειάζεται και προωθείται λοιπόν, η επιχειρηματική λειτουργία των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, που τώρα ανοίγεται και στην αγορά της κατάρτισης. Στο πεδίο αυτό, οι «τοπικές κοινωνίες», τα επιχειρηματικά συμφέροντα θα έχουν λόγο με παρεμβάσεις στην επιλογή και το περιεχόμενο των προγραμμάτων σπουδών. Η εκμετάλλευση των μελλοντικών εργατών βαφτίζεται «προσφορά υπηρεσιών σε πεδία-κλειδιά για την ελληνική οικονομία».

Γίνεται επίσης λόγος για τη «στρατηγική συνεργασίας μεταξύ Πανεπιστημίων, ΤΕΙ και Ερευνητικών Κέντρων», που άνοιξε με τη δημιουργία του Πανεπιστήμιου Δυτικής Αττικής (συγχώνευση ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά) και θα συνεχιστεί. Στόχος η δημιουργία του Ενιαίου Χώρου Εκπαίδευσης και Ερευνας.

Ο Ενιαίος Χώρος Ανώτατης Εκπαίδευσης με «αναδιάταξη του ακαδημαϊκού χάρτη» σηματοδοτεί ένα νέο εκτεταμένο «σχέδιο Αθηνά» με συγχωνεύσεις Πανεπιστημίων και ΤΕΙ, καταργήσεις και υποβιβασμό ΤΕΙ σε διετή προγράμματα σπουδών, που θα προσφέρουν αντίστοιχα «πτυχία». Εκτός του ότι στοχεύει στην αποφασιστική μείωση των δαπανών, συμπυκνώνει και όλη τη στρατηγική που έχει για την ανώτατη εκπαίδευση η ΕΕ. Εξ ου και «η αποπολιτικοποίηση της διοίκησης του πανεπιστημίου», το νέο θεσμικό πλαίσιο για τη λειτουργία των μεταπτυχιακών (νομιμοποίησε τα δίδακτρα), η ενίσχυση της ΑΔΙΠ, η «κουλτούρα ποιότητας», η δημιουργία της «Επιστημονικής Συμβουλευτικής Επιτροπής» (ΕΣΕ), «για να επιβλέπει και να αξιολογεί τις μεταπτυχιακές σπουδές σε κάθε σχολή ΑΕΙ, σε συνδυασμό με τις πιο επίσημες αξιολογήσεις HQA», «η προώθηση της διεθνοποίησης των ΑΕΙ» με ξενόγλωσσα προπτυχιακά προγράμματα, κ.ά.

Μέχρι και την κακόφημη Διακήρυξη της Μπολόνια, κατά της οποίας είχε ταχθεί σύσσωμη σχεδόν η πανεπιστημιακή κοινότητα της Ελλάδας αγκάλιασαν και ασπάστηκαν οι συριζαίοι. Στο κείμενο αναφέρεται χαρακτηριστικά: «Το Υπουργείο Παιδείας συμμετέχει επίσης ενεργά στην Ομάδα Παρακολούθησης της Μπολόνια (BFUG) που επιβλέπει τη Διαδικασία της Μπολόνια. Είναι σε συνεχή διάδραση με τα ελληνικά ΑΕΙ ώστε να ενισχυθούν οι επιδόσεις στην φοιτητική κινητικότητα μέσω του προγράμματος Erasmus+ και να υιοθετηθούν κρίσιμα εργαλεία της Μπολόνια που διευκολύνουν την αναγνώριση και την κινητικότητα όπως το ευρωπαϊκό σύστημα μεταφοράς και συσσώρευσης ακαδημαϊκών μονάδων (ECTS) και το Συμπλήρωμα Διπλώματος (Diploma Supplement)».

Θυμίζουμε ότι η Διακήρυξη της Μπολόνια έχει ως κατευθύνσεις το διαχωρισμό των σπουδών σε τρεις κύκλους, εκ των οποίων ο πρώτος (προπτυχιακός) τριετής, τη δημιουργία σπουδών-σούπα μέσω της καθιέρωσης του συστήματος πιστωτικών μονάδων, οι οποίες μπορούν να αντλούνται και από «σπουδές» μη τυπικής εκπαίδευσης, σεμινάρια και τα ρέστα, τα πτυχία πολλών ταχυτήτων, κ.λπ., χαρακτηριστικά που οδηγούν σε «αναγνωρισιμότητα» των τίτλων σπουδών που παρέχουν τα διάφορα Πανεπιστήμια και στη διευκόλυνση της «κινητικότητας» των σπουδαστών-πελατών.

◆ **Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση**

Τέλος, στη «σταρτηγική ανάπτυξης για το μέλλον» εντάσσεται και η λεγόμενη Επαγγελματική Εκπαίδευση και Κατάρτιση (ΕΕΚ).

Θα αναληφθούν, λέει, νέα «ελκυστικά προγράμματα» για να προσανατολιστούν οι νέοι στην ΕΕΚ, δηλαδή τα παιδιά της εργατικής τάξης, που κατά κανόνα φοιτούν στις δομές της και έτσι να αποσυμφορηθεί η πίεση για σπουδές στα Πανεπιστήμια, που είναι και ο διαχρονικός καημός της αστικής τάξης.

Στόχος είναι και η «προώθηση μιας ευρείας υιοθέτησης του προγράμματος Μαθητείας», μέσω της οποίας οι καπιταλιστές εξασφαλίζουν τσάμπα εργατικό δυναμικό. Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ επαίρονται ότι σε σχέση με τον Μάρτιο του 2017, που πραγματοποιήθηκε η πρώτη φάση εφαρμογής της μαθητείας, η δεύτερη φάση τον Οκτώβριο και τον Δεκέμβριο του 2017 πραγματοποιήθηκε σε μεγαλύτερη κλίμακα, συγκεντρώνοντας 4.200 μαθητές.

Στην οργάνωση των προγραμμάτων μαθητείας θα έχουν λόγο οι καπιταλιστές. Το κείμενο αναφέρει χαρακτηριστικά: (στόχος είναι η) «υιοθέτηση μιας ολοκληρωμένης και ευέλικτης δομής διακυβέρνησης, με τη συμμετοχή των ενδιαφερόμενων κοινωνικών εταίρων στη χάραξη της εκπαιδευτικής πολιτικής τους, τη θέσπιση σαφών και αυστηρών διαδικασιών εφαρμογής, με τη μεγαλύτερη δυνατή αυτονομία των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων».

«Για να προωθηθεί ο κοινωνικός διάλογος μεταξύ των Αρχών και του ιδιωτικού τομέα, ιδρύθηκε πρόσφατα (Φεβρουάριος 2018) η Εθνική Συντονιστική Επιτροπή για τη Μαθητεία, με εκπροσώπους από αντίστοιχα υπουργεία, ΟΑΕΔ, Κοινωνικούς Εταίρους και την Ενωση Επιμελητηρίων Ελλάδος».

Την «ελκυστικότητα» της ΕΕΚ υπηρετεί και η ίδρυση και λειτουργία των διετών προγραμμάτων σπουδών εντός των Πανεπιστημίων για τα παιδιά των ΕΠΑΛ με τους νόμους 4485/2017 και 4521/2018.

Γιούλα Γκεσούλη

Με νέα αποκαλυπτικά στοιχεία για την υπόθεση Ηριάννας - Περικλή

Ξεσκεπάζεται η ασφαλίτικη κατασκευή

Νέα στοιχεία από τη δικογραφία των καταδικασμένων σε κάθειρξη 13 ετών Ηριάννας Β. και Περικλή Μ. έρχονται να ενισχύσουν την καταγγελία μας, ότι η Αντιτρομοκρατική ανέσυρε μια υπόθεση του κοινού ποινικού δικαίου και τη φόρτωσε στους δύο νέους, γιατί η πρώτη ήταν σύντροφος (πλέον σύζυγος) και ο δεύτερος συγκάτοικος του Κ. Παπαδόπουλου, που είχε κατηγορηθεί ως μέλος της ΣΠΦ και αθωώθηκε πανηγυρικά. Θυμίζουμε ότι στη σακούλα με τις σφαίρες που αποδόθηκαν στη ΣΠΦ (και μετά στην Ηριάννα και στον Περικλή), είχαν βρεθεί μια σειρά θρησκευτικά σύμβολα, που δεν παραπέμπουν βέβαια στα μέλη της ΣΠΦ ή σε αντάρτες πόλης γενικά.

Σήμερα θα ασχοληθούμε με το φωτογραφικό υλικό που αφορά το κουτί, μέσα στο οποίο ήταν τοποθετημένα τα όπλα, τυλιγμένα με αλουμινόχαρτο. Το υλικό αυτό έρχεται να επιβεβαιώσει την καταγγελία για ασφαλίτικη κατασκευή.

Σύμφωνα με το υλικό της προανάκρισης, κάποιος Γεώργιος Παπαλάμπρος εμφανίστηκε στις 18 Νοέμβρη του 2011 στην Υποδιεύθυνση Κρατικής Ασφάλειας και κατέθεσε ότι την ίδια μέρα «είδε» στην Πολυτεχνειούπολη του Δήμου Ζωγράφου έναν άνδρα να μεταφέρει ένα κουτί και να το θάβει. Ο «αυτόκλητος» αυτός μάρτυρας έδωσε τρεις καταθέσεις στην Κρατική Ασφάλεια (στις 18, 19 και 28 Νοέμβρη του 2011) και μία κατάθεση στον ειδικό ανακριτή - πρόεδρο Εφετών Δ. Μόκκα, στις 8 Μάρτη του 2013. **Δεν εμφανίστηκε όμως για να καταθέσει στο πρωτόδικο δικαστήριο!** Σύμφωνα με τα πρακτικά που συνοδεύουν την πρωτόδικη απόφαση, όχι μόνο δε διατάχτηκε η βίαιη προσαγωγή του, αλλά αναγνώστηκε η κατάθεσή του! Η ανάγνωση της κατάθεσης του Γ. Παπαλάμπρου, που υποτίθεται πως ήταν ο μοναδικός αυτόπτης μάρτυρας αυτής της υπόθεσης, ήταν παράνομη σύμφωνα με όσα προβλέπει ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας.

Ο Παπαλάμπρος δεν εμφανίστηκε ούτε στην εν εξελίξει δίκη του δεύτερου βαθμού. Ετσι, στη συνεδρίαση της 10ης Μάη του 2018, οι συνήγοροι υπεράσπισης του Περικλή Μ., Μαρίνα Δαλιάνη και Νίκος Δαμασκόπουλος, ζήτησαν από τον πρόεδρο του δικαστηρίου να κληθεί ο Γ. Παπαλάμπρος. Στις 24 Μάη, που έγινε η επόμενη συνεδρίαση, ο μάρτυρας αυτός δεν εμφανίστηκε και πάλι. Ομως ο πρόεδρος του δικαστηρίου δεν αποφάσισε τη βίαιη προσαγωγή του, **ως όφειλε**, με το επιχείρημα ότι θα καθυστερήσει η δίκη και ότι «θα πρέπει να σκεφτόμαστε τα παιδιά που είναι κρατούμενοι».

Κατά τη γνώμη μας πρόκειται για ψευδομάρτυρα ποδηγετούμενο από την Κρατική Ασφάλεια και την Αντιτρομοκρατική. Γι' αυτό και δεν εμφανίζεται στο δικαστήριο. Τόσο αυτός όσο και οι πάτρωνές του γνωρίζουν ότι δε θα μπορέσει να αντεπεξέλθει στη βασανιστική εξέταση από τους συνηγόρους υπεράσπισης. Αυτός εκτέλεσε απλά μια εντολή των αστυνομικών μηχανισμών, εμφανιζόμενος ως εκείνος που δήθεν είδε έναν άνδρα ύψους 1,80 (τον οποίο όμως δεν μπορεί να αναγνωρίσει) να κουβαλάει ένα κιβώτιο και στη συνέχεια να επιστρέφει και να φεύγει με ένα βαν χωρίς να κρατά το κιβώτιο.

Κατασκευασμένος μάρτυρας

Την έρευνα ξεκίνησε η Υποδιεύθυνση Κρατικής Ασφάλειας, που σίγουρα γνώριζε από καιρό την ύπαρξη του κουτιού με το όπλα και της σακούλας με τις σφαίρες. Αυτά ήταν θαμμένα από καιρό και δε θάφτηκαν την ίδια μέρα που υποτίθεται ότι είδε το περιστατικό ο Παπαλάμπρος και πήγε και το κατέθεσε. Πώς αποδεικνύεται αυτό;

Στις 19 Νοέμβρη του 2011 φωτογραφίστηκε το κουτί με τα όπλα. Οι φωτογραφίες είναι τέσσερις (θα τις δημοσιεύσουμε όλες στην ιστοσελίδα μας) και δείχνουν καθαρά ότι στο κουτί και στο καπάκι του το χώμα που βρέθηκε είναι ξερό. Δεν μπορεί, λοιπόν, το περιβόητο κουτί να θάφτηκε μερικές ώρες πριν τη φωτογράφισή του (σύμφωνα με την κατάθεση Παπαλάμπρου, θάφτηκε στις 18.11.2011 γύρω στις 16:15).

Στην πρώτη του κατάθεση, στις 18 Νοέμβρη του 2011, ο Παπαλάμπρος ισχυρίστηκε: *«Από περιέργεια, μετά τριάντα λεπτά περίπου, ακολούθησα τον δρόμο που είχε κάνει προηγουμένως αυτός ο άνδρας και κατέληξα σε σημείο το οποίο ήταν* ***φρεσκοσκαμμένο*** *και από το οποίο είχε μείνει ακάλυπτη η μία άκρη του μεταλλικού κιβωτίου. Αμέσως το ξέθαψα»*. Η φωτογραφία του κουτιού, που βγήκε στις 19 Νοέμβρη, τον διαψεύδει, καθώς τα ίχνη του χώματος φαίνονται πεντακάθαρα ότι είναι στεγνά και όχι νωπά! Το κουτί είχε θαφτεί από παλιά και επομένως ο «αυτόκλητος» μάρτυρας δε θα μπορούσε να δει τίποτα.

Στον εφέτη ειδικό ανακριτή Δ. Μόκκα, που κατέθεσε στις 8 Μάρτη του 2013, ο Παπαλάμπρος είπε:

«Αμέσως το ξέθαψα (σ.σ. το κουτί), το άνοιξα και είδα μέσα ότι είχε σακούλες απορριμμάτων, μέσα στις οποίες υπήρχαν ***όπλα τυλιγμένα σε αλουμινόχαρτα****.*

Ερώτηση: Στη συνέχεια τι κάνατε;

Απάντηση: ***Αφού είδα τα όπλα****...».*

Αν είχε δει τα όπλα, που ήταν τυλιγμένα σε αλουμινόχαρτα, όπως ισχυρίζεται, θα έπρεπε να βρεθούν και αποτυπώματα και άφθονο βιολογικό υλικό του, αφού υποτίθεται ότι ξετύλιξε τα αλουμινόχαρτα και ακούμπησε τα όπλα. Ομως δεν βρέθηκαν ούτε αποτυπώματα ούτε βιολογικό υλικό του Παπαλάμπρου! Αυτό δεν είναι ισχυρισμός της υπεράσπισης ή δικός μας. Το κατέθεσε στις 10 Μάη του 2018 στο δικαστήριο η βιολόγος-αστυνομικός υποδιευθυντής Μεθενίτη!

Επομένως, ο Παπαλάμπρος ούτε το θάψιμο του κουτιού με τα όπλα είδε, ούτε το άνοιξε, ούτε ακούμπησε τα όπλα. Υπήρξε απλά ένας μάρτυρας... του στέμματος. Τον χρησιμοποίησαν αρχικά η Υποδιεύθυνση Κρατικής Ασφάλειας και στη συνέχεια η περιβόητη Αντιτρομοκρατική ως ψευδομάρτυρα, για να καταθέσει ότι δήθεν είδε στην Πολυτεχνειούπολη Ζωγράφου έναν άγνωστο άνδρα, να κρατά αρχικά ένα κουτί και μετά από είκοσι λεπτά να φεύγει μ' ένα βαν χωρίς το κουτί.

Την εμπλοκή της Αντιτρομοκρατικής σ' αυτή την υπόθεση την ομολογεί ο Αστυνόμος Α' της διαβόητης υπηρεσίας Κ. Καβράκης, που υπηρετούσε στο 1ο Τμήμα της ΔΑΕΕΒ (Διεύθυνση Αντιμετώπισης Ειδικών Εγκλημάτων Βίας – το υπηρεσιακό όνομα της Αντιτρομοκρατικής), στην κατάθεση που έδωσε σε

συναδέλφους του της ίδιας υπηρεσίας 10 Γενάρη του 2013: *«Στην Υπηρεσία μου περιήλθε η υπ' αριθ. Β2011/5182 παραγγελία της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών, η οποία αφορά στη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης για παράβαση του άρθρου 15 παράγραφος 1 Ν. 2168 του 1993»*. Φυσικά, δεν αποκλείεται η Αντιτρομοκρατική να είχε αναλάβει άτυπα να «τρέξει» αυτή την υπόθεση πριν από τις 27 Μάρτη του 2012 και απλά τότε ζήτησε και μια παραγγελία από την Εισαγγελία.

Περισσότερες πληροφορίες για το πότε ολοκλήρωσε την προκαταρκτική εξέταση η Αντιτρομοκρατική δεν έχουμε. Κρατούσε όμως την υπόθεση, που ήταν μια υπόθεση του κοινού ποινικού δικαίου, μέχρι να καταλήξει σε ποιους θα τη φορτώσει. Αποφάσισε τελικά να τη φορτώσει στην Ηριάννα και στον Περικλή, λόγω των σχέσεών τους με τον Κ. Παπαδόπουλο.

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι, ενώ είχαν πάρει βιολογικό υλικό από τα όπλα το τελευταίο δεκαήμερο του Νοέμβρη του 2011, η Εκθεση Εργαστηριακής Πραγματογνωμοσύνης υπογράφηκε στις 8 Οκτώβρη του 2012. Η Αντιτρομοκρατική κρατούσε ως τότε την υπόθεση, μέχρι να καταλήξει σε ποιους θα τη «χώσει». Εξίσου σημαδιακό είναι το γεγονός ότι από τις 8 Οκτώβρη του 2012 είχε ξεκινήσει στον Κορυδαλλό το 3ο τρομοδικείο κατά της ΣΠΦ, στο οποίο κατηγορούμενος ήταν και ο Κ. Παπαδόπουλος.

Είναι ψεύτικος ο ισχυρισμός ότι στις 8 Οκτώβρη του 2012 η Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών δεν είχε τα DNA της Ηριάννας και του Περικλή προκειμένου να τα συγκρίνουν με το βιολογικό υλικό που βρέθηκε στα πειστήρια.

Το Μάρτη του 2011, που για μερικές μέρες είχε συλληφθεί ο Κ. Παπαδόπουλος, στελέχη της Αντιτρομοκρατικής είχαν σαρώσει με βαμβακοφόρους στυλεούς επιφάνειες και αντικείμενα στο σπίτι της Ορφέως στο Χολαργό, στο οποίο συγκατοικούσαν ο Κ. Παπαδόπουλος με τον Περικλή Μ. Ετσι, στη ΔΕΕ υπήρχε πλούσιο βιολογικό υλικό τόσο της Ηριάννας όσο και του Περικλή. Επιπλέον, η Ηριάννα είχε δώσει βιολογικό υλικό το Μάρτη του 2011. Δε γνωρίζουμε αν είχε δώσει και ο Περικλής βιολογικό υλικό, όμως και αν δεν είχε δώσει το Μάρτη του 2011, δε σημαίνει τίποτα, γιατί το βιολογικό υλικό που βρέθηκε σε όπλο δεν μπορεί να ταυτοποιηθεί με το DNA του Περικλή, γιατί είναι **μείγμα βιολογικού υλικού περισσότερων των δύο ατόμων**. Σύμφωνα με τους επιστήμονες βιολόγους σε όλο τον καπιταλιστικό κόσμο, **τα μείγματα βιολογικού υλικού περισσότερων των δύο ατόμων δεν εξετάζονται καθόλου** και πετιούνται στα σκουπίδια.

Ενώ, λοιπόν, από το Μάρτη του 2011 είχαν βιολογικό υλικό και της Ηριάννας και του Περικλή, δεν είχαν αποφασίσει ακόμα να «χώσουν» την κατοχή των όπλων σ' αυτούς. Φαίνεται ότι το αποφάσισαν τον Οκτώβρη του 2012 και άρχισαν να ξεδιπλώνουν το σχέδιο.

Στην περίπτωση του Τάσου Θεοφίλου, την προκαταρκτική εξέταση για τη δολοφονία του άτυχου ταξιτζή στην Πάρο την ξεκίνησε η Υποδιεύθυνση Κρατικής Ασφάλειας και μετά από λίγες μέρες την πήρε η Αντιτρομοκρατική και τη χρέωσε στον Θεοφίλου, χρησιμοποιώντας την προσφιλή της τακτική, ότι κάποιος άγνωστος τηλεφώνησε δήθεν στη ΔΑΕΕΒ και «έδωσε» τον Θεοφίλου ως τον άνθρωπο που δολοφόνησε τον ταξιτζή. Ο αστυνομικός που κατέθεσε στην προανάκριση γι' αυτό το υποτιθέμενο τηλεφώνημα αγνώστου ήταν ο Αστυνόμος Α' Κ. Καβράκης. Είναι ο ίδιος που καταθέτει για τον Περικλή, ισχυριζόμενος ότι στο μείγμα βιολογικού υλικού που ανιχνεύτηκε περιμετρικά στη σκανδάλη και στη λαβή ενός περιστρόφου εμπεριέχονται **πλήρως** τα γενετικά στοιχεία του!

Οι βιολόγοι που κατέθεσαν στις 24 Μάη του 2018 για την Ηριάννα και τον Περικλή έκαναν «φύλλο και φτερό» τις Εκθέσεις Εργαστηριακής Πραγματογνωμοσύνης της βιολόγου-αστυνομικής υποδιευθύντριας Μεθενίτη. Ο χώρος δεν επιτρέπει να αναφερθούμε εκτενώς στις καταθέσεις τους, γι' αυτό και θα επισημάνουμε μερικά βασικά πράγματα που είναι ιερά και απαραβίαστα για τους επιστήμονες που έχουν ως αντικείμενο την έρευνα και την ανάλυση του DNA.

◆ Μπορούμε να μιλάμε για ταυτοποίηση του βιολογικού υλικού ενός ανθρώπου που κατηγορείται με το βιολογικό υλικό που βρέθηκε σε ένα πειστήριο, **μόνο στην περίπτωση που ταυτίζονται και οι 16 γενετικοί τόποι και όλα τα αλληλόμορφα**. Είναι απαράδεκτο επιστημονικά να μιλάμε για «μερικό γενετικό τύπο» (προφίλ).

◆ Ακόμα και όταν ταυτίζονται οι γενετικοί τόποι και τα αλληλόμορφα, αυτό δε σημαίνει ότι ο κατηγορούμενος ήρθε σε επαφή με το πειστήριο. Χρειάζονται και άλλα στοιχεία.

◆ Σε περιπτώσεις μειγμάτων βιολογικού υλικού περισσότερων των δύο ατόμων, το βιολογικό υλικό δεν εξετάζεται αλλά πετιέται στα σκουπίδια.

Οταν πρωτοασχοληθήκαμε μ' αυτή την υπόθεση (Ιούνης 2017) είχαμε δημοσιεύσει ανάλυση με τίτλο: «Δικαστικό σκάνδαλο: Στη φυλακή με 13 χρόνια κάθειρξη, μόνο με ένα έωλο δείγμα DNA», στην οποία παρουσιάσαμε αναλυτικά την επιστημονική προσέγγιση στα ζητήματα της έρευνας-ανάλυσης DNA (http://www.eksegersi.gr/Επικαιρότητα/28644.Δικαστικό-Σκάνδαλο-Στη-φυλακή-με-13-χρόνια).

Αναφερθήκαμε πολύ στις κατασκευές που γίνονται στην προανάκριση εναντίον κατηγορούμενων. Ακούσαμε τον πρόεδρο του Α' Πενταμελούς Εφετείου Κακουργημάτων, Β. Κωστόπουλο, που δικάζει τώρα σε δεύτερο βαθμό την υπόθεση, να λέει συχνά ότι τα στοιχεία που προσκομίζονται από τις αστυνομικές αρχές είναι έγκυρα. Δεν είμαστε, όμως, μόνον εμείς που μιλάμε για κατασκευές από τις αστυνομικές αρχές στην προανάκριση, αλλά και «υπεράνω υποψίας» πολιτικοί των αστικών κομμάτων. Στις 13 Μάη του 1996, όταν ψηφιζόταν στη Βουλή ο νόμος 2408/1996, ο τότε βουλευτής της ΝΔ, καθηγητής της Νομικής Σχολής, Κ. Κωνσταντινίδης έθιξε πολύ έντονα αυτό το ζήτημα. Είπε μεταξύ των άλλων:

«Με την ευκαιρία του άρθρου 105 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, παραπέμπεται στο άρθρο 243 παρ. 2. Κάποτε θα πρέπει να καταλάβουμε τι σημαίνει αυτό. Να το ξεκαθαρίσουμε, κύριε υπουργέ. Ο κανόνας -επαναλαμβάνω- είναι ότι η προανάκριση διατάσσεται μόνο μετά από παραγγελία του Εισαγγελέα. Κατ' εξαίρεση, λέει ο νόμος, στα αυτόφωρα και στην περίπτωση που υπάρχει άμεσος κίνδυνος απώλειας αποδεικτικού στοιχείου, μπορεί να γίνει αστυνομική προανάκριση. ***Δυστυχώς, αυτή η εξαίρεση έχει γίνει στην πράξη ο κανόνας****. Η συντριπτική πλειοψηφία των εγκλημάτων ανακρίνονται από αστυνομικούς, χωρίς παραγγελία και χωρίς εγγυήσεις από τον εισαγγελέα. Και* ***δυστυχώς, ό,τι ειπωθεί στην αστυνομική προανάκριση, ακολουθεί τον εκάστοτε κατηγορούμενο, όχι μόνο μέχρι το Εφετείο, αλλά και μέχρι τον ίδιο τον Αρειο Πάγο****. Δεν μπορεί να αντισταθεί ο κατηγορούμενος, να αντικρούσει την κατηγορία, μετά τα όσα γράφονται στην αστυνομική προανάκριση. Αυτή είναι δυστυχώς η πρακτική και αποτελεί έναν* ***επικίνδυνο δρόμο στην απονομή της Δικαιοσύνης****».*

Εκλεισε την ομιλία του κάνοντας έκκληση στον υπουργό: *«Εάν αυτό δεν είναι δυνατό, να καταργηθεί η αστυνομική προανάκριση... και να μείνει μόνο στα αυτόφωρα».*

Ο τότε υπουργός Δικαιοσύνης Ε. Βενιζέλος απάντησε: *«Κατ' αρχήν, ως προς την αστυνομική προανάκριση συμφωνώ επί της αρχής με τις παρατηρήσεις του κ. Κωνσταντινίδη.* ***Θεωρώ τραγικό αυτόν τον θεσμό*** *και επιτακτική την ανάγκη οριοθέτησής του».* Ο Ε. Βενιζέλος έμεινε μόνο στις θλιβερές διαπιστώσεις. Δεν πήρε το παραμικρό μέτρο ενάντια στον «τραγικό» θεσμό της αστυνομικής προανάκρισης, ο οποίος συνεχίζει το... θεάρεστο έργο του, κατασκευάζοντας κατηγορούμενους κατά το δοκούν.

Από την ακροαματική διαδικασία δεν προέκυψε κανένα επιβαρυντικό στοιχείο σε βάρος της Ηριάννας Β. και του Περικλή Μ. Οι δε Εκθέσεις Εργαστηριακής Πραγματογνωμοσύνης είναι για τον κάλαθο των αχρήστων. Δίνεται, λοιπόν, η ευκαιρία στον πρόεδρο και στους δικαστές του Α' Πενταμελούς Εφετείου Κακουργημάτων, με μια ομόφωνη αθωωτική απόφαση, να «σώσουν την τιμή» της αστικής Δικαιοσύνης. Ιδωμεν...

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτό

Σήμερα (2 Ιούνη) γιορτάζει τα 78α γενέθλιά του ο πάλαι ποτέ βασιλεύς των Ελλήνων Κωνσταντίνος Β΄ Γκλύξμπουργκ, ο και Ντεγκρέτσια ή απλά Κοκός επονομαζόμενος ευσυγκίνητος των καναλιών.

Και τι είναι ο Γιάννης Μπουτάρης αν όχι ο Γιάννης Ρουμπάτης αναγραμματισμένος;

Σαν έτοιμα δείχνουν όλα για την αποδοχή του ονόματος «Βόρεια (ποια Κορέα ρε;) Μακεδονία», χωρίς ωστόσο να γνωρίζουμε αν δεν έχει ήδη αλλάξει κι αυτό μέσα στον ορυμαγδό των «εξελίξεων»... Και μένουν η προσμονή για τις έριδες ανάμεσα στα κυβερνητικά συνεταιράκια, η ανυπομονησία για τις αντιδράσεις στο κοινοβούρλιο, η άγρια χαρά για τις ψυχαγωγικές αντιδράσεις των... συνελλήνων.

Ο Νίκος το καλό παιδί και τ' άξιο παλικάρι
με το 'να χέρι στο βιολί και τ' άλλο στο δοξάρι
σηκώθηκε, ξυρίστηκε, φόρεσε και τη μάσκα
και πάει να διαπραγματευτεί ξανά για τη Βαρντάρσκα.

«Η κατάληψη της πολιτικής εξουσίας ή μάλλον το γεγονός ότι μια μειονότητα μετατρέπεται από μόνη της σε ένα πυρήνα επαγγελματιών πολιτικών με το δικαίωμα να λαμβάνει αποφάσεις και να τις επιβάλλει στις μάζες, υποδηλώνει τη δημιουργία των σπόρων της γραφειοκρατικοποίησης και της αντεπανάστασης. Θέτει τη βάση για μια επιστροφή σε μια κοινωνία διαιρεμένη σε μια προνομιούχα μειονότητα και μια τεράστια καταπιεσμένη και κυριαρχούμενη πλειοψηφία» (Alianza de Los Comunistas Libertarios – Μεξικό).

Το ότι η αμάθεια, η ανυπέρβλητη δυσχέρεια στην ορθογραφία και άγνοια της ορθής απλής γλώσσας χαρακτηρίζει συγκεκριμένες κοινωνικές και πολιτικές ομάδες ανθρώπων, είναι πλέον γνωστό και παροιμιώδες. Ενα καίριο «χτύπημα» έρχεται από τις ΗΠΑ, όπου δασκάλα διόρθωσε επιστολή του Donald Trump και την έστειλε πίσω στον Λευκό Οίκο! Μια επιστολή γεμάτη λάθη και με εσφαλμένη χρήση κεφαλαίων (σας θυμίζει κάτι;). «Ουδέποτε στη ζωή μου έλαβα επιστολή που να είχε τόσα ανόητα λάθη», λέει η ίδια. Η πράξη της είναι ένα μικρό τσίμπημα ενάντια στη βαρβαρότητα που πάντα έχει κοινό υπόβαθρο και ίδια χαρακτηριστικά.

Για κοίτα ποιοι χοιρίζονται (δεν είναι ορθογραφικό λάθος, αλλά μια πικρή αλήθεια) τις υποθέσεις μας! Οι χοιρότεροι, επιχοιρώντας, χοιραγωγώντας, ενίοτε και χοιροδικώντας... Και μάλιστα μέσα από διαδικασίες που ενώ στο σύνολό τους φαντάζουν ως διαγωνισμός, ατομικά πρόκειται για απευθείας ανάθεση! Τα πάντα εν σοφία εκποιήθηκαν...

Μια λυγερή βαριαρρωστά, μια λυγερή πεθαίνει
για του Δημήτρη τα φιλιά μαραίνεται η Εφη.
Πολλά τριγύρω λέγονται, αντιλαλούν οι ράχες
και τρεις καλές συντρόφισσες επήγαν να τη δούνε.
Η μια άρχισε να της μιλεί, η άλλη να τη βρίζει
και κείνη που την αγαπά, καλά της ξαγορεύει:
«Κι εμείς δεν αγαπήσαμε; Κι εμείς δε λαχταράμε;
Μα δεν τα βάλαμε φωτιά να τα διαλύσουμ' όλα!
Κάναμε σίδερο καρδιά γιατί μπρος στην κουτάλα
ένα είναι το όραμα κι έπειτα όλα τ' άλλα».

Προκρούστης, Σίνης και Σκίρωνας, ήταν τρεις ληστές που κατατρόπωσε ο Θησέας. Οι ληστές αυτοί, αλλάζοντας ονόματα και πρακτικές, κατόρθωσαν να επιβιώσουν ως τις μέρες μας. Ο λαϊκός θρύλος λέει πως ήταν πρόδρομοι των σημερινών διοδίων, του Τ.Ε.Ο. (Ταμείο Ενθυλακώσεως Οδοιπορικών), που ακολουθούν την ίδια τακτική επί των οδοιπόρων. Προστιθέμενων και των ληστών των καυσίμων, έχουμε μια ανάγλυφη εικόνα των δρόμων...

«Στις προσβολές, στις αδικίες, στα βάσανά σου / συμπαραστάτες μη ζητάς εσύ. / Ζήσε όπως έμαθες, στητός κι άγρυπνος στάσου / δίχως εκπτώσεις κι «όμφακες εισίν». / Απ' τη δική σου μη ξεφύγεις στράτα / να μείνεις ίδιος στις ενάντιες εποχές/ τη μοίρα σου να την ορίζεις όπως θες... / Μ' αυτή τη μοίρα του πλησίον τη μοίρα κράτα / με την ψυχή σου ζέστανε κι άλλες ψυχές» (Aleksandr Trifonovich Tvardovsky).

Κοκκινοσκουφίτσα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Εν τη παλάμη και ούτω βοήσωμεν...

Σημαντική είναι η αύξηση στα χρηματικά ποσά που θα πάρουν οι ομάδες που θα παίξουν στο επόμενο Champions League. Σύμφωνα με την ανακοίνωση της ΟΥΕΦΑ, οι ομάδες την επόμενη χρονιά θα μοιραστούν 480.000.000 έναντι 406.000.000 ευρώ που δόθηκαν φέτος. Ακόμα μεγαλύτερη είναι η αύξηση (σχεδόν διπλασιάζονται) στα ποσά για τα αποτελέσματα που θα πετύχουν οι ομάδες, αφού το σχετικό ποσό θα αγγίξει τα 600.000.000 έναντι 346.000.000 ευρώ που δόθηκαν τη φετινή αγωνιστική περίοδο. Η πρόκριση στους ομίλους του Champions League θα πριμοδοτηθεί με 15.000.000 ευρώ (φέτος ήταν 12.700.000), με κάθε νίκη στο ταμείο της ομάδας θα μπαίνουν 2.700.000 ευρώ (το φετινό ποσό ήταν 900.000) και τα έσοδα από την ισοπαλία θα είναι 900.000 ευρώ (από 500.000).

Από κύκλους και αξιωματούχους της ευρωπαϊκής ομοσπονδίας τονίζεται ότι η αύξηση των μπόνους για τις ομάδες που συμμετέχουν στο Champions League ήταν επιβεβλημένη αφού έχουν αυξηθεί σημαντικά τα έσοδα της ΟΥΕΦΑ από τα τηλεοπτικά δικαιώματα και τους χορηγούς και ο στόχος είναι οι ομάδες να «επενδύσουν» αφενός σε έμψυχο δυναμικό, ώστε να αυξηθεί η ανταγωνιστικότητά τους και το θέαμα που προσφέρουν, και αφετέρου σε υποδομές, για να βελτιωθούν οι αθλητικές εγκαταστάσεις και οι παροχές προς τους φιλάθλους-πελάτες. Αν δούμε όμως πίσω από τα φώτα της ράμπας, θα διαπιστώσουμε ότι η σημαντική αύξηση των εσόδων για τις ομάδες που θα προκριθούν στο Champions League είναι στενά συνδεδεμένη με το «γίγνεσθαι» του ευρωπαϊκού επαγγελματικού ποδοσφαίρου.

Ολα δείχνουν ότι η ΟΥΕΦΑ αναγκάστηκε να αυξήσει σημαντικά τα φράγκα που θα μοιραστούν οι ομάδες, προκειμένου να σταματήσουν εν τη γενέσει τους οι σκέψεις των μεγάλων ευρωπαϊκών συλλόγων για τη δημιουργία μιας κλειστής ευρωπαϊκής ποδοσφαιρικής Λίγκας. Η πρώτη κίνηση υπέρ των ομάδων από τα μεγάλα και εμπορικά ευρωπαϊκά πρωταθλήματα είχε γίνει με τις αλλαγές στο σύστημα πρόκρισης των ομάδων στους ομίλους του Champions League, με το οποίο ενισχύθηκαν οι ομάδες από αυτά τα πρωταθλήματα. Οι αλλαγές στο σύστημα πρόκρισης αποδείχτηκε ότι δεν ήταν αρκετές και δεν κατάφεραν να «ησυχάσουν» τις ομάδες που πρωτοστατούσαν στη δημιουργία της Λίγκας, αφού δεν συνοδεύονταν από οικονομικό όφελος. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το επαγγελματικό ποδόσφαιρο είναι μια καπιταλιστική μπίζνα και οι καπιταλιστές που «επενδύουν» σε αυτό καθορίζουν τις κινήσεις τους από τα φράγκα που μπαίνουν στο ταμείο. Φρόντισαν λοιπόν να στείλουν στην ΟΥΕΦΑ το μήνυμα ότι θέλουν και περισσότερα φράγκα, για να συνεχίσουν να παραμένουν υπό την αιγίδα της, και το αίτημά τους ικανοποιήθηκε με τα σχετικά ευχολόγια για περαιτέρω ανάπτυξη του αθλήματος προς ικανοποίηση των επιθυμιών και των απαιτήσεων των φιλάθλων.

Οπως λέει και η λαϊκή ρήση, «οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους» και πλέον όλα δείχνουν ότι ΟΥΕΦΑ και ομάδες θα συνεχίσουν την αρμονική τους συνύπαρξη. Οσον αφορά το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο, είναι ξεκάθαρο ότι όποια ελληνική ομάδα καταφέρει να ξεπεράσει τα μεγάλα εμπόδια των προκριματικών γύρων και προκριθεί στους ομίλους του Champions League θα αποκτήσει ένα τεράστιο αβαντάζ σε σχέση με τους ανταγωνιστές της. Ουσιαστικά θα έχει όλες τις προϋποθέσεις για να δημιουργήσει κατάσταση μονοπωλίου στο πρωτάθλημα, αφού η οικονομική της υπεροχή χάρη στα έσοδα από τη συμμετοχή της στους ομίλους της κορυφαίας ευρωπαϊκής διοργάνωσης θα της επιτρέψει να ενισχύσει σημαντικά το έμψυχο δυναμικό της και να ανοίξει την ψαλίδα -όσον αφορά το αγωνιστικό επίπεδο- σε σύγκριση με τις άλλες ομάδες.

Οι εξελίξεις στο ιδιοκτησιακό καθεστώς της ΠΑΕ Παναθηναϊκός, εκτός από την επιχειρηματική τους διάσταση και την αντιπαράθεση Αλαφούζου - Γιαννακόπουλου, έχουν αρχίσει να αποκτούν και πολιτικό ενδιαφέρον, μετά την καταρχήν συμφωνία ανάμεσα στη κυβέρνηση και τον Γιαννακόπουλο για το project «Athens Alive». Από τις ανακοινώσεις των δυο πλευρών προκύπτει ότι η συνάντηση του Τσίπρα με τον ισχυρό άντρα της πράσινης ΚΑΕ είχε θετικό αποτέλεσμα. Τα σχετικά δημοσιεύματα αναφέρουν ότι η κυβέρνηση δεσμεύτηκε αφενός ότι θα γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες για να πάρει «σάρκα και οστά» η πράσινη μπίζνα και αφετέρου ότι θα «θωρακίσει» νομοθετικά τις ενέργειές της προκειμένου να μην υπάρξουν καθυστερήσεις από τυχόν προσφυγές στο ΣτΕ. Οι «διαρροές» από κυβερνητικούς κύκλους αναφέρουν ότι θα σχεδιαστεί ένα Ειδικό Χωροταξικό Σχέδιο για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη της περιοχής στην οποία βρίσκονται οι αθλητικές εγκαταστάσεις του ΟΑΚΑ και θα εκδοθεί σχετικό Προεδρικό Διάταγμα. Η διαδικασία αυτή είναι περισσότερο χρονοβόρα από τη ψήφιση ενός νόμου από τη Βουλή, όμως με τον τρόπο αυτό ελαχιστοποιούνται οι πιθανότητες να μπλοκαριστεί η υλοποίηση του «Athens Alive» από τυχόν προσφυγές.

Σύμφωνα με το κυβερνητικό σχέδιο, κατά τη διαδικασία έκδοσης του ΠΔ, η κυβέρνηση θα ζητήσει από την αρμόδια επιτροπή του ΣτΕ να γνωμοδοτήσει για τη συνταγματικότητα του ΠΔ και να καθορίσει τυχόν αλλαγές που πρέπει να γίνουν από την κυβέρνηση, προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνταγματικότητά του. Με τον τρόπο αυτό θα έχει εξασφαλιστεί από πριν η σύμφωνη γνώμη του ΣτΕ, γεγονός που θα δράσει αποτρεπτικά σε κινήσεις για να μπλοκαριστεί η υλοποίηση του πράσινου «οράματος».

Στα δημοσιεύματα του αθλητικού Τύπου που είναι φίλα προσκείμενος στον ισχυρό άντρα της πράσινης ΚΑΕ αναφέρεται ότι η πράσινη πλευρά αποδέχεται τους κυβερνητικούς χειρισμούς και είναι διατεθειμένη να περιμένει το χρονικό διάστημα των έξι μηνών που απαιτείται κατ' ελάχιστο για να γίνουν πράξη οι δεσμεύσεις της κυβέρνησης, ενώ εκθειάζεται το ενδιαφέρον που έδειξε ο Τσίπρας στην πρόταση του Γιαννακόπουλου. Εντεχνα, ορισμένα κυβερνητικά «παπαγαλάκια», εκμεταλλευόμενα την προσπάθεια του Αλαφούζου να δημιουργήσει τετελεσμένα και να αποτρέψει την είσοδο των Γιαννακοπουλαίων στην πράσινη ΠΑΕ, αφήνουν να εννοηθεί ότι ο Αλαφούζος προσπαθεί για λόγους αντιπολίτευσης να τορπιλίσει την συμφωνία. Στόχος αυτών των δημοσιευμάτων, που έχουν την έμμεση αλλά σαφή στήριξη της πλευράς Γιαννακόπουλου, εκτός από την πίεση στον Αλαφούζο, είναι να απενοχοποιήσουν την κυβέρνηση στην περίπτωση που δεν προχωρήσει η υλοποίηση του «Athens Alive».

Αν εξετάσουμε το θέμα επί της ουσίας και όχι στην επικοινωνιακή διάσταση που προσπαθούν να δώσουν και οι δυο πλευρές, θα διαπιστώσουμε ότι αυτό που ζητάει ο Γιαννακόπουλος από την κυβέρνηση δεν είναι εύκολο. Η έκταση εντός της οποίας βρίσκονται οι αθλητικές εγκαταστάσεις του ΟΑΚΑ είναι πολύ μεγάλη και αρκετά μεγάλης αξίας και κατά συνέπεια η παραχώρησή της για εκμετάλλευση σε μια ιδιωτική εταιρία απαιτεί «χειρουργικές» παρεμβάσεις από την πλευρά της κυβέρνησης. Το αμέσως επόμενο διάστημα θα ξεκαθαρίσει αν θα προχωρήσει η υλοποίηση του «Athens Alive», ενώ προς το παρόν και οι δυο πλευρές «βολεύονται» με την καταρχήν συμφωνία τους, αφού η καθεμία μπορεί να παίξει το δικό της επικοινωνιακό παιχνίδι, στις πλάτες του κόσμου και των οπαδών του Παναθηναϊκού.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Η απομάκρυνση του Χιμένεθ από τη θέση του προπονητή της ΑΕΚ και η πρόσληψη του Ουζουνίδη είναι η μεγαλύτερη απόδειξη του ότι ο Μελισσανίδης δεν είναι διατεθειμένος να «βάλει το χέρι στην τσέπη» και να ενισχύσει το έμψυχο δυναμικό της ομάδας του με παίχτες από το «πάνω ράφι». Ο ισχυρός άντρας της κιτρινόμαυρης ΠΑΕ γνωρίζει ότι οι πιθανότητες πρόκρισης της ομάδας στους ομίλους του Champions League είναι ελάχιστες και απαιτούν σημαντική και ποιοτική ενίσχυση του σημερινού ρόστερ. Λειτουργώντας λοιπόν όπως κάθε καπιταλιστής που σέβεται τον εαυτό του, επιλέγει να πάει σε «λογικές» και οικονομικές κινήσεις, τις οποίες τα «παπαγαλάκια» του έχουν αρχίσει ήδη να εκθειάζουν, ελπίζοντας ότι τα αποτελέσματα εντός του αγωνιστικού χώρου θα είναι ικανά να δικαιώσουν την επιλογή του στη συνείδηση των οπαδών της ΑΕΚ. Σε πρώτη φάση, η πρόσληψη Ουζουνίδη συνοδεύεται με προβλέψεις από τα «παπαγαλάκια» ότι θα δημιουργηθεί μια ομάδα από έλληνες παίχτες που θα πρωταγωνιστήσει τα επόμενα χρόνια.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Ολιστρικό σχέδιο

«Την αντίθεσή του το ΚΚΕ δεν την στρέφει προσωπικά κατά των ανδρών των σωμάτων ασφαλείας, τους οποίους θεωρεί επίσης εργαζόμενους με επαγγελματικά και οικονομικά αιτήματα. Το ΚΚΕ υποστηρίζει κάθε δίκαιο μισθολογικό ή άλλο αίτημα των σωμάτων ασφαλείας. Υποστηρίζουμε επίσης το δικαίωμα της ελεύθερης συνδικαλιστικής τους οργάνωσης...» (Χ. Φλωράκης, προεκλογική ομιλία, 11/11/1977)

➤ Διαχρονικός ο «έρωτας» του Περισσού για τους μπάτσους.

➤ Στο Περιστέρι, συμβοηθούσης και της δημοτικής αρχής, υπάρχει δρόμος που φέρει το όνομα των καπιταλιστών Σκλαβενίτη...

➤ Οι μεγάλοι ευεργέτες του έθνους.

➤ Εφημερίδα «Μακεδονία»: 18/11/1973 – «Εκηρύχθη καθ' άπασαν την επικράτειαν ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ» - «Διάγγελμα του προέδρου: Είμαι αποφασισμένος να λάβω όλα τα μέτρα προς παγίωσιν της δημοσίας τάξεως». Εφημερίδα «Μακεδονία»: 18/11/1974 – «Ανευ προηγουμένου εκλογική νίκη – ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ 56%». Να θυμίσουμε ότι από τα έξη (6) και εκατομμύρια των εγγεγραμμένων στους εκλογικούς καταλόγους ψήφισαν 4. 910.074. Δηλαδή, απείχαν 1.261.409. Ποσοστό αποχής 20,44%, ίσο (περίπου) με το ποσοστό του δεύτερου κόμματος (Ενωση Κέντρου – Νέες Δυνάμεις) που ήταν 20,40%...

➤ Πανεθνική Ημέρα Δράσης Π.Η.Δ.: ΓΣΕΕ – ΑΔΕΔΥ – ΣΕΒ και τ' άλλα παιδιά. Για τους εργαζόμενους ΠΗΔΗΜΑ...

➤ Το 1995 ο Περισσός είχε την ίδια σημερινή θέση για το «Μακεδονικό». Τώρα (βλ. Ριζοσπάστης 26/27-5-2018, ΠΟΛΙΤΙΚΗ) αισθάνεται την ανάγκη να δημοσιεύσει αποσπάσματα από (εσωκομματικό) κείμενο του Π.Γ. του για το ίδιο θέμα. Αραγε πείθει του δικούς του ανθρώπους;

➤ Κατά τα άλλα – αναίσχυντα – διοργανώνει εκδηλώσεις για τα «100 χρόνια ΚΚΕ», λες και αυτό το αστικό κόμμα έχει καμμιά σχέση με το επαναστατικό ΚΚΕ του παρελθόντος. Το οποίο στην πράξη αναγνώριζε τους Σλαβομακεδόνες (ή απλά Μακεδόνες).

➤ Ω, τέμπορα, ω μόρες.

➤ Σημεία των καιρών.

➤ Το χαρακτηριστικό των συμμετεχόντων στο πανηγυράκι (ως ουρά των αστικοποιημένων συνδικάτων και των καπιταλιστών) είναι ότι αποφεύγουν να δώσουν ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΑΡΙΘΜΟ ΑΠΕΡΓΩΝ.

➤ Οσο η εργατική τάξη δεν οργανώνεται πολιτικά, θα την παίζουν μονότερμα οι καπιταλιστές και τα ποικολόμορφα τσιράκια τους.

➤ Sine qua non...

➤ «Ισχυρή άνοδος στο Χρηματιστήριο Αθηνών την Τετάρτη» - τόσο πολύ «φοβήθηκαν» τα αφεντικά – καπιταλιστές την Πανεθνική Ημέρα Δράσης.

➤ Ενα μπουκέτο παπαρούνες / φτιαγμένες από σύρματα και φλος / αναστατώσαν την ψυχή μου. / Ο λογισμός ξαστέρωσε ο θολός / κι έπεσε φως μέσ' στο κελί μου. / Ενα μπουκέτο πυρκαγιές / ένα μπουκέτο χείλη. / Ενα μπουκέτο ροδακινιές, / σε τροπικό ένα δείλι. / Μα πούνε η αγάπη; / Πνίγηκε στο μίσος και στο ψέμα / και στο κελί μου φτάσανε / σπαραχτικές κραυγές. / Κι οι παπαρούνες έγιναν / ένα μπουκέτο από πληγές / και στάζουν αίμα... (Φυλακές Κορίνθου το 1952) – Φώτης Αγγουλές, «Παπαρούνες», δημοσιευμένο στην Επιθεώρηση Τέχνης, αριθμός 22, Οκτώβρης 1956.

➤ Carpe diem.

➤ Αναισχυντία: προγκάρει τον Κούλη η Αχτσιόγλου κάνοντας πως δεν ξέρει για το βαράθρωμα των εργασιακών σχέσεων.

➤ Ακριβέστατος ο Ζ. Τσώλης, tovima.gr, 26/5/2018: αν δεν γίνουν τώρα εκλογές θα γίνουν μετά.

➤ Ξανά-μανά εκλογές στην Ιταλία;

➤ Το μαγικό χαρτάκι. Διά πάσαν νόσον και μαλακίαν.

➤ «Αεροπορικές επιδρομές κατά της Χαμάς» - είδε tovima.gr/world/article/?aid=984406. Ναζισιωπροσκύνημα.

➤ «Μέχρι 14 Ιουνίου 2018 θα έχουν ψηφιστεί τα προαπαιτούμενα της τέταρτης και τελευταίας αξιολόγησης πριν την έξοδο από το μνημόνιο του Αυγούστου. Ολα θα περιλαμβάνονται σε έναν νόμο» - tovima.gr. Ενα νόμο: όπως καταργήθηκαν (τότε) τα μνημόνια... Και η «εποπτεία», «εποπτεία», βεβαίως – βεβαίως.

➤ Φέσσας συγχαίρει Τσίπρα. Το «φέσι» στον ελληνικό λαό...

➤ Μιλάμε για... μέγα αντικαπιταλιστή: «Ο Γιούνκερ δήλωσε ότι το μέλλον της Ιταλίας δεν μπορεί να το καθορίζουν οι χρηματαγορές».

➤ Στα... χάι του ο ΟΗΕ προτείνει νομιμοποίηση ναρκωτικών στη Λατινική Αμερική (δήλωση της Αλίσια Μπαρσένα, επικεφαλής της υπηρεσίας του ΟΗΕ, αρμόδιας για την περιοχή).

➤ Παιδική παχυσαρκία στην Ελλάδα: ηχοιότητα στην τροφή (όταν αυτή υπάρχει – η τροφή).

➤ «Σημαντική δουλειά γίνεται στην Αστυνομία» - Τόσκας. Το γνωρίζουμε από πρώτο χέρι, πάνω χέρι, κάτω χέρι.

➤ Αύξηση κερδών για τα Public.

➤ Αυτό που ΔΕΝ λέει η ετήσια έκθεση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος είναι τι έγινε (ή καλύτερα τι δεν έγινε) με τη μόλυνση του Σαρωνικού στον πυθμένα...

➤ Θεωρία «δύο άκρων», αναπτυγμένη σε άρθρο από τον Ν. Κωνσταντάρα, kathimerini.gr, 28-5-2018, «Ζηλωτές της βίας». Κι ενώ στη δίκη των νεοναζιστών της Χρυσής Αυγής αποκαλύπτονται σημεία και τέρατα.

➤ Δικαιώματα για τους βλαχόφωνους Ελληνες που ζουν στη Δημοκρατία της Μακεδονίας. Για τους αντίστοιχους Μακεντόντσι της Ελλάδας τίπτις...

➤ Δολοφονημένος αλλά και μη δολοφονημένος ο ρώσος δημοσιογράφος;

➤ Δείγμα προς αποφυγήν το άρθρο του Μ. Μελετόπουλου, tanea.gr/triti-apopsi/article/5567796/to-ilinten-deigma-bathyterwn-prothesewn/.

➤ Μας δουλεύουν και ΤΑ ΝΕΑ: «Πώς θα γλυτώσετε φόρους».

➤ Σαφώς και ΔΙΚΑΙΟΥΤΑΙ άδειας ο Δημήτρης Κουφοντίνας.

➤ Το πανεπιστήμιο του Ζάλτσμπουργκ τιμά τον Μίκη Θεοδωράκη – Ο Θεοδωράκης – εδώ και πολύ καιρό – ΔΕΝ τιμά τα στερνά.

➤ Αλλοίμονο! Να μη συμμετέχει η κυβερνητική ΕφΣυν στην «Πανεθνική Ημέρα Δράσης»;

➤ Αναθέρμανση του ειδυλλίου ΚΙΝΑΛ – Σύριζα.

➤ Εθνος μελισσών.

Βασίλης

Panos Kammenos
@PanosKammenos
Ακολουθήστε

Η κατάντια είναι να κάνουν ερωτήσεις για ιδιωτικό ταξίδι με συνάντηση με αρχηγό κράτους:
Αυτοι που παριστάνουν τους συνοδούς τ.μοντέλων για να καλύπτουν εραστές.
Οι τρόφιμοι σε κότερα εμπόρων ναρκωτικών.
Τα ψώνια της Μυκόνου που γδύνουν τις γυναίκες τους για ξαπλώστρα των 3000€

11:48 π.μ. - 30 Μαΐ 2018

Panos Kammenos
@PanosKammenos
Ακολουθήστε

Ωραία ατμόσφαιρα, τώρα βγήκε και ο «δικαίωμα τους να καίνε τη σημαία»ο επονομαζόμενος Μίλτος η φερετζές. Ότι και να πει δεν συμφωνώ να δημοσιευτεί ο διάλογος από τη δικογραφία της Μυκόνου με την παραγγελία στο Λιμενάρχη

12:34 π.μ. - 31 Μαΐ 2018

Χρειάζεται μήπως να θυμίσουμε ότι ο εν λόγω... συγγραφέας είναι υπουργός Αμυνας και συγκυβερνών εταίρος του ΣΥΡΙΖΑ;

Του έκαναν κάποιοι νεοδημοκράτες Ερώτηση για το ταξίδι του στο Μονακό (άλλη... πονεμένη ιστορία αυτή) και τους απάντησε με αυτά τα tweets (που δεν τα έγραψε «το παιδί», αλλά ο ίδιος). Μπροστά του η Espresso μοιάζει με Αρσακειάδα. Φυσικά, αυτό επεδίωκαν οι ερωτώντες νεοδημοκράτες. Το πραγματικό γλέντι τώρα ξεκινάει. Και βέβαια, αναμένεται συνέχεια από το Συγκρότημα Μαρινάκη.

οι τοίχοι έχουν φωνή

Η εποχη
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΝΕΩΣΗ, ΓΙΑ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ
ΓΙΟΥΡΟΓΚΡΟΥΠ
Άφθονοι έπαινοι, αβέβαιο αποτέλεσμα

◆ Η κυβερνητική «ΕΠΟΧΗ» δεν τολμά να υπερασπιστεί το συριζαίικο «success story». Οσο κι αν προσπάθησε, ο τίτλος τής βγήκε απαισιόδοξος. Γιατί οι «άφθονοι έπαινοι» δεν κοστίζουν τίποτα, ενώ το «αβέβαιο αποτέλεσμα» έχει υλική υπόσταση. *«Το Βερολίνο θέλει τη συνέχιση της παρουσίας του ΔΝΤ, αλλά για την ελάφρυνση του χρέους δεν φαίνεται να καίγεται, παρότι η εποχή Σόιμπλε στο υπουργείο Οικονομικών φαίνεται πως έχει τελειώσει»*, σημειώνει το editorial κάτω από τον τίτλο. Περιττεύει να πούμε ότι οι άνθρωποι της «Εποχής» κάποια παραπάνω πληροφόρηση την έχουν, λόγω των σχέσεών τους με τη φράξια των 53 και με τον Τσακαλώτο. Οπότε καταλαβαίνετε πόσο χειρότερη είναι η πραγματικότητα. Γι' αυτό και ετοιμάζουν τους «αριστερούς» συριζαίους για την κρυάδα.

◆ Τη συμμετοχή στο πανηγύρι της Πελόπης Λέσβου, «φιλική συμμετοχή» δίπλα σε Γωγώ Τσαμπά, Γιώργο Γιασεμή και λοιπούς αστέρες του σκυλοδημοτικού, πρέπει να την είχε κανονίσει από καιρό ο Πανίκας Ψωμιάδης. Ο Μπουτάρης προέκυψε στο μεταξύ, οπότε έκανε το σχετικό... προμόσιον. Μπορεί ο Κούλης να λέει ότι πλέον δεν έχει καμιά σχέση με τη ΝΔ, εμείς όμως δεν ξεχνάμε ότι αυτό το «πρόσωπο» ψηφιζόταν βουλευτής και μετά νομάρχης στη Θεσσαλονίκη. Και δεν είμαστε καθόλου σίγουροι ότι στα πανηγύρια τον καλούν για να σπάσουν πλάκα.

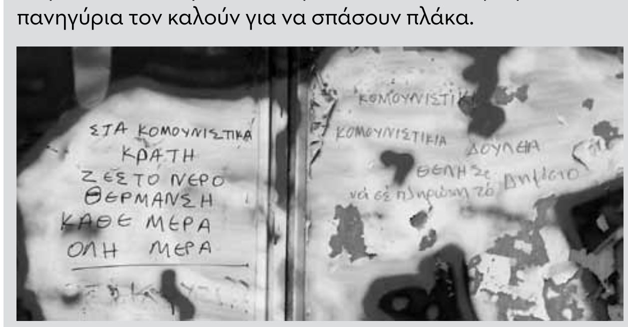

◆ ΣΤΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑ ΚΡΑΤΗ ΖΕΣΤΟ ΝΕΡΟ ΘΕΡΜΑΝΣΗ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΟΛΗ ΜΕΡΑ - ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΙΑ ΔΟΥΛΕΙΑ ΘΕΛΗΣ νά σέ πληρώση τό Δημόσιο (συνθήματα με μαρκαδόρο, σε μια πόρτα, στην Πατριάρχου Διονυσίου στη Θεσσαλονίκη)

Ο γραφικός χαρακτήρας δείχνει ότι γράφτηκαν από το ίδιο πρόσωπο. Δεξιά με μαύρο μαρκαδόρο, αριστερά με κόκκινο. Οι ανορθογραφίες και τα άφθονα γραμματικά λάθη, σε συνδυασμό με κάποιους τύπους που δε χρησιμοποιούνται πλέον («κομμουνιστικιά») προδίδουν άτομο που δεν έχει πάει σε σύγχρονο ελληνικό σχολείο. Από την άλλη, δύσκολα ένας άνθρωπος μεγάλης ηλικίας θα κουβαλούσε δυο μαρκαδόρους, κόκκινο και μαύρο, για να γράφει τον «πόνο» του στους τοίχους. Αυτά τα συνηθίζουν περισσότερο οι νέοι. Ποτέ δεν ξέρεις, όμως. Ο,τι και να είναι ο συνθηματογράφος, εκείνο που έχει σημασία είναι η νοσταλγία. Που την εκφράζει μ' έναν πολιτικά πρωτόγονο τρόπο, όμως είναι βέβαιο ότι τον πνίγει η αντικομμουνιστική προπαγάνδα και τον αγανακτεί η άνοδος της εξαθλίωσης. Προσπαθεί, λοιπόν, να περάσει το δικό του μήνυμα, αγνοώντας προφανώς ότι εκείνες οι χώρες είχαν από πολλά χρόνια γίνει καπιταλιστικές και απλά συντηρούσαν μερικά ρεφορμιστικά μέτρα, ως σοσιαλιστική μάσκα.

«Μακεδονικό»

Εθνικιστικά παιχνίδια υπό την πίεση των ιμπεριαλιστών

Στο μέγαρο Μαξίμου έχουν τοποθετήσει ένα εικόνισμα του Γκεόργκι Ιβάνοφ και προσεύχονται σ' αυτό ολημερίς, να μπλοκάρει ο «σκληρός εθνικιστής» πρόεδρος της Δημοκρατίας της Μακεδονίας την καταρχήν συμφωνία Κοτζιά-Διμιτρόφ κι έτσι να μην υπάρξει λύση, τουλάχιστον αυτή την περίοδο, με την ευθύνη έναντι των ιμπεριαλιστών να βαραίνει τη μακεδονική πλευρά.

Μα «δεν υπάρχει συμφωνία», δηλώνει το μέγαρο Μαξίμου με επίσημη ανακοίνωσή του. Ναι καλά! Δε θα αναφερθούμε στις δηλώσεις Κοτζιά στη Νέα Υόρκη και στις Βρυξέλλες, όπου πραγματοποίησε εντατικές συνομιλίες με τον Διμιτρόφ. Θα αναφερθούμε στη δήλωσή του παρουσία του γερμανού υπουργού Εξωτερικών Χάικο Μάας, τον οποίο επισκέφτηκε στο Βερολίνο για να του δώσει ραπόρτο: «***Αυτή η συμφωνία με τους βόρειους γείτονες*** *δεν έγινε για να μπουν στο ΝΑΤΟ και στην ΕΕ - φυσικά το θέλουν και εμείς τους υποστηρίζουμε.* ***Έγινε*** *πρωτίστως γιατί υπηρετεί το δικό μας και το δικό τους εθνικό συμφέρον».*

Στις Βρυξέλλες ο Κοτζιάς υπήρξε λίγο συγκρατημένος, δηλώνοντας απλώς ότι οι υπουργοί Εξωτερικών τελείωσαν το δικό τους μέρος, στο Βερολίνο, όμως, όπου έδινε και τις προσωπικές του εξετάσεις ενώπιον του Μάας, το ξεφρούρνισε: υπάρχει συμφωνία. Εξήγησε, μάλιστα, ότι «στο ΥΠΕΞ στην Αθήνα συνεδριάζει ήδη ομάδα ειδικών από τα Σκόπια, την Αθήνα και τον ΟΗΕ. Επεξεργάζονται τα κείμενα από νομικής και τεχνικής απόψεως και θα κάνουν τις προτάσεις και διορθώσεις. Οι υπουργοί Εξωτερικών θα τα ελέγξουν ξανά και θα τα επιδώσουν στους πρωθυπουργούς». Αυτά σημαίνουν ότι υπάρχει συμφωνία και οι εμπειρογνώμονες κοιτάζουν τις νομικές και διπλωματικές λεπτομέρειές της.

Προς τι λοιπόν η έκπληξη από τη συνέντευξη που έδωσε την Τετάρτη ο Ζάεφ, στην οποία δήλωσε ότι «υπάρχει συμφωνία επί της αρχής, ενώ οι δύο πλευρές έχουν καταλήξει στην επίσημη και νομική πλευρά της συμφωνίας»; Δεν είπε τίποτα διαφορετικό από τον Κοτζιά. Βέβαια, ο Ζάεφ έκανε κι ένα βήμα παραπέρα σε επίπεδο αποκαλύψεων, δηλώνοντας ότι μετά την επίτευξη της συμφωνίας «η Ελλάδα θα στείλει επιστολή στο ΝΑΤΟ ώστε η Μακεδονία να λάβει πρόσκληση ένταξης στη Συμμαχία». Κι αυτό ακόμα, όμως, απέκτησε «υπόσταση» επειδή το είπε ο Ζάεφ. Γιατί τις δυο προηγούμενες μέρες είχαν γίνει ανεπίσημες διαρροές σε Αθήνα και Σκόπια, που περιέγραφαν την ίδια διαδικασία: το έγγραφο της συμφωνίας θα κυρωθεί από τη μακεδονική Βουλή και θα κατατεθεί στον ΟΗΕ ως παράρτημα της έκθεσης του ειδικού απεσταλμένου του γενικού γραμματέα, Μάθιου Νίμιτς, προς το Συμβούλιο Ασφαλείας. Αμέσως μετά, η ελληνική κυβέρνηση θα στείλει επιστολή στον γενικό γραμματέα του ΝΑΤΟ ότι έχει βρεθεί αμοιβαία αποδεκτή λύση με τη FYROM. Ανάλογη επιστολή θα στείλει και στην ΕΕ. Ετσι, το ΝΑΤΟ θα δώσει (στη σύνοδο κορυφής στις 11-12 Ιούλη) στη ΔτΜ πρόσκληση ένταξης και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (κορυφής) θα δώσει στη ΔτΜ πρόσκληση για έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων. Θα ορίζεται ταυτόχρονα ένα χρονικό διάστημα εντός του οποίου η γειτονική χώρα θα πρέπει να έχει τροποποιήσει το Σύνταγμά της, σύμφωνα με όσα προβλέπονται στη συμφωνία, ώστε να ολοκληρωθούν οι σχετικές διαδικασίες ένταξης στο ΝΑΤΟ και να ξεκινήσουν οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις με την ΕΕ.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι πυρετώδεις διαπραγματεύσεις των τελευταίων μηνών δεν οφείλονται στη βούληση της κυβέρνησης και στην ικανότητα του Κοτζιά, όπως αυτάρεσκα αρέσκεται να λέει, αλλά στην πίεση των δυτικών ιμπεριαλιστών, που έχουν συγκεκριμένη στρατηγική για τα Βαλκάνια και βιάζονται να τα εντάξουν στις «στρούγκες» τους (ΝΑΤΟ και ΕΕ), για να φράξουν κάθε πιθανότητα διεύρυνσης της ρωσικής επιρροής στην περιοχή. Οι Αμερικάνοι δεν έκρυψαν το ενδιαφέρον τους (ο υφυπουργός Εξωτερικών Μίτσελ είναι αυτός που διεξήγαγε τις σχετικές συζητήσεις με τον Κοτζιά), ενώ το τελευταίο διάστημα εκδηλώθηκαν φανερά και οι Γερμανοί. Η Μέρκελ έκανε τηλεφωνήματα σε Τσίπρα και Ζάεφ και συναντήσεις και με τους δύο, ενώ ο Μάας, αφού είπε υποκριτικά ότι «η Γερμανία δεν ενεπλάκη στη διένεξη για το όνομα», συμπλήρωσε με νόημα: «Μόνον όταν μας ζητήθηκε **επιδράσαμε** στους εταίρους της διαπραγμάτευσης παραγωγικά και εξισορροπητικά»!

Εχοντας καεί στο χυλό, ο Τσίπρας άρχισε να φυσάει και το γιαούρτι. Μετά το χουνέρι με το «Μακεδονία του Ιλιντεν», που το έφερε σαν πρόταση ο ίδιος για να εισπράξει τη χλεύη όλου του εθνικιστικού εσμού, αυτή τη φορά δε δίστασε ν' αδειάσει τον Κοτζιά, ανακοινώνοντας μέσω του πρωθυπουργικού Γραφείου Τύπου: *«Προϋπόθεση για τη λύση και την ένταξη της ΠΓΔΜ σε ΝΑΤΟ και ΕΕ είναι η συμφωνία για σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό ή χρονικό προσδιορισμό, με ισχύ έναντι όλων, που προϋποθέτει και τη συνταγματική αναθεώρηση. Η ΝΔ δε χρειάζεται να βιάζεται. Μέχρι στιγμής δεν υπάρχει καμία συμφωνία».*

Οι διαρροές, όμως, έκαναν τη δουλειά τους, «εισπράττοντας κλίμα» από τα κόμματα της αντιπολίτευσης. Τα οποία, ειδικά μετά τη συνέντευξη Ζάεφ, άρχισαν να κατηγορούν την κυβέρνηση για μυστική διπλωματία και μυστική συμφωνία. Η ΝΔ έκανε ένα βήμα παραπέρα, προειδοποιώντας την κυβέρνηση «να μη συναινέσει προκαταβολικά σε οποιαδήποτε συμφωνία που θα δίνει στα Σκόπια ημερομηνία για την έναρξη διαπραγματεύσεων για ένταξη στην ΕΕ και το πράσινο φως για ένταξη στο ΝΑΤΟ».

Αν όμως ο Τσίπρας έχει συμφωνήσει με τους ιμπεριαλιστές σε μια τέτοια μεθόδευση, ελάχιστα τον ενδιαφέρει τι θα πει η ΝΔ. Γιατί δεν πρόκειται να πάει στην ελληνική Βουλή τη συμφωνία. Αυτό θα το κάνει (ο ίδιος ή μια επόμενη κυβέρνηση) μόνο όταν η ΔτΜ κάνει συνταγματική αναθεώρηση. Στο μεταξύ, όμως, θα έχει στείλει τις επιστολές για να ξεκινήσουν τις σχετικές διαδικασίες ΕΕ και ΝΑΤΟ. Ο,τι είχε να χάσει από το εθνικιστικό κλίμα το έχασε ήδη ο Τσίπρας. Μ' αυτή τη μεθόδευση, όμως, δε θα έχει κανένα πρόβλημα με τον κυβερνητικό συνεταίρο Καμμένο, ο οποίος ασχολείται τώρα με πιο σοβαρά πράγματα (με τους «συνοδούς τέως μοντέλων για να καλύπτουν εραστές», με τον «Μίλτο ή φερετζέ» και άλλα τέτοια).

Ομως, αν ο Ζάεφ έχει πρόβλημα να περάσει τη συμφωνία στη δική του χώρα, ειδικά το erga omnes (μια ονομασία έναντι όλων), ο Τσίπρας θα είναι τρισευτυχισμένος, γιατί το ναυάγιο θα το χρεωθεί η άλλη πλευρά. Ηδη, από την Πέμπτη, μετά τη δημόσια διαφωνία του προέδρου της ΔτΜ Ιβάνοφ, η κυβερνητική προπαγάνδα παίζει το «άσμα»: «όταν ο Ζάεφ πετύχει συμφωνία στην ίδια του τη χώρα, ας τηλεφωνήσει στον Τσίπρα». Αυτή η τοποθέτηση δεν απευθύνεται στον ελληνικό λαό, αλλά στους ιμπεριαλιστές «προστάτες». Ο Τσίπρας δηλώνει πρόθυμος να υπογράψει τη συμφωνία στην οποία κατέληξαν Κοτζιάς-Διμιτρόφ και πετάει το μπαλάκι στον Ζάεφ. Γι' αυτό λέμε ότι στο Μαξίμου προσεύχονται «βάστα Ιβάνοφ». Και βέβαια, όλοι μαζί εξακολουθούν να δηλητηριάζουν τον ελληνικό λαό με το εθνικιστικό μίσος και τα ιστορικά ψεύδη.

βαθύ κόκκινο

Ζητήματα αρχών

Μα 'γω δε ζω γονατιστός
είμαι της γερακίνας γιος.
Βασίλης Τσιτσάνης

Η ηρωίδα του λαού μας και του κομμουνιστικού κινήματος Ηλέκτρα Αποστόλου διηγούνταν στις συγκρατούμενές της πώς χώρισε το σύντροφό της και πατέρα του παιδιού της, όταν αυτός δεν άντεξε τα βασανιστήρια στο κάτεργο της Κέρκυρας και υπέγραψε δήλωση: *«Τον αγαπούσα πολύ και κρυβόμουν για να κλάψω, για να μη με βλέπουν οι σύντροφοι. Επρεπε όμως να το κάνω αυτό, για να διατηρήσω τη μνήμη του Γιάννη-αγωνιστή και όχι του Γιάννη-αποστάτη».* Και συμπλήρωνε, με λόγια που έμελλε να αποδειχτούν προφητικά: *«Εγώ όταν πιάνομαι δε νιώθω καμιά ανησυχία για την απολογία μου. Γιατί μόλις περάσω εκείνα τα κατώφλια, βάζω στο νου μου πως δεν έχω πια μνήμη, δεν έχω αυτιά, δεν έχω γλώσσα. Δεν έχω ούτε μιας μέρας παρελθόν».*

Η «δήλωση» έχει μια ιδιαίτερη θέση στην πρόσφατη ιστορία του λαού μας και ειδικά στην ιστορία του κομμουνιστικού και εαμικού κινήματος. Δεν είναι μόνο αγωνιστές-σύμβολα, σαν την Ηλέκτρα, τον Μαλτέζο, τον Μπελογιάννη. Είναι χιλιάδες εκείνοι που μαρτύρησαν αρνούμενοι να υπογράψουν «δήλωση». Είτε στα άντρα βασανιστηρίων της Ασφάλειας, είτε στις φυλακές, είτε στα ξερονήσια-κολαστήρια, οι αγωνιστές υπερασπίζονταν και την προσωπική τους αξιοπρέπεια και την τιμή του Κόμματος και του κινήματος, αρνούμενοι να υπογράψουν «δήλωση», με κόστος που συχνά ισοδυναμούσε με θάνατο.

Σήμερα δε βρισκόμαστε σ' εκείνες τις εποχές. Οχι γιατί εκδημοκρατίστηκε η αστική εξουσία, αλλά γιατί το κίνημα δεν είναι τόσο απειλητικό γι' αυτήν. Η αστική εξουσία, όμως, είναι αμείλικτη και εξακολουθεί να ζητά «δήλωση» από εκείνους που ως πολιτικοί κρατούμενοι βρίσκονται όμηροι στα χέρια της. Ενας απ' αυτούς είναι ο Δημήτρης Κουφοντίνας, που βρίσκεται σήμερα στην τέταρτη μέρα μιας ακόμη απεργίας πείνας, διεκδικώντας το δικαίωμά του στην κανονική άδεια.

Ο ίδιος έχει δηλώσει σε όλους τους τόνους ότι «δήλωση» δεν υπογράφει. Σέβεται την επαναστατική του τιμή και αξιοπρέπεια, ενώ δεν παραλείπει να θυμίσει τη ματωμένη Ιστορία του κινήματός μας. Δεν είναι απ' αυτούς που θα βάλουν τον εαυτό τους πάνω από την Ιστορία, που θα διαβούν την πόρτα της φυλακής ταπεινωμένοι, αξιοθρήνητοι, πατώντας πάνω στα άλικα σημάδια που έχουν χαράξει οι μάρτυρές μας.

Για την αστική εξουσία θα ήταν αρκετή μια «σεμνή» δήλωση μετάνοιας και αποκήρυξης από τον Κουφοντίνα. Τα πολλά «καταγγέλλω» και «κατηγορώ» θα φάνταζαν ψεύτικα στο στόμα του. Μετά θα έπιαναν δουλειά τα παπαγαλάκια. Οχι για να ξεφτιλίσουν τον Κουφοντίνα, αλλά για να χρησιμοποιήσουν έναν εξευτελισμένο Κουφοντίνα ως εργαλείο για τον εξευτελισμό των επαναστατικών ιδεών. Για να εμπεδώσουν στον ελληνικό λαό και ιδιαίτερα στις νέες γενιές τη ματαιότητα κάθε επαναστατικής δράσης.

Κοιτάζοντας έτσι τα πράγματα, θα συμφωνήσετε ότι ο Δημήτρης Κουφοντίνας δε δίνει μόνο μια μάχη για την προσωπική του τιμή και αξιοπρέπεια (που και αυτή θα άξιζε το σεβασμό και την αλληλεγγύη μας). Δίνει και μια μάχη για ζητήματα αρχών, για την Ιστορία μας, για το μαρτυρολόγιο των ηρώων μας. Και ειδικά αυτή η μάχη αρχών μας αφορά όλους εξίσου. Σ' αυτή τη μάχη ο Κουφοντίνας παύει να είναι ο πολιτικός κρατούμενος, ο όμηρος του αστικού κράτους που αγωνίζεται για τα δικαιώματά του με το μόνο όπλο που διαθέτει, το σώμα του, και μεταπηδά σε μια άλλη σφαίρα. Στη σφαίρα του αγωνιστή για την Ιστορία ενός λαού και ενός κινήματος, για αρχές που σφράγισαν ανεξίτηλα αυτή την Ιστορία.

Εχουμε, λοιπόν, έναν επιπλέον λόγο να σταθούμε στο πλευρό του. Οχι με συμπάθεια, αλλά με μαχητικότητα. Δίνοντας στη λέξη αλληλεγγύη το πραγματικό της νόημα. Γινόμενοι συμμαχητές σ' έναν αγώνα όχι απλώς για δικαιώματα, αλλά και για αρχές και αξίες, για την ιστορική μνήμη και τα ιδεολογικοπολιτικά της φορτία.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση